

Europeiska unionens officiella tidning

C 269

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtionde årgången

10 november 2007

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Domstolen

2007/C 269/01

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 247, 20.10.2007 1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2007/C 269/02

Val av ordförande på avdelningarna med tre domare 2

2007/C 269/03

Indelning av domarna på avdelningarna med tre domare 2

2007/C 269/04

Listor som används för att fastställa domstolens dömande sammansättningar 2

2007/C 269/05

Utnämmande av förste generaladvokat 3

2007/C 269/06

De nya ledamöterna i förstainstansrätten har avlagt ed 3

Pris: 18 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

2007/C 269/07	Mål C-227/04 P : Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 september 2007 – Maria-Luise Lindorfer mot Europeiska unionens råd (Överklagande – Tjänstemän – Överföring av pensionsrättigheter – Yrkesverksamhet före tillträdet till en tjänst i gemenskaperna – Beräkning av pensionsgrundande tjänsteår – Artikel 11.2 i bilaga 8 till tjänsteföreskrifterna – Allmänna genomförandebestämmelser – Icke-diskrimineringsprincipen – Principen om likabehandling) 3	3
2007/C 269/08	Mål C-260/04: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster – Koncessioner för offentliga tjänster – Förnyelse av 329 koncessioner för att sköta verksamheten med vadhallning på hästar och den därtill knutna insamlingen av insatser utan någon inbjudan till anbudsgivning – Krav på offentlighet och öppenhet) 4	4
2007/C 269/09	Mål C-16/05: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från House of Lords – Förenade kungariket) – The Queen, Veli Tum, Mehmet Dari mot Secretary of State for the Home Department (Associeringsavtalet mellan EEG och Turkiet – Artikel 41.1 i tilläggsprotokollet – "Standstill"-klausul (frysningssklausul) – Räckvidd – Lagstiftning i en medlemsstat som, sedan tilläggsprotokollet trätt i kraft, infört nya begränsningar rörande tillträde till landet för turkiska medborgare som önskar utöva etableringsfriheten) 4	4
2007/C 269/10	Mål C-76/05: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Köln – Tyskland) – Herbert Schwarz och Marga Gootjes-Schwarz mot Finanzamt Bergisch Gladbach (Artikel 8 A i EG-fördraget (nu artikel 18 EG, i ändrad lydelse) – Unionsmedborgarskap – Artikel 59 i EG-fördraget (nu artikel 49 EG, i ändrad lydelse) – Frihet att tillhandahålla tjänster – Lagstiftning om inkomstskatt – Skolavgifter – Avdragsrätt som inskränkts till att omfatta skolavgifter som betalats till privata nationella inrättningar) 5	5
2007/C 269/11	Mål C-287/05: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep – Nederländerna) – D.P.W. Hendrix mot Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekering (Social trygghet för migrerande arbetstagare – Artiklarna 12 EG, 17 EG, 18 EG och 39 EG – Förordning (EEG) nr 1408/71 – Artiklarna 4.2a och 10a samt bilaga IIa – Förordning (EEG) nr 1612/68 – Artikel 7.1 – Särskilda icke avgiftsfinansierade sociala förmåner – Nederländsk förmån för ungdomar med funktionshinder – Förmånen får inte medföras utomlands) 5	5
2007/C 269/12	Mål C-297/05: Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna (Identifiering och obligatorisk provning av trafiksäkerhet före fordonsregistrering i en medlemsstat – Artiklarna 28 EG och 30 EG – Direktiven 96/96/EG och 1999/37/EG – Erkännande av registreringsbevis som utfärdats av andra medlemsstater och provning av trafiksäkerhet som genomförts i andra medlemsstater) 6	6
2007/C 269/13	Mål C-304/05: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 20 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Direktiv 92/43/EEG – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Direktiv 79/409/EEG – Bevarande av vilda fåglar – Bedömning av miljökonsekvenserna av anpassning av skidpister) 7	7
2007/C 269/14	Mål C-307/05: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social de San Sebastián (Spanien)) – Yolanda Del Cerro Alonso mot Osakidetza (Servicio Vasco de Salud) (Direktiv 1999/70/EG – Klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete – Icke-diskrimineringsprincipen – Begreppet anställningsvillkor – Tjänsteårstillägg – Omfattas – Objektiva grunder för särbehandling – Föreligger inte) 7	7

2007/C 269/15	Mål C-318/05: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott – Artiklarna 18 EG, 39 EG, 43 EG och 49 EG – Lagstiftning om inkomstskatt – Skolavgifter – Rätt till ett begränsat avdrag för skolavgifter som betalats till nationella privata inrättningar) 8	8
2007/C 269/16	Mål C-388/05: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Bevarande av livsmiljöer – Vilda djur och växter – Särskilda skyddsområdet Valloni e steppe pedegarganiche) 8	8
2007/C 269/17	Mål C-431/05: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal de Justiça (Portugal)) – Merck Merck Genéricos – Produtos Farmacêuticos L ^{da} mot Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme L ^{da} (Avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter – Artikel 33 i TRIPs-avtalet – Patent – Kortaste giltighetstid – En medlemsstats lagstiftning i vilken en kortare giltighetstid föreskrivs – Artikel 234 EG – Domstolens behörighet – Direkt effekt) 9	9
2007/C 269/18	Mål C-439/05 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 september 2007 – Land Oberösterreich och Republiken Österrike mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Direktiv 2001/18/EG – Beslut 2003/653/EG – Avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön – Artikel 95.5 EG – Nationella bestämmelser som avviker från en harmoniseringsåtgärd med motiveringen att de hänför sig till ett problem som är specifikt för denna medlemsstat – Den kontradiktoriska principen) 9	9
2007/C 269/19	Mål C-443/05 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 september 2007 – Common Market Fertilizers SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Antidumpningstullar – Artikel 239 i tullkodexen – Eftergift av importtullar – Artikel 907 första stycket i förordning (EEG) nr 2454/93 – Tolkning – Lagenlighet – Kommissionens beslut – Expertgrupp som sammanträder inom ramen för tullkodexkommittén – Enhet som är separat på det funktionella planet – Artiklarna 2 och 5.2 i rådets beslut 1999/468/EG – Artikel 4 i tullkodexkommitténs arbetsordning – Villkor för tillämpning av artikel 239 i tullkodexen – Uppenbar oaktsamhet föreligger inte) 10	10
2007/C 269/20	Mål C-458/05: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof (Österrike)) – Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognjen Stajkovski, Jovica Vidovic mot Princess Personal Service GmbH (PPS) (Socialpolitik – Direktiv 2001/23/EG – Skydd för arbetstagares rättigheter – Övergång av företag – Begreppet övergång – Företag som bedriver uthyrning av arbetskraft) 10	10
2007/C 269/21	Mål C-17/06: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Nancy – Frankrike) – Céline SARL mot Céline SA (Varumärken – Artiklarna 5.1 a och 6.1 a i första direktivet 89/104/EEG – Rätt för innehavaren av ett registrerat varumärke att förhindra tredje man att använda ett tecken som är identiskt med varumärket – Användning av tecknet som firma, näringskännetecken eller beteckning – Tredje mans rätt att använda sitt eget namn) 11	11

2007/C 269/22	Mål C-74/06: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 20 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Artikel 90 EG – Registreringsavgift för importerade begagnade fordon – Bedömning av det beskattningsbara värdet – Värdeminskning enbart grundad på fordonets ålder – Offentlighet av kriterierna för beräkning – Möjlighet att bestrida att en schablonmässig beräkningsmetod tillämpas) 11	11
2007/C 269/23	Mål C-84/06: Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden) – Staat der Nederlanden mot Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV och Wala Nederland NV (Gemenskapsregler för humanläkemedel – Artiklarna 28 EG och 30 EG – Godkännande för försäljning och registrering – Antroposofiska läkemedel) 12	12
2007/C 269/24	Mål C-116/06: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 20 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Tampereen käräjäoikeus (Finland)) – Sari Kiiski mot Tampereen kaupunki (Likabehandling av kvinnor och män – Skydd för gravida arbetstagare – Artikel 2 i direktiv 76/207/EEG – Rätt till mammaledighet – Artiklarna 8 och 11 i direktiv 92/85/EEG – Inverkan på rätten att ändra längden på en föräldraledighet för vård av barn) 12	12
2007/C 269/25	Mål C-177/06: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (Statligt stöd – Stödordning – Oförenlighet med den gemensamma marknaden – Kommissionens beslut – Verkställande – Upphävande av stödordning – Indragning av stöd som ännu inte utbetalats – Återkrav av stöd som ställts till förfogande – Fördragsbrott – Grunder för försvar – Rättsstridigt beslut – Absolut hinder för verkställighet) 13	13
2007/C 269/26	Mål C-193/06 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 20 september 2007 – Société des Produits Nestlé SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Överklagande – Gemenskapsvarumärke – Förordning (EG) nr 40/94 – Artikel 8.1 b – Figurärke innehållande ordet "QUICKY" – Invändning som framställts av innehavaren av de äldre nationella varumärkena QUICKIES – Risk för förväxling – Helhetsbedömning) 14	14
2007/C 269/27	Mål C-234/06 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 september 2007 – Il Ponte Finanziaria SpA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), F.M.G Textiles Srl, tidigare Marine Enterprise Projects – Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (varumärken, mönster och modeller) (Överklagande – Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering av varumärket BAINBRIDGE – Invändning från innehavaren av äldre nationella varumärken i vilka beståndsdelen Bridge ingår – Avslag på invändningen – Varumärkesfamilj – Bevis på användning – Begreppet defensivmärken) 14	14
2007/C 269/28	Mål C-371/06: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 20 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Benetton Group SpA mot G-Star International BV (Varumärken – Direktiv 89/104/EEG – Artikel 3.1 e tredje strecksatsen och 3.3 – Tecken – Form som ger varan ett betydande värde – Bruk – Reklamkampanjer – Form som före tidpunkten för registreringsansökan förvärvat attraktionskraft på grund av att den blivit välkänd som ett tecken med särskiljningsförmåga) 15	15
2007/C 269/29	Mål C-381/06: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 13 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Direktiv 2002/14/EG – Information till och samråd med arbetstagare – Införlivande har inte skett inom den föreskrivna fristen) 15	15

2007/C 269/30	Mål C-400/06: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 13 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Codirex Expeditie BV mot Staatssecretaris van Financiën (Gemensamma tulltaxan – Kombinerade nomenklaturen – Tullklassificering – Undernummer 0202 30 50 – Styckningsdelar av fryst och benfritt kött från en del av framkvartsparten av nötkreatur eller andra oxdjur) 16	16
2007/C 269/31	Mål C-315/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Klagenfurt (Österrike) den 9 juli 2007 – A-Punkt Schmuckhandels GmbH mot Claudia Schmidt 16	16
2007/C 269/32	Mål C-316/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Gießen (Tyskland) den 9 juli 2007 – Markus Stoß mot Wetteraukreis 16	16
2007/C 269/33	Mål C-330/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Unabhängigen Finanzsenats, Außenstelle Wien (Österrike) den 16 juli 2007 – Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH mot Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs 17	17
2007/C 269/34	Mål C-332/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 17 juli 2007 – Josef Holzinger mot Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur 17	17
2007/C 269/35	Mål C-337/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 20 juli 2007 – Ibrahim Altun mot Stadt Böblingen 18	18
2007/C 269/36	Mål C-339/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 20 juli 2007 – Advokaten Christopher Seagon i egenskap av konkursförvaltare för Frick Teppichboden Supermärkte GmbH mot Deko Marty Belgium N.V. 18	18
2007/C 269/37	Mål C-350/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sächsischen Landessozialgericht (Tyskland) den 30 juli 2007 – Kattner Stahlbau GmbH mot Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft 19	19
2007/C 269/38	Mål C-358/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 2 augusti 2007 – Kulpa AutomatenService Asperg GmbH mot Land Baden-Württemberg 19	19
2007/C 269/39	Mål C-359/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 2 augusti 2007 – SOBO Sport & Entertainment GmbH mot Land Baden-Württemberg 19	19
2007/C 269/40	Mål C-360/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Stuttgart den 2 augusti 2007 – Andreas Kunert mot Land Baden-Württemberg 20	20
2007/C 269/41	Mål C-361/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil de prud'hommes de Beauvais (Frankrike) den 2 augusti 2007 – Olivier Polier mot Najar EURL 20	20
2007/C 269/42	Mål C-362/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance du VII ^{ème} arrondissement de Paris (Frankrike) den 2 augusti 2007 – Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH mot Direction générale des douanes et droits indirects 21	21
2007/C 269/43	Mål C-363/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance du VII ^{ème} arrondissement de Paris (Frankrike) den 2 augusti 2007 – Hewlett Packard International SARL mot Direction générale des douanes et droits indirects 21	21
2007/C 269/44	Mål C-369/07: Talan väckt den 3 augusti 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland 22	22

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2007/C 269/45	Mål C-375/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 3 augusti 2007 – Staatssecretaris van Financiën mot Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV	23
2007/C 269/46	Mål C-376/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 3 augusti 2007 – Staatssecretaris van Financiën mot Kamino International Logistics B.V.	23
2007/C 269/47	Mål C-378/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Retimnos domstol i enkel sammansättning den 8 augusti 2007 – Kyriaki Angelidaki m.fl. mot Nomarchiaki Avtodioikisi Rethimnis	24
2007/C 269/48	Mål C-379/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Retimnos domstol i enkel sammansättning den 8 augusti 2007 – Charikleia Giannoudi mot Dimos Geropotamou	25
2007/C 269/49	Mål C-380/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Retimnos domstol i enkel sammansättning den 8 augusti 2007 – Georgios Karabousanos och Sofoklis Michopoulos mot Dimos Geropotamou	27
2007/C 269/50	Mål C-381/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 8 augusti 2007 – Association national pour la protection des eaux et rivières – TOS mot Ministeriet för ekologi samt hållbar utveckling och fysisk planering	29
2007/C 269/51	Mål C-385/07 P: Överklagande ingett den 13 augusti 2007 av Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH av den dom som förstainstansrätten meddelade den 24 maj 2007 i mål T-151/01, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av VfW AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme und Belland Vision GmbH	29
2007/C 269/52	Mål C-391/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 20 augusti 2007 – Glencore Grain Rotterdam BV mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas	30
2007/C 269/53	Mål C-396/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Korkein oikeus (Finland) den 27 augusti 2007 – Mirja Juuri mot Fazer Amica Oy	30
2007/C 269/54	Mål C-397/07: Talan väckt den 27 augusti 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien	31
2007/C 269/55	Mål C-400/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 29 augusti 2007 – SALF SpA mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute	32
2007/C 269/56	Mål C-401/07: Talan väckt den 29 augusti 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna	33
2007/C 269/57	Mål C-405/07 P: Överklagande ingett den 3 september 2007 av Konungariket Nederländerna av den dom som förstainstansrätten meddelade den 27 juni 2007 i mål T-405/07, Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission	33
2007/C 269/58	Mål C-406/07: Talan väckt den 4 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	34
2007/C 269/59	Mål C-414/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie den 10 september 2007 – MAGOORA Sp. z o.o. mot Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie	35

2007/C 269/60	Mål C-421/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vestre Landsret, Danmark den 13 september 2007 – Brottmål mot Frede Damgaard	35
2007/C 269/61	Mål C-425/07 P: Överklagande ingett den 14 september 2007 av AEPI Elliniki Etaireia pros Prostan tis Pnevmatikis Idioktisias AE av den dom som förstainstansrätten (fjärde avdelningen) meddelade den 12 juli 2007 i mål T-229/05, AEPI Elliniki Etaireia pros Prostan tis Pnevmatikis Idioktisias mot Europeiska gemenskapernas kommission	36
2007/C 269/62	Mål C-427/07: Talan väckt den 14 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland	36
2007/C 269/63	Mål C-431/07 P: Överklagande ingett den 18 september 2007 av Bouygues SA och Bouygues Télécom SA av den dom som förstainstansrätten (fjärde avdelningen) meddelade den 4 juli 2007 i mål T-475/04, Bouygues och Bouygues Télécom mot kommissionen	37
2007/C 269/64	Mål C-433/07: Talan väckt den 18 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal	38
2007/C 269/65	Mål C-434/07: Talan väckt den 18 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal	38
2007/C 269/66	Mål C-435/07: Talan väckt den 18 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal	39
2007/C 269/67	Mål C-436/07 P: Överklagande ingett den 14 september 2007 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten meddelade den 12 juli 2007 i mål T-312/05, Europeiska gemenskapernas kommission mot Efrosyni Alexiadou	39

Förstainstansrätten

2007/C 269/68	Val av ordförande för Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt	40
2007/C 269/69	Val av avdelningsordförande	40
2007/C 269/70	Indelning av domarna på avdelning	40
2007/C 269/71	Den stora avdelningens sammansättning	41
2007/C 269/72	Plenum	41
2007/C 269/73	Avdelningen för överklaganden	42
2007/C 269/74	Riktlinjer för hur målen skall fördelas mellan avdelningarna	42
2007/C 269/75	Utseende av den domare som ersätter förstainstansrättens ordförande vad gäller behörigheten att besluta om interimistiska åtgärder	42
2007/C 269/76	De förenade målen T-8/95 och 9/95: Förstainstansrättens dom av den 27 september 2007 – Pelle och Konrad mot rådet och kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Mjolk – Tilläggsavgift – Referenskvantitet – Förordning (EEG) nr 2187/93 – Skadestånd till producenter – Tillfälligt upphävande av preskriptionstiden)	42

2007/C 269/77	Förenade målen T-125/03 och T-253/03: Förstainstansrättens dom av den 17 september 2007 – Akzo Nobel Chemielas och Akros Chemicals mot kommissionen (Konkurrens – Administrativt förfarande – Kommissionens undersökningsbefogenheter – Handlingar som beslagtogs i samband med en undersökning – Sekretesskydd för skriftväxlingen mellan en advokat och hans klient) 43	43
2007/C 269/78	Mål T-375/03: Förstainstansrättens dom av den 20 september 2007 – Fachvereinigung Mineralfaserindustrie mot kommissionen (Statligt stöd – Åtgärder för att främja användningen av isoleringsmaterial som tillverkas av förnybart råmaterial – Beslut om att förklara stödet förenligt med den gemensamma marknaden – Preliminärt undersökningsförfarande – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till sakprövning – Begreppet berörd part i den mening som avses i artikel 88.2 EG – Kommissionens skyldighet att inleda det kontradiktoriska förfarandet) 44	44
2007/C 269/79	Mål T-418/03: Förstainstansrättens beslut av den 27 september 2007 – La Mer Technology mot harmoniseringsbyrån – Laboratoires Goëmar (LA MER) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om att ordmärket LA MER skall registreras som gemenskapsvarumärke – Det äldre nationella ordmärket LABORATOIRE DE LA MER – Relativt registreringshinder – Verklig användning av det äldre varumärket – artikel 43.1 och 43.2 i förordning (EG) nr 40/94 – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning nr 40/94) 44	44
2007/C 269/80	Mål T-201/04: Förstainstansrättens dom av den 17 september 2007 – Microsoft mot kommissionen (Konkurrens – Missbruk av dominerande ställning – Operativsystem för klientdatorer – Operativsystem för arbetsgruppsservrar – Mediespelare som kan användas för direktuppspelning – Beslut i vilket en överträdelse av artikel 82 EG konstateras – Värgrän av ett företag i dominerande ställning att tillhandahålla information om interoperabilitet och att tillåta användning av informationen – Företaget i dominerande ställning säljer sitt operativsystem för klientdatorer endast på villkor att köparen samtidigt förvärvar dess mediespelare – Korrigering av åtgärder – Utseende av en oberoende övervakande förvaltare – Böter – Fastställelse av bötesbeloppet – Proportionalitet) 45	45
2007/C 269/81	Mål T-240/04: Förstainstansrättens dom av den 17 september 2007 – Frankrike mot kommissionen (Europeiska atomenergigemenskapen – Investeringar – Underrättelse till kommissionen om investeringsprojekt – Fullgörande – Förordning (Euratom) nr 1352/2003 – Kommissionen saknar behörighet – Artiklarna 41 EA-44 EA – Rättssäkerhetsprincipen) 46	46
2007/C 269/82	Mål T-461/04: Förstainstansrättens dom av den 20 september 2007 – Imagination Technologies mot harmoniseringsbyrån (PURE DIGITAL) (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering av ordmärket PURE DIGITAL som gemenskapsvarumärke – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 – Särskiljningsförmåga uppnådd genom användning – Artikel 7.3 i förordning (EG) nr 40/94) 46	46
2007/C 269/83	Mål T-136/05: Förstainstansrättens dom av den 20 september 2007 – EARL Salvat père & fils m.fl. mot kommissionen (Statligt stöd – Åtgärder för omställning av vinodlingar – Beslut i vilket stödet förklaras vara delvis förenligt och delvis oförenligt med den gemensamma marknaden – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till sakprövning – Motiveringsskyldighet – Bedömning enligt artikel 87.1 EG) 47	47
2007/C 269/84	Mål T-254/05: Förstainstansrättens dom av den 20 september 2007 – Fachvereinigung Mineralfaserindustrie mot kommissionen (Statligt stöd – Åtgärder för att främja användningen av isoleringsmaterial som tillverkas av förnybart råmaterial – Beslut om att förklara stödet förenligt med den gemensamma marknaden – Preliminärt undersökningsförfarande – Talan om ogiltigförklaring – Branschsammanfattning – Begreppet berörd part i den mening som avses i artikel 88.2 EG – Grunder som avser huruvida beslutet är välgrundat – Avvisning) 47	47

2007/C 269/85	Mål T-295/05: Förstainstansrättens beslut av den 5 september 2007 – Document Security Systems mot ECB (Monetär union – Utgivning av eurosedlar – Påstådd användning av en patenterad uppfinning avsedd att undvika förfälskningar – Talan om intrång i ett europeiskt patent – Förstainstansrätten saknar behörighet – Avvisning – Skadeståndstalan) 48	48
2007/C 269/86	Mål T-49/06: Förstainstansrättens beslut av den 7 september 2007 – González Sánchez mot harmoniseringsbyrån – Bankinter (ENCUENTA) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Artikel 63.4 i förordning (EG) nr 40/94 – Bristande talerätt – Avvisning) 48	48
2007/C 269/87	Mål T-305/07: Talan väckt den 9 augusti 2007 – Offshore Legends NV mot harmoniseringsbyrån – Acteon (OFFSHORE LEGENDS (i svart och vitt)) 48	48
2007/C 269/88	Mål T-306/07: Talan väckt den 9 augusti 2007 – Offshore Legends mot harmoniseringsbyrån – Acteon (OFFSHORE LEGENDS (blått, svart och grönt)) 49	49
2007/C 269/89	Mål T-308/07: Talan väckt den 16 augusti 2007 – Tegebauer mot parlamentet 49	49
2007/C 269/90	Mål T-317/07: Talan väckt den 27 augusti 2007 – Kommissionen mot B2Test 50	50
2007/C 269/91	Mål T-321/07: Talan väckt den 28 augusti 2007 – Lufthansa AirPlus Servicekarten mot harmoniseringsbyrån – Applus Servicios Tecnológicos (A+) 50	50
2007/C 269/92	Mål T-322/07: Talan väckt den 27 augusti 2007 – Kenitex Química, S.A. mot harmoniseringsbyrån (Kenitex TINTAS A qualidade da cor) 51	51
2007/C 269/93	Mål T-323/07: Talan väckt den 30 augusti 2007 – El Morabit mot Europeiska unionens råd 52	52
2007/C 269/94	Mål T-325/07: Talan väckt den 3 september 2007 – Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe mot harmoniseringsbyrån (SURFCARD) 52	52
2007/C 269/95	Mål T-330/07: Talan väckt den 30 augusti 2007 – Kuiburi Fruit Canning mot rådet 53	53
2007/C 269/96	Mål T-332/07: Talan väckt den 4 september 2007 – Tyskland mot kommissionen 53	53
2007/C 269/97	Mål T-333/07: Talan väckt den 7 september 2007 – Entrance Services mot parlamentet 54	54
2007/C 269/98	Mål T-334/07: Talan väckt den 31 augusti 2007 – Denka International mot kommissionen 55	55
2007/C 269/99	Mål T-335/07: Talan väckt den 4 september 2007 – Mergel m.fl. mot harmoniseringsbyrån (Patentconsult) 55	55
2007/C 269/100	Mål T-336/07: Talan väckt den 10 september 2007 – Telefónica och Telefónica de España mot kommissionen 55	55
2007/C 269/101	Mål T-337/07: Talan väckt den 6 september 2007 – Brilliant Hotelsoftware mot harmoniseringsbyrån (BRILLIANT) 56	56
2007/C 269/102	Mål T-338/07 P: Överklagande ingett den 4 september 2007 av Irène Bianchi av den dom som personaldomstolen meddelade den 28 juni 2007 i mål F-38/06 Bianchi mot Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen 57	57

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2007/C 269/103	Mål T-339/07: Talan väckt den 11 september 2007 – Juwel Aquarium mot harmoniseringsbyrån – Potschak – Bavaria Aquaristik (Panorama)	57
2007/C 269/104	Mål T-340/07: Talan väckt den 4 september 2007 – Evropaiki Dynamiki mot kommissionen	57
2007/C 269/105	Mål T-341/07: Talan väckt den 10 september 2007 – Sison mot rådet	58
2007/C 269/106	Mål T-342/07: Talan väckt den 10 september 2007 – Ryanair mot kommissionen	59
2007/C 269/107	Mål T-343/07: Talan väckt den 12 september 2007 – allsafe Jungfalk mot harmoniseringsbyrån (ALLSAFE)	59
2007/C 269/108	Mål T-344/07: Talan väckt den 10 september 2007 – O2 (Germany) mot harmoniseringsbyrån (Homezone)	60
2007/C 269/109	Mål T-345/07: Talan väckt den 13 september 2007 – La Banque Postale mot kommissionen	60
2007/C 269/110	Mål T-346/07: Talan väckt den 13 september 2007 – Duro Sweden mot harmoniseringsbyrån (EASYCOVER)	61
2007/C 269/111	Mål T-348/07: Talan väckt den 12 september 2007 – Al-Aqsa mot rådet	61
2007/C 269/112	Mål T-349/07: Talan väckt den 7 september 2007 – FMC Chemical m.fl. mot kommissionen	62
2007/C 269/113	Mål T-352/07: Talan väckt den 14 september 2007 – Kommissionen mot Rednap	62
2007/C 269/114	Mål T-353/07: Talan väckt den 13 september 2007 – Esber mot harmoniseringsbyrån – Coloris Global Coloring Concept (COLORIS)	63
2007/C 269/115	Mål T-354/07: Talan väckt den 18 september 2007 – Pfizer mot harmoniseringsbyrån – (FOTOPROTECTOR ISDIN)	63
2007/C 269/116	Mål T-355/07: Talan väckt den 18 september 2007 – Pfizer mot harmoniseringsbyrån – Isdin (ISDIN Pediatrics)	64
2007/C 269/117	Mål T-356/07: Talan väckt den 19 september 2007 – Pfizer Ltd mot harmoniseringsbyrån – Isdin (ISDIN 14-8.000)	64
2007/C 269/118	Mål T-357/07: Talan väckt den 19 september 2007 – Focus Magazin Verlag GmbH mot harmoniseringsbyrån	65
2007/C 269/119	Mål T-362/07: Talan väckt den 14 september 2007 – Nouriddin El Fatmi mot Europeiska unionens råd	65
2007/C 269/120	Mål T-363/07: Talan väckt den 14 september 2007 – Hamdi mot rådet	66
2007/C 269/121	Mål T-369/07: Talan väckt den 26 september 2007 – Lettland mot kommissionen	66

Europeiska unionens personaldomstol

2007/C 269/122	Mål F-32/06: Personaldomstolens dom av den 4 oktober 2007 – De la Cruz m.fl. mot Europeiska arbetsmiljöbyrån (Personalmål – Kontraktsanställda – Nya tjänsteföreskrifterna – Tidigare lokalanställda – Fastställelse av lönegradsplacering och lön vid rekryteringen – Likvärdiga tjänster – Rådfrågning av personalkommittén) 68	68
2007/C 269/123	Mål F-43/06: Personaldomstolens (tredje avdelningen) dom av den 19 september 2007 – Tuomo Talvela mot Europeiska gemenskapernas kommission (Personalmål – Tjänstemän – Rapport om karrärutveckling – Utvärdering för år 2004 – Rätten till försvar – Skyldighet att motivera rapporten – Administrativ undersökning) 68	68
2007/C 269/124	Mål F-10/07: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 18 september 2007 – Botos mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Social trygghet – Sjukförsäkring – Finansiering av sjukvårdskostnader – Allvarlig sjukdom – Förvaltningskommitté – Läkarutlåtande) 69	69
2007/C 269/125	Mål F-146/06: Personaldomstolens beslut av den 10 september 2007 – Speiser mot Europaparlamentet (Personalmål – Tillfälligt anställda – Lön – Utlandstillägg – För sent ingivet klagomål – Uppenbart att talan skall avvisas) 69	69
2007/C 269/126	Mål F-12/07 AJ: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 11 september 2007 – O'Connor mot kommissionen (Rättshjälp) 69	69
2007/C 269/127	Mål F-65/07: Talan väckt den 29 juni 2007 – Aayhan m.fl. mot parlamentet 70	70
2007/C 269/128	Mål F-71/07: Talan väckt den 16 juli 2007 – Georgios Karatzoglou mot Europeiska byrån för återuppbyggnad (byrån) 70	70
2007/C 269/129	Mål F-85/07: Talan väckt den 22 augusti 2007 – Anselmo m.fl. mot rådet 71	71
2007/C 269/130	Mål F-89/07: Talan väckt den 6 september 2007 – Jan Kuchta mot ECB 71	71
2007/C 269/131	Mål F-90/07: Talan väckt den 17 september 2007 – Traore mot kommissionen 72	72
2007/C 269/132	Mål F-91/07: Talan väckt den 13 september 2007 – Torijano Montero mot rådet 72	72
2007/C 269/133	Mål F-100/07: Talan väckt den 1 oktober 2007 – Tsirimiagos mot Regionkommittén 73	73
2007/C 269/134	Mål F-101/07: Talan väckt den 3 oktober 2007 – Cova mot kommissionen 73	73

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH
ORGAN

DOMSTOLEN

*(2007/C 269/01)***Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning***

EUT C 247, 20.10.2007

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 235, 6.10.2007

EUT C 223, 22.9.2007

EUT C 211, 8.9.2007

EUT C 183, 4.8.2007

EUT C 170, 21.7.2007

EUT C 155, 7.7.2007

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Val av ordförande på avdelningarna med tre domare

(2007/C 269/02)

Domarna i Europeiska gemenskapernas domstol har vid sammanträde den 25 september 2007 valt, enligt artikel 10.1 första stycket i rättegångsreglerna, A. Tizzano, L. Bay Larsen, U. Löhmus och G. Arestis till ordföranden på femte, sjätte, sjunde respektive åttonde avdelningarna, vilka sammanträder med tre domare, för en period av ett år fram till och med den 6 oktober 2008.

Indelning av domarna på avdelningarna med tre domare

(2007/C 269/03)

Domstolen har vid sammanträde den 9 oktober 2007 beslutat att indela domarna på avdelning enligt följande:

Femte avdelningen

A. Tizzano, avdelningsordförande,

R. Schintgen, A. Borg Barthet, M. Ilešič och E. Levits, domare

Sjätte avdelningen

L. Bay Larsen, avdelningsordförande,

K. Schiemann, J. Makarczyk, P. Kūris, J.C. Bonichot, och C. Toader, domare

Sjunde avdelningen

U. Löhmus, avdelningsordförande,

J.N. Cunha Rodrigues, J. Klučka, A. Ó Caoimh, P. Lindh och A. Arabadjiev, domare

Åttonde avdelningen

G. Arestis, avdelningsordförande,

R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, J. Malenovský och T. von Danwitz, domare

Listor som används för att fastställa domstolens dömande sammansättningar

(2007/C 269/04)

Domstolen har vid sitt sammanträde den 9 oktober 2007 upprättat de listor som avses i artikel 11c.2 andra stycket i rättegångsreglerna för att fastställa sammansättningen av avdelningarna som sammanträder med tre domare enligt följande:

Femte avdelningen

R. Schintgen

A. Borg Barthet

M. Ilešič

E. Levits

Sjätte avdelningen

K. Schiemann

J. Makarczyk

P. Kūris

J.C. Bonichot

C. Toader

Sjunde avdelningen

J.N. Cunha Rodrigues

J. Klučka

A. O'Caoimh

P. Lindh

A. Arabadjiev

Åttonde avdelningen

R. Silva de Lapuerta

E. Juhász

J. Malenovsky

T. von Danwitz

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 september 2007 – Maria-Luise Lindorfer mot Europeiska unionens råd

(Mål C-227/04 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Tjänstemän — Överföring av pensionsrättigheter — Yrkesverksamhet före tillträdet till en tjänst i gemenskaperna — Beräkning av pensionsgrundande tjänsteår — Artikel 11.2 i bilaga 8 till tjänsteföreskrifterna — Allmänna genomförandebestämmelser — Icke-diskrimineringsprincipen — Principen om likabehandling)

(2007/C 269/07)

Rättegångsspråk: franska

Utnämmande av förste generaladvokat

(2007/C 269/05)

Domstolen har i enlighet med artikel 10.1 tredje stycket i rättegångsreglerna utnämnt M. Poiares Maduro till förste generaladvokat för en period av ett år till och med den 6 oktober 2008.

Parter

Klagande: Maria-Luise Lindorfer (ombud: G. Vandersanden och L. Levi, advocats)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd (ombud: F. Anton och M. Sims-Robertson)

Saken

Överklagande, ingivet den 2 juni 2004 av Marie-Luise Lindorfer, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (femte avdelningen) har meddelat den 18 mars 2004 i mål T-204/01, M.-L. Lindorfer mot Europeiska unionens råd, i vilken klagandens talan om ogiltigförklaring av rådets beslut av den 3 november 2000 om beräkningen av klagandens årliga pensionsbelopp vid överföring till gemenskapssystemet av det schablonmässiga återköpsvärdet av de pensionsrättigheter som hon förvärvat enligt det österrikiska systemet ogillades.

De nya ledamöterna i förstainstansrätten har avlagt ed

(2007/C 269/06)

A. Dittrich, S. Soldevila Fragozo och L. Truchot har genom beslut av företrädarna för Europeiska gemenskapernas medlemsstaters regeringar av den 25 april 2007 ⁽¹⁾ och den 23 maj 2007 ⁽²⁾ utnämnts till domare i Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt för perioden från den 1 september 2007 till den 31 augusti 2013. De avlade ed inför domstolen den 17 september 2007.

S. Frimodt Nielsen har genom beslut av företrädarna för Europeiska gemenskapernas medlemsstaters regeringar av den 25 april 2007 ⁽³⁾ utnämnts till domare i Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt för perioden från den 17 september 2007 till den 31 augusti 2010. Han avlade ed inför domstolen den 17 september 2007.

Domslut

1. Den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 18 mars 2004 i mål T-204/01, Lindorfer mot rådet, upphävs i den mån Maria-Luise Lindorfers talan ogillades med motiveringen att det inte förelåg någon diskriminering på grund av kön.
2. Beslutet av den 3 november 2000 av Europeisk unionens råd om beräkning av Maria-Luise Lindorfers pensionsgrundande tjänsteår ogiltigförklaras.
3. Överklagandet ogillas i övrigt.
4. Europeiska unionens råd skall ersätta rättegångskostnaderna avseende förfarandena i första och andra instans.

⁽¹⁾ EUT L 114, 1.5.2007, s. 27.

⁽²⁾ EUT L 139, 31.5.2007, s. 32.

⁽³⁾ EUT L 114, 1.5.2007, s. 26.

⁽¹⁾ EUT C 190, 24.7.2004.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-260/04) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster — Koncessioner för offentliga tjänster — Förnyelse av 329 koncessioner för att sköta verksamheten med vadhållning på hästar och den därtill knutna insamlingen av insatser utan någon inbjudan till anbudsgivning — Krav på offentlighet och öppenhet)

(2007/C 269/08)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Wiedner, C. Cattabriga och L. Visaggio)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I. Braguglia och G. De Bellis, avocat)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Danmark (ombud: J. Molde) och Konungariket Spanien (ombud: F. Díez Moreno)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av principen om öppenhet och kravet på offentlighet vilka följer av artikel 43 EG och följande artiklar respektive artikel 49 EG och följande artiklar – Förnyelse av 329 koncessioner för vadhållning på hästar utan någon inbjudan till anbudsgivning

Domslut

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 49 EG, och framför allt åsidosatt den allmänna principen om öppenhet liksom skyldigheten att garantera ett tillräckligt mått av offentlighet, genom att förnya 329 koncessioner för vadhållning på hästar utan någon inbjudan till anbudsgivning.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 217, 28.8.2004.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från House of Lords – Förenade kungariket) – The Queen, Veli Tum, Mehmet Dari mot Secreaty of State for the Home Department

(Mål C-16/05) ⁽¹⁾

(Associeringsavtalet mellan EEG och Turkiet — Artikel 41.1 i tilläggsprotokollet — ”Standstill”-klausul (frysningssklausul) — Räckvidd — Lagstiftning i en medlemsstat som, sedan tilläggsprotokollet trätt i kraft, infört nya begränsningar rörande tillträde till landet för turkiska medborgare som önskar utöva etableringsfriheten)

(2007/C 269/09)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

House of Lords

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Queen, Veli Tum, Mehmet Dari

Motpart: Secreaty of State for the Home Department

Saken

Begäran om förhandsavgörande – House of Lords – Tolkning av artikel 41.1 i tilläggsprotokollet till det avtal om upprättande av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, samt om de åtgärder som måste vidtas för deras genomförande som undertecknades den 23 november 1970 (EGT L 293, s. 4; svensk specialutgåva, område 11, volym 1, s. 130) – Möjlighet för en medlemsstat att införa ytterligare begränsningar beträffande inresa till dess territorium för en turkisk medborgare som önskar etablera sig som näringsidkare i den medlemsstaten

Domslut

Artikel 41.1 i det tilläggsprotokoll som undertecknades i Bryssel den 23 november 1970 och ingicks, godkändes och bekräftades på gemenskapens vägnar genom rådets förordning (EEG) nr 2760/72 av den 19 december 1972 skall tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstat att, sedan nämnda protokoll trädde i kraft i den medlemsstaten, införa nya begränsningar av etableringsfriheten. Förbudet gäller även begränsningar rörande materiella och/eller processuella villkor i fråga om turkiska medborgares första tillträde till medlemsstatens territorium i syfte att vara verksam som egenföretagare.

⁽¹⁾ EUT C 69, 19.3.2005.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Köln – Tyskland) – Herbert Schwarz och Marga Gootjes-Schwarz mot Finanzamt Bergisch Gladbach

(Mål C-76/05) ⁽¹⁾

(Artikel 8 A i EG-fördraget (nu artikel 18 EG, i ändrad lydelse) — Unionsmedborgarskap — Artikel 59 i EG-fördraget (nu artikel 49 EG, i ändrad lydelse) — Frihet att tillhandahålla tjänster — Lagstiftning om inkomstskatt — Skolavgifter — Avdragsrätt som inskränkts till att omfatta skolavgifter som betalats till privata nationella inrättningar)

(2007/C 269/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Köln

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Herbert Schwarz och Marga Gootjes-Schwarz

Motpart: Finanzamt Bergisch Gladbach

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Finanzgericht Köln – Fråga huruvida en nationell lagstiftning om inkomstskatt, enligt vilken skolavgifter för barn är avdragsgilla på villkor att barnens skolgång sker i vissa nationella inrättningar, är förenlig med artiklarna 18 EG, 39 EG, 43 EG och 49 EG – Barn vars skolgång sker i inrättningar i andra medlemsstater

Domslut

- 1) När personer som är skattskyldiga i en medlemsstat låter sina barn gå i en skola som är belägen i en annan medlemsstat, och som huvudsakligen finansieras med privata medel, skall artikel 49 EG tolkas så, att den utgör hinder mot en medlemsstats lagstiftning enligt vilken skattskyldiga personer har möjlighet att såsom särskilda utgifter som ger rätt till en minskning av inkomstskatten göra gällande skolavgifter till vissa privatskolor inom landet, medan denna möjlighet allmänt utesluts vad gäller skolavgifter som betalats till en privatskola som är belägen i en annan medlemsstat.
- 2) När personer som är skattskyldiga i en medlemsstat låter sina barn gå i en skola som är belägen i en annan medlemsstat, och vars tjänster inte omfattas av artikel 49 EG, utgör artikel 18 EG hinder mot en medlemsstats lagstiftning enligt vilken skattskyldiga

personer har möjlighet att såsom särskilda utgifter som ger rätt till en minskning av inkomstskatten göra gällande skolavgifter till vissa privatskolor inom landet, medan denna möjlighet allmänt utesluts vad gäller skolavgifter som betalats till en privatskola som är belägen i en annan medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 93, 16.4.2005.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep – Nederländerna) – D.P.W. Hendrix mot Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekering

(Mål C-287/05) ⁽¹⁾

(Social trygghet för migrerande arbetstagare — Artiklarna 12 EG, 17 EG, 18 EG och 39 EG — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artiklarna 4.2a och 10a samt bilaga IIa — Förordning (EEG) nr 1612/68 — Artikel 7.1 — Särskilda icke avgiftsfinansierade sociala förmåner — Nederländsk förmån för ungdomar med funktionshinder — Förmånen får inte medföras utomlands)

(2007/C 269/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: D.P.W. Hendrix

Motpart: Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekering

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Centrale Raad van Beroep – Tolkningen av artikel 4.2a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras

familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1223/98 av den 4 juni 1998 (EGT L 168, s. 1) (nedan kallad förordning nr 1408/71), samt räckvidden av artiklarna 12 EG, 18 EG, 39 EG och artikel 7.1 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33)

Domslut

1) En sådan förmån som utges enligt lagen av den 24 april 1997 om förmåner vid arbetsoförmåga för ungdomar med funktionshinder (*Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten*) skall anses utgöra en särskild icke avgiftsfinansierad förmån i den mening som avses i artikel 4.2a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1223/98 av den 4 juni 1998, vilket innebär att endast samordningsregeln i artikel 10a i denna förordning skall tillämpas på personer som befinner sig i samma situation som klaganden i målet vid den nationella domstolen och att utbetalningen av denna förmån med giltig verkan kan förbehållas personer som är bosatta inom den medlemsstat som utger förmånen. Det förhållande att den berörda personen tidigare uppbar en förmån för ungdomar med funktionshinder som fick medföras utomlands saknar betydelse vid tillämpningen av dessa bestämmelser.

2) Artikel 39 EG och artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen skall tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning i vilken det med tillämpning av artiklarna 4.2a och 10a i förordning nr 1408/71, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning nr 118/97, i dess lydelse enligt förordning nr 1223/98, föreskrivs att en särskild icke avgiftsfinansierad förmån som anges i bilaga IIa till denna förordning endast kan beviljas personer som är bosatta inom landet. Genomförandet av denna lagstiftning får emellertid inte menligt påverka den rättsliga ställningen för en person som befinner sig i samma situation som klaganden i målet vid den nationella domstolen på ett sätt som går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det legitima ändamål som eftersträvas med den nationella lagen. Det ankommer på den nationella domstolen att såvitt möjligt tolka den nationella lagstiftningen, på ett sätt som är förenligt med gemenskapsrätten och att bland annat ta hänsyn till att den berörda arbetstagaren har behållit samtliga sina ekonomiska och sociala anknytningar till sin hemstat.

(¹) EUT C 296, 26.11.2005.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-297/05) (¹)

(Identifiering och obligatorisk provning av trafiksäkerhet före fordonsregistrering i en medlemsstat — Artiklarna 28 EG och 30 EG — Direktiven 96/96/EG och 1999/37/EG — Erkännande av registreringsbevis som utfärdats av andra medlemsstater och provning av trafiksäkerhet som genomförts i andra medlemsstater)

(2007/C 269/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. van Beek och D. Zijlstra)

Svarande: Konungariket Nederländerna (ombud: H.G. Sevenster och D.J.M. de Grave)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Finland (ombud: E. Bygglin)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 28 EG och 30 EG – Provning av trafiksäkerhet före fordonsregistrering i Nederländerna fordras beträffande fordon som tidigare har registrerats i en annan medlemsstat

Domslut

1) Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 28 EG och 30 EG genom att prova fordon som är äldre än tre år och som tidigare har registrerats i andra medlemsstater innan de registreras i Nederländerna.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Kommissionen, Konungariket Nederländerna och Republiken Finland skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 296, 26.11.2005.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 20 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-304/05) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter — Direktiv 79/409/EEG — Bevarande av vilda fåglar — Bedömning av miljökonsekvenserna av anpassning av skidpister)

(2007/C 269/13)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. van Beek och D. Recchia)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I. M. Braguglia och G. Fiengo)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 6.2-6.4, jämförd med artikel 7, i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114) – Åsidosättande av artikel 4.1 och 4.2 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161) – Utvidgning av skidområdet i Santa Caterina Valfurva som är beläget i nationalparken Stelvio (särskilt skyddsområde IT 2040044) utan att göra en bedömning av projektets konsekvenser för miljön – Underlåtenhet att vidta åtgärder för att förhindra störningar och försämringar av habitatet för de arter för vilka det särskilda skyddsområdet har utsetts

Domslut

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.2-6.4, jämförd med artikel 7, i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter och enligt artikel 4.1 och 4.2 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, genom att

- tillåta att det vidtas åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka det särskilda skyddsområdet IT 2040044 Parco Nazionale dello Stelvio, utan att göra en lämplig bedömning av konsekvenserna av dessa åtgärder för målsättningarna avseende det nämnda områdets bevarande,
- tillåta sådana åtgärder, utan att iaktta de bestämmelser enligt vilka det, trots att det gjorts en negativ bedömning av konsekvenserna för området och i avsaknad av alternativa lösningar, är möjligt att genomföra ett projekt endast av tvingande orsaker som har ett väsentligt allmänintresse, och detta först

efter att ha vidtagit och underrättat Europeiska gemenskapernas kommission om alla nödvändiga kompensationsåtgärder för att säkerställa att Natura 2000 totalt sett förblir sammanhängande, och

- underlåta att vidta åtgärder för att förhindra försämring av livsmiljöerna och habitatet för arterna samt störningar av de arter för vilka det särskilda skyddsområdet IT 2040044 Parco Nazionale dello Stelvio har utsetts.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 229, 17.9.2005.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social de San Sebastián (Spanien)) – Yolanda Del Cerro Alonso mot Osakidetza (Servicio Vasco de Salud)

(Mål C-307/05) ⁽¹⁾

(Direktiv 1999/70/EG — Klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete — Icke-diskrimineringsprincipen — Begreppet anställningsvillkor — Tjänsteårstillägg — Omfattas — Objektiva grunder för särbehandling — Föreligger inte)

(2007/C 269/14)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social de San Sebastián

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Yolanda Del Cerro Alonso

Svarande: Osakidetza (Servicio Vasco de Salud)

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Juzgado de lo Social de San Sebastián – Tolkning av rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43) – Huruvida begreppet anställningsvillkor omfattar ekonomiska villkor – Tjänsteårstillägg – Utgår inte till följd av avtal mellan personalens fackliga företrädare och förvaltningen – Tillräckliga objektiva grunder

Domslut

- 1) Begreppet anställningsvillkor i klausul 4.1 i ramavtalet om visstidsarbete av den 18 mars 1999, vilket är bilagt rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP skall tolkas så, att det kan utgöra grund för ett sådant krav som det som är aktuellt i målet vid den hänskjutande domstolen och som syftar till att en visstidsanställd person skall beviljas ett sådant tjänsteårstillägg som enligt nationell rätt endast utgår till tillsvidareanställda.
- 2) Klausul 4.1 i ramavtalet skall tolkas så, att den utgör hinder för införandet av en särbehandling av visstidsanställda i förhållande till tillsvidareanställda, som enbart motiveras av att den föreskrivs i en medlemsstats lag eller annan författning, eller i ett kollektivavtal som slutits mellan personalens fackliga företrädare och den berörda arbetsgivaren.

(¹) EUT C 257, 15.10.2005.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-318/05) (¹)

(Fördragsbrott — Artiklarna 18 EG, 39 EG, 43 EG och 49 EG — Lagstiftning om inkomstskatt — Skolavgifter — Rätt till ett begränsat avdrag för skolavgifter som betalats till nationella privata inrättningar)

(2007/C 269/15)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Gross och R. Lyal)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och U. Forsthoff)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 18 EG, 39 EG, 43 EG och 49 EG – Nationell inkomstskattelagstiftning i vilken möjligheten till avdrag för skolavgifter till utländska privatskolor utan undantag utesluts

Domslut

- 1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 18 EG, 39 EG, 43 EG och 49 EG, genom att generellt utesluta skolavgifter knutna till skolgång i en skola som är belägen i en annan medlemsstat från skattemässigt avdrag för särskilda utgifter enligt 10 § stycke 1 punkt 9 i lagen om inkomstskatt (Einkommensteuergesetz), i dess lydelse av den 19 oktober 2002.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 257, 15.10.2005.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-388/05) (¹)

(Fördragsbrott — Bevarande av livsmiljöer — Vilda djur och växter — Särskilda skyddsområdet Valloni e steppe pedegarganiche)

(2007/C 269/16)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Aresu och D. Recchia)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I. Braguglia, i egenskap av ombud, och G. Fiengo, avocat)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 4.4 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, volym 2, s. 161) och artiklarna 6.2–4 och 7 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, volym 11, s. 114) – Skyldighet att vidta lämpliga åtgärder för att undvika förorening och försämring av livsmiljöer i de särskilda skyddsområdena – Industrianläggningar som berör nationalparken Gargano

Domslut

1) Republiken Italien har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter, för perioden före den 28 december, enligt artikel 4.4 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar och, för perioden efter detta datum, enligt artikel 6.2 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, genom att inte vidta lämpliga åtgärder för att i det särskilda skyddsområdet Valloni e steppe pedegarganiche förhindra en försämring av livsmiljöerna och habitaten för arterna samt störningar av de arter för vilka områdena har utsetts.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 22, 28.1.2006.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal de Justiça (Portugal)) – Merck Merck Genéricos – Produtos Farmacêuticos L^{da} mot Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme L^{da}

(Mål C-431/05) (¹)

(Avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter — Artikel 33 i TRIPs-avtalet — Patent — Kortaste giltighetstid — En medlemsstats lagstiftning i vilken en kortare giltighetstid föreskrivs — Artikel 234 EG — Domstolens behörighet — Direkt effekt)

(2007/C 269/17)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal de Justiça (Portugal)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Merck Genéricos – Produtos Farmacêuticos L^{da}

Motpart: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme L^{da}

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Supremo Tribunal de Justiça – Tolkning av artikel 33 i Avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPs-avtalet) vilket återfinns i bilaga 1 till Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (EGT L 336, s. 214) – Tolkningsbehörighet – Direkt effekt

Domslut

Enligt nu gällande gemenskapsbestämmelser på patentområdet utgör gemenskapsrätten inte hinder för att artikel 33 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter, vilket återfinns i bilaga 1 C till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), som ingicks den 15 april 1994 i Marrakech och godkändes genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående på gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994), tillämpas direkt av en nationell domstol i enlighet med vad som föreskrivs i nationell rätt.

(¹) EUT C 36 av den 11.2.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 september 2007 – Land Oberösterreich och Republiken Österrike mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-439/05 P) (¹)

(Överklagande — Direktiv 2001/18/EG — Beslut 2003/653/EG — Avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön — Artikel 95.5 EG — Nationella bestämmelser som avviker från en harmoniseringsåtgärd med motiveringen att de hänför sig till ett problem som är specifikt för denna medlemsstat — Den kontradiktoriska principen)

(2007/C 269/18)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Land Oberösterreich (ombud: G. Hörmanseder, biträdd av F. Mittendorfer, Rechtsanwalt) och Republiken Österrike (ombud: H. Dossi och A. Hable)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: U. Wölker och M. Patakia)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens (fjärde avdelningen) dom av den 5 oktober 2005 i de förenade målen T-366/03 och T-235/04, Land Oberösterreich och Republiken Österrike, sökande, och Europeiska gemenskapernas kommission, svarande, angående ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/653/EG av den 2 september 2003 om nationella bestämmelser om förbud mot användning av genetiskt modifierade organismer i delstaten Oberösterreich, anmälda av Republiken Österrike i enlighet med artikel 95.5 i EG-fördraget – Nationella bestämmelser som avviker från en harmoniseringsåtgärd med motiveringen att de hänför sig till ett problem som är specifikt för denna medlemsstat

Domslut

- 1) Överklagandena ogillas.
- 2) Land Oberösterreich och Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 48, 25.2.2006.
EUT C 60, 11.3.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 september 2007 – Common Market Fertilizers SA mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-443/05 P) (¹)

(Överklagande — Antidumpningstullar — Artikel 239 i tullkodexen — Eftergift av importtullar — Artikel 907 första stycket i förordning (EEG) nr 2454/93 — Tolkning — Lagenlighet — Kommissionens beslut — Expertgrupp som sammanträder inom ramen för tullkodexkommittén — Enhet som är separat på det funktionella planet — Artiklarna 2 och 5.2 i rådets beslut 1999/468/EG — Artikel 4 i tullkodexkommitténs arbetsordning — Villkor för tillämpning av artikel 239 i tullkodexen — Uppenbar oaktsamhet föreligger inte)

(2007/C 269/19)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Common Market Fertilizers SA (ombud: A. Sutton, barrister, och N. Flandin, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: X. Lewis)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens dom av den 27 september 2005 i de förenade målen T-134/03 och T-135703, Common Market Fertilizers, i vilken förstainstansrätten ogillade talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2002) 5217 slutlig och K(2002) 5218 slutlig av den 20 december 2002, enligt vilka det inte var motiverat att efterge importtull i ett visst fall

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Common Market Fertilizers SA skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 36, 11.2.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof (Österrike)) – Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, Jovica Vidovic mot Princess Personal Service GmbH (PPS)

(Mål C-458/05) (¹)

(Socialpolitik — Direktiv 2001/23/EG — Skydd för arbetstagarers rättigheter — Övergång av företag — Begreppet övergång — Företag som bedriver uthyrning av arbetskraft)

(2007/C 269/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Motparter: Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, Jovica Vidovic

Klagande: Princess Personal Service GmbH (PPS)

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Oberster Gerichtshof – Tolknings av artikel 1 i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, s. 16) – Tillämpningsområde – Begreppet ”del av ett företag” – Övergång av en kontorsanställd, en filialchef, en ansvarig för kundrelationer, den verkställande direktören liksom en tredjedel av de uthyrda arbetstagarna tillsammans med de kunder som hyr dessa arbetstagare

Domslut

Artikel 1.1 i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter skall tolkas på så sätt att direktivet skall tillämpas när en del av den administrativa personalen och en del av den uthyrda arbetskraften övergår till ett annat företag som också bedriver uthyrning av arbetskraft för att där utöva samma arbeten för samma kunders räkning, och när, vilket det ankommer på den nationella domstolen att pröva, de tillgångar som omfattas av övergången i sig är tillräckliga för att möjliggöra ett fortsatt tillhandahållande av de tjänster som är typiska för den ekonomiska verksamheten i fråga, utan att andra betydande tillgångar eller andra delar av företaget används.

(¹) EUT C 178, 29.7.2006.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Nancy – Frankrike) – Céline SARL mot Céline SA

(Mål C-17/06) (¹)

(Varumärken — Artiklarna 5.1 a och 6.1 a i första direktivet 89/104/EEG — Rätt för innehavaren av ett registrerat varumärke att förhindra tredje man att använda ett tecken som är identiskt med varumärket — Användning av tecknet som firma, näringskännetecken eller beteckning — Tredje mans rätt att använda sitt eget namn)

(2007/C 269/21)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Nancy

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Céline SARL

Motpart: Céline SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Cour d'appel de Nancy – Tolknings av artikel 5.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178) – Användning som firma och beteckning av ett tecken som är identiskt med ett ordmärke som registrerats inom ramen för näringsverksamhet som avser saluföring av identiska varor

Domslut

Det är fråga om användning som innehavaren av ett äldre varumärke har rätt att förhindra med stöd av artikel 5.1 a i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, när tredje man utan tillstånd använder en firma, ett näringskännetecken eller en beteckning som är identisk med det äldre varumärket inom ramen för näringsverksamhet som avser saluföring av varor som är identiska med de varor för vilka varumärket har registrerats, om användningen med avseende på varorna skadar eller kan skada varumärkets funktion.

Om så är fallet kan artikel 6.1 a i direktiv 89/104 endast utgöra hinder för ett sådant förbud om tredje man vid användningen av firman eller näringskännetecknet handlar i enlighet med god affärssed.

(¹) EUT C 74, 25.3.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 20 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-74/06) (¹)

(Fördragsbrott — Artikel 90 EG — Registreringsavgift för importerade begagnade fordon — Bedömning av det beskattningsbara värdet — Värdeminskning enbart grundad på fordonets ålder — Offentlighet av kriterierna för beräkning — Möjlighet att bestrida att en schablonmässig beräkningsmetod tillämpas)

(2007/C 269/22)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Triantafyllou)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: P. Mylonopoulos och K. Boskovits)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 90 EG – Diskriminerande beskattning av importerade begagnade bilar

Domslut

- 1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 90 EG genom att, i syfte att beräkna det beskattningsbara värdet på begagnade fordon som har importerats från en annan medlemsstat till Grekland för att fastställa registreringsavgiften, använda ett enda kriterium för värdeminskning, vilket utgår från fordonens ålder, och genom att fastställa att värdet skall sättas ned med 7 procent för fordon som är mellan sex och tolv månader gamla och med 14 procent för fordon som är ett år gamla, vilket inte säkerställer att den avgift som skall erläggas inte överstiger, om än bara i enstaka fall, den restskatt som har inräknats i värdet av liknande begagnade fordon som redan är registrerade i Grekland.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Republiken Grekland och Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 108, 6.5.2006.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden) – Staat der Nederlanden mot Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV och Wala Nederland NV

(Mål C-84/06) ⁽¹⁾

(Gemenskapsregler för humanläkemedel — Artiklarna 28 EG och 30 EG — Godkännande för försäljning och registrering — Antroposofiska läkemedel)

(2007/C 269/23)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staat der Nederlanden

Motparter: Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV och Wala Nederland NV

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hoge Raad der Nederlanden – Tolkning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, s. 67) – Godkännande för försäljning av antroposofiska läkemedel som inte är homeopatika i den mening som avses i kapitel 2 i avdelning III i direktivet – Nationell lagstiftning enligt vilken antroposofiska läkemedel omfattas av villkoren i kapitel 1 i avdelning III i direktivet – Artiklarna 28 EG och 30 EG

Domslut

Antroposofiska läkemedel får endast saluföras om de har godkänts enligt något av de förfaranden som anges i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel.

⁽¹⁾ EUT C 108, 6.5.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 20 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Tampereen käräjäoikeus (Finland)) – Sari Kiiski mot Tampereen kaupunki

(Mål C-116/06) ⁽¹⁾

(Likabehandling av kvinnor och män — Skydd för gravida arbetstagare — Artikel 2 i direktiv 76/207/EEG — Rätt till mamaledighet — Artiklarna 8 och 11 i direktiv 92/85/EEG — Inverkan på rätten att ändra längden på en föräldraleighet för vård av barn)

(2007/C 269/24)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Tampereen käräjäoikeus (Finland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Sari Kiiski

Svarandet: Tampereen kaupunki

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tolkning av artikel 2 i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT L 39, s. 40; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 191), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002 (EGT L 269, s. 15), samt tolkning av artiklarna 8 och 11 i rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (EGT L 348, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 6, s. 3) – Vägran av en arbetsgivare att förkorta föräldraledighet – Begäran som framförts innan ledigheten inletts på grund av att den intresserade på nytt blivit gravid – Nationell bestämmelse som kräver en oförutsedd och grundad anledning för förändring av längden på ledigheten medan den praktiska tillämpningen med stöd av kollektivavtalet utesluter graviditet som en sådan anledning

Domslut

Artikel 2 i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002, vilken innebär att det inte får förekomma någon som helst diskriminering på grund av kön, vare sig direkt eller indirekt, i fråga om arbetsvillkor, samt artiklarna 8 och 11 i rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), vilka rör mammaledighet, utgör hinder för nationella bestämmelser om föräldraledighet för vård av barn som, i den utsträckning det enligt dessa bestämmelser inte tas hänsyn till de förändringar som en graviditet medför för den berörda arbetstagaren under en begränsad period på minst 14 veckor under tiden före och efter förlossningen, innebär att arbetstagaren saknar möjlighet att efter ansökan få till stånd en ändring av längden på sin föräldraledighet för vård av barn i samband med att hon gör anspråk på sin rätt att vara mammaledig, och att hon därmed fräntas de rättigheter som gäller vid mammaledighet.

(¹) EUT C 121, 20.5.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-177/06) (¹)

(Statligt stöd — Stödordning — Oförenlighet med den gemensamma marknaden — Kommissionens beslut — Verkställande — Upphävande av stödordning — Indragning av stöd som ännu inte utbetalats — Återkrav av stöd som ställts till förfogande — Fördragsbrott — Grunder för försvar — Rättsstridigt beslut — Absolut hinder för verkställighet)

(2007/C 269/25)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Castillo de la Torre och C. Urraca Caviedes)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: N. Díaz Abad)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom föreskriven frist vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa tillämpningen av artiklarna 2 och 3 i kommissionens beslut av den 20 december 2001 om den stödordning som Spanien genomförde 1993 till förmån för vissa nystartade företag i provinsen Guipúzcoa (Spanien) (K(2001) 4448) (EUT L 77, s. 1.), i provinsen Álava (Spanien) (K(2001) 4475) (EGT L 17, s. 20) och i provinsen Biscaya (K(2001) 4478) (EUT L 40, s. 11)

Domslut

1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt

- kommissionens beslut 2003/28/EG av den 20 december 2001 om den stödordning i form av statliga stöd som Spanien genomförde 1993 till förmån för vissa nystartade företag i Álava (Spanien),
- kommissionens beslut 2003/86/EG av den 20 december 2001 om den stödordning i form av statliga stöd som Spanien genomförde 1993 till förmån för vissa nystartade företag i Biscaya (Spanien), och
- kommissionens beslut 2003/192/EG av den 20 december 2001 om den stödordning i form av statliga stöd som Spanien genomförde 1993 till förmån för vissa nystartade företag i Guipúzcoa (Spanien),

genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att följa artiklarna 2 och 3 i vart och ett av besluten.

2) Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 143, 17.6.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 20 september 2007 – Société des Produits Nestlé SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-193/06 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 8.1 b — Figurmärke innehållande ordet "QUICKY" — Invändning som framställts av innehavaren av de äldre nationella varumärkena QUICKIES — Risk för förväxling — Helhetsbedömning)

(2007/C 269/26)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Société des Produits Nestlé SA (ombud: D. Masson)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral), Quick restaurants SA (ombud: advokaterna E. De Gryse, F. de Visscher och D. Moreau)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens (första avdelningen) dom av den 22 februari 2006 i mål T-74/04, Nestlé mot harmoniseringsbyrån, intervenient: Quick restaurants SA, genom vilken förstainstansrätten ogillade talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 17 december 2003 (ärende R 922/2001-2) avseende ett invändningsförfarande mellan Société des Produits Nestlé SA och Quick restaurants SA

Domslut

- 1) Den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 22 februari 2006 i mål T-74/04, Nestlé mot harmoniseringsbyrån – Quick (QUICKY) upphävs i den del förstainstansrätten, i strid med artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken, inte har prövat de aktuella kännetecknens visuella likhet med stöd av helhetsintrycket av kännetecknen.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Målet återförvisas till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt.
- 4) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

⁽¹⁾ EUT C 165, 15.7.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 september 2007 – Il Ponte Finanziaria SpA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), F.M.G Textiles Srl, tidigare Marine Enterprise Projects – Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-234/06 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av varumärket BAINBRIDGE — Invändning från innehavaren av äldre nationella varumärken i vilka beståndsdelen Bridge ingår — Avslag på invändningen — Varumärkesfamilj — Bevis på användning — Begreppet defensivmärken)

(2007/C 269/27)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Il Ponte Finanziaria SpA (ombud: advokaterna P.L. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina och M. Boletto)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Montalto och M. Buffolo), F.M.G Textiles Srl, tidigare Marine Enterprise Projects – Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (ombud: advokaten D. Marchi)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av förstainstansrätten (fjärde avdelningen) den 23 februari 2006 i mål T-194/03, Il Ponte Finanziaria SpA mot harmoniseringsbyrån, i vilken en talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 17 mars 2003 i ärende R 1015/2001-4, om avslag på överklagandet av invändningsenhetens beslut att avslå den invändning som framställts mot registreringen av figurmärket Bainbridge för varor i klasserna 18 och 25 ogillades. Talan om ogiltigförklaring väckt av innehavaren till ordmärkena, figurmärkena och de tredimensionella märkena Bridge, Old Bridge, The Bridge Basket, THE BRIDGE, FOOTBRIDGE, The Bridge Wayfarer och OVER THE BRIDGE för varor i klasserna 18 och 25

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Il Ponte Finanziaria SpA skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 178 av den 29.7.2006.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 20 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Benetton Group SpA mot G-Star International BV

(Mål C-371/06 ⁽¹⁾)

(Varumärken — Direktiv 89/104/EEG — Artikel 3.1 e tredje strecksatsen och 3.3 — Tecken — Form som ger varan ett betydande värde — Bruk — Reklamkampanjer — Form som före tidpunkten för registreringsansökan förvärvat attraktionskraft på grund av att den blivit välkänd som ett tecken med särskiljningsförmåga)

(2007/C 269/28)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Benetton Group SpA

Motpart: G-Star International BV

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hoge Raad der Nederlanden – Tolkning av artikel 3.1 e tredje strecksatsen i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178) – Jeans som har arbetskläder eller motorcykelkläder som särskiljande kännetecken och som har knälappar – Kännetecken som består av en form som ger varan ett betydande värde

Domslut

Artikel 3.1 e tredje strecksatsen i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar skall tolkas så att en form på en vara som ger varan ett betydande värde inte kan utgöra ett varumärke med stöd av artikel 3.3 i direktivet, när formen före tidpunkten för registreringsansökan förvärvat attraktionskraft på grund av att den blivit välkänd som ett tecken med särskiljningsförmåga till följd av reklamkampanjer där varans särskilda egenskaper framhävs.

⁽¹⁾ EUT C 294, 2.12.2006.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 13 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-381/06 ⁽¹⁾)

(Fördragsbrott — Direktiv 2002/14/EG — Information till och samråd med arbetstagare — Införlivande har inte skett inom den föreskrivna fristen)

(2007/C 269/29)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och J. Enegren)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: N. Dafniou)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen uppfylla samtliga skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen – Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om arbetstagarrepresentation (EGT L 80, s. 29) genom att inte anta de bestämmelser som är nödvändiga för att följa direktivet

Domslut

1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen genom att inte inom föreskriven tidsfrist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2) Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 261, 28.10.2006.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 13 september 2007 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Codirex Expeditie BV mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-400/06) ⁽¹⁾

(Gemensamma tulltaxan — Kombinerade nomenklaturen — Tullklassificering — Undernummer 0202 30 50 — Styckningsdelar av fryst och benfritt kött från en del av framkvartsparten av nötkreatur eller andra oxdjur)

(2007/C 269/30)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Codirex Expeditie BV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Saken

Tolkning av kompletterande anmärkning 1 A h 11 i kapitel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 2204/1999 av den 12 oktober 1999, om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 278, s. 1) – Fryst, urbenat kött som kommer från en framkvartspart

Domslut

- 1) Bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2204/1999 av den 12 oktober 1999, skall tolkas så, att stycken av fryst och benfritt kött från framkvartsparten av nötkreatur omfattas av undernummer 0202 30 50 i den kombinerade nomenklaturen.
- 2) Bilaga I till förordning nr 2658/87, i dess lydelse enligt förordning nr 2204/1999, skall tolkas så, att stycken av fryst och benfritt kött av framkvartsparten av nötkreatur inte behöver uppfylla andra villkor, såsom att de måste komma från ett och samma djur, för att omfattas av undernummer 0202 30 50.

⁽¹⁾ EUT C 310, 16.12.2006.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Klagenfurt (Österrike) den 9 juli 2007 – A-Punkt Schmuckhandels GmbH mot Claudia Schmidt

(Mål C-315/07)

(2007/C 269/31)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Klagenfurt (Österrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A-Punkt Schmuckhandels GmbH

Motpart: Claudia Schmidt

Tolkningsfrågor

- 1) Skall artiklarna 28 och 30 EG tolkas så, att en nationell bestämmelse enligt vilken det är förbjudet att sälja silversmycken genom att besöka privatpersoner i deras hem i syfte att sälja och ta upp beställningar på silversmycken vars enskilda värde inte överstiger 40 euro, utgör en inskränkning av den fria rörligheten för varor i den mening som avses i de ovannämnda artiklarna, om gemenskapsvaror kan få tillträde till marknaden endast genom att dessa varor belastas med ytterligare kostnader för att ändra säljorganisationen och förändra och utvidga utbudet?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, utgör då en nationell bestämmelse – enligt vilken det i strid med artiklarna 28 och 30 EG är förbjudet att sälja silversmycken vars enskilda värde inte överstiger 40 euro genom att besöka privatpersoner i deras hem i syfte att sälja eller ta upp beställningar av sådana silversmycken – en tillåten och proportionerlig åtgärd som utesluter den enskildes rätt att sälja silversmycken vars enskilda värde inte överstiger 40 euro genom att besöka privatpersoner i deras hem i syfte att sälja eller ta upp beställningar på silversmycken?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Gießen (Tyskland) den 9 juli 2007 – Markus Stoß mot Wetteraukreis

(Mål C-316/07)

(2007/C 269/32)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Gießen.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Markus Stoß

Motpart: Wetteraukreis

Tolkningsfrågor

- 1) Skall artiklarna 43 EG och 49 EG tolkas så, att de innebär ett hinder för ett nationellt monopol på vissa hasardspel, som till exempel vadhållning i samband med sportevenemang, om det i medlemsstaten i fråga saknas en sammanhängande och systematisk politik för att begränsa hasardspel, särskilt genom att de nationella tillståndshavarna som anordnar spel uppmuntrar till deltagande i andra spel – som statliga lotterier och kasinospel – och andra spel med samma eller högre förmodad risk för spelberoende – som vadhållning vid bestämda sportevenemang (som hästkapplöpning) och automatspel – får tillhandahållas av privata tjänsteleverantörer?
- 2) Skall artiklarna 43 EG och 49 EG tolkas så, att ett tillstånd att anordna vadhållning i samband med sportevenemang som inte är begränsat till en medlemsstat och som har utfärdats av det behöriga statliga organet i medlemsstaten ger tillståndsinnehavaren och även hans syssломän rätt att i andra medlemsstater erbjuda och genomföra sina erbjudanden om slutande av avtal, utan att först ansöka om de nationella tillstånd som krävs där?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Unabhängigen Finanzsenats, Außenstelle Wien (Österrike)
den 16 juli 2007 – Jobra Vermögensverwaltungs-
Gesellschaft mbH mot Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs**

(Mål C-330/07)

(2007/C 269/33)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Österrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH

Motpart: Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

Tolkningsfråga

Strider en nationell bestämmelse som var i kraft den 31 december 2003 enligt vilken en skattelättnad (Investitionszu-

wachsprämie (investeringsavdrag)) beviljas näringsidkare för anskaffning av oanvända inventarier, bland annat under förutsättning att inventarierna endast brukas vid ett inhemskt driftställe, emedan anskaffandet av oanvända inventarier som brukas i ett utländskt driftställe – och således även ett driftställe som är beläget någon annanstans i europeiska unionen – däremot inte omfattas av denna skattelättnad, mot bestämmelserna om etableringsfrihet (artikel 43 EG och följande artiklar) och/eller bestämmelserna om fri rörlighet för tjänster (artikel 49 EG och följande artiklar)?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 17 juli 2007 – Josef
Holzinger mot Bundesministerium für Bildung,
Wissenschaft und Kultur**

(Mål C-332/07)

(2007/C 269/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Josef Holzinger

Motpart: Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur

Tolkningsfrågor

- 1) Har artikel 9.1 i bilaga I till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer ⁽¹⁾, direkt effekt?
- 2) Skall den nämnda bestämmelsen tolkas så, att tjänstgöringstid som fullgjorts i Schweiz innan avtalet trädde i kraft (den 1 juni 2002) tillgodoräknas med avseende på en tjänstemans befordran inom en liknande anställning som senare innehas i gemenskapens medlemsstater, oberoende av när den berörda personen innehade den förstnämnda anställningen?

⁽¹⁾ EGT L 114, s. 6.

Begäran om förhandsavgörande framställd av
Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 20 juli 2007 –
Ibrahim Altun mot Stadt Böblingen

(Mål C-337/07)

(2007/C 269/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Stuttgart

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ibrahim Altun

Motpart: Stadt Böblingen

Tolkningsfrågor

- 1) Måste den huvudberättigade, hos vilken en familjemedlem lagligen har varit bosatt under tre år, under hela denna tidsperiod uppfylla villkoren i artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 av associeringsrådet EEG-Turkiet för att familjemedlemmen skall komma i åtnjutande av de rättigheter som avses i denna bestämmelse?
- 2) Räcker det att den huvudberättigade under nämnda period har haft anställning under två år och sex månader hos olika arbetsgivare och därefter, utan egen förskyllan, har varit arbetslös under sex månader, efter vilket han förblivit arbetslös under en längre tid, för att en familjemedlem skall komma i åtnjutande av de rättigheter som avses i artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80?
- 3) Omfattas en person som har fått uppehållstillstånd i egenskap av familjemedlem till en turkisk medborgare av tillämpningsområdet för artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 när den sistnämndas rätt att uppehålla sig i landet och tillgång till den reguljära arbetsmarknaden i en medlemsstat grundar sig på att personen i fråga har beviljats politisk asyl med anledning av han förföljdes av politiska skäl i Turkiet?
- 4) För det fall fråga 3 besvaras jakande: Omfattas en familjemedlem av tillämpningsområdet för artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 när den huvudberättigade (i förevarande fall pappan) har erhållit uppehållstillstånd och tillgång till den reguljära arbetsmarknaden på grund av att denne beviljats politisk asyl, men asyl beviljats på grundval av oriktiga uppgifter?
- 5) För det fall fråga 4 besvaras nekande: Krävs det i ett sådant fall att den huvudberättigades rättigheter (i förevarande fall pappans) formellt återkallas eller upphävs innan familjemedlemmen nekas de rättigheter som avses i artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80?

Begäran om förhandsavgörande framställd av
Bundesgerichtshof (Tyskland) den 20 juli 2007 – Advokaten
Christopher Seagon i egenskap av konkursförvaltare för
Frick Teppichboden Supermärkte GmbH mot Deko Marty
Belgium N.V.

(Mål C-339/07)

(2007/C 269/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Advokaten Christopher Seagon i egenskap av konkursförvaltare för Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

Motpart: Deko Marty Belgium N.V.

Tolkningsfrågor

- 1) Skall artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 ⁽¹⁾ av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (nedan kallad förordning nr 1346/2000) och artikel 1.2 b i rådets förordning (EG) nr 44/2001 ⁽²⁾ av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (nedan kallad förordning nr 44/2001) tolkas så, att domstolarna i en medlemsstat, inom vars territorium det har inletts ett insolvensförfarande mot en gäldenär, enligt förordning nr 1346/2000 internationellt är behöriga att pröva en återvinningstalan mot en svarande som har sitt säte i en annan medlemsstat?
- 2) Om svaret på fråga 1 är nekande, omfattas då återvinnings-talan av artikel 1.2 b i förordning nr 44/2001?

⁽¹⁾ EGT L 160, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 12, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sächsischen Landessozialgericht (Tyskland) den 30 juli 2007 – Kattner Stahlbau GmbH mot Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft

(Mål C-350/07)

(2007/C 269/37)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Sächsischen Landessozialgericht (Tyskland).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kattner Stahlbau GmbH

Motpart: Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft ett företag i den mening som avses i artiklarna 81 och 82 EG?
- 2) Står Kattner Stahlbaus obligatoriska anslutning till Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft i strid med de gemenskapsrättsliga bestämmelserna?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 2 augusti 2007 – Kulpa Automatenservice Asperg GmbH mot Land Baden-Württemberg

(Mål C-358/07)

(2007/C 269/38)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Kulpa Automatenservice Asperg GmbH

Svarande: Land Baden-Württemberg

Tolkningsfrågor

- 1) Skall artiklarna 43 och 49 EG tolkas så, att de innebär ett hinder för ett nationellt monopol på vissa hasardspel, som till exempel vadhållning i samband med sportevenemang

och lotterier, om det i medlemsstaten i fråga saknas en sammanhängande och systematisk politik för att begränsa hasardspel, särskilt genom att de nationella tillståndshavarna som anordnar spel marknadsför och uppmuntrar till deltagande i andra spel – som statliga sportspel och kasinospel – och andra spel med samma eller högre förmodad risk för spelberoende – som vadhållning vid bestämda sportevenemang (som hästkapplöpning), automatspel och statliga kasinon – får tillhandahållas av privata tjänsteleverantörer?

- 2) Skall artiklarna 43 och 49 EG tolkas så, att ett tillstånd att anordna vadhållning i samband med sportevenemang som inte är begränsat till en medlemsstat och som har utfärdats av det behöriga statliga organet i medlemsstaten, ger tillståndsinnehavaren och även hans syssломän rätt att i andra medlemsstater erbjuda och genomföra sina erbjudanden om slutande av avtal, utan att först ansöka om ytterligare nationella tillstånd där?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 2 augusti 2007 – SOBO Sport & Entertainment GmbH mot Land Baden-Württemberg

(Mål C-359/07)

(2007/C 269/39)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: SOBO Sport & Entertainment GmbH

Svarande: Land Baden-Württemberg

Tolkningsfrågor

- 1) Skall artiklarna 43 och 49 EG tolkas så, att de innebär ett hinder för ett nationellt monopol på vissa hasardspel, som till exempel vadhållning i samband med sportevenemang och lotterier, om det i medlemsstaten i fråga saknas en sammanhängande och systematisk politik för att begränsa hasardspel, särskilt genom att de nationella tillståndshavarna som anordnar spel marknadsför och uppmuntrar till deltagande i andra spel – som statliga sportspel och kasinospel – och andra spel med samma eller högre förmodad risk för spelberoende – som vadhållning vid bestämda sportevenemang (som hästkapplöpning), automatspel och statliga kasinon – får tillhandahållas av privata tjänsteleverantörer?

2) Skall artiklarna 43 och 49 EG tolkas så, att ett tillstånd att anordna vadhållning i samband med sportevenemang som inte är begränsat till en medlemsstat och som har utfärdats av det behöriga statliga organet i medlemsstaten, ger tillståndsinnehavaren och även hans syssломän rätt att i andra medlemsstater erbjuda och genomföra sina erbjudanden om slutande av avtal, utan att först ansöka om ytterligare nationella tillstånd där?

ståndsinnehavaren och även hans syssломän rätt att i andra medlemsstater erbjuda och genomföra sina erbjudanden om slutande av avtal, utan att först ansöka om ytterligare nationella tillstånd där?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Verwaltungsgericht Stuttgart den 2 augusti 2007 – Andreas
Kunert mot Land Baden-Württemberg**

(Mål C-360/07)

(2007/C 269/40)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Stuttgart.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Andreas Kunert

Svarande: Land Baden-Württemberg

Tolkningsfrågor

1. Skall artiklarna 43 och 49 EG tolkas så, att de innebär ett hinder för ett nationellt monopol på vissa hasardspel, som till exempel vadhållning i samband med sportevenemang och lotterier, om det i medlemsstaten i fråga saknas en sammanhängande och systematisk politik för att begränsa hasardspel, särskilt genom att de nationella tillståndshavarna som anordnar spel marknadsför och uppmuntrar till deltagande i andra spel – som statliga sportspel och kasinospel – och andra spel med samma eller högre förmodad risk för spelberoende – som vadhållning vid bestämda sportevenemang (som hästkapploppning), automatspel och statliga kasinon – får tillhandahållas av privata tjänsteleverantörer?
2. Skall artiklarna 43 och 49 EG tolkas så, att ett tillstånd att anordna vadhållning i samband med sportevenemang som inte är begränsat till en medlemsstat och som har utfärdats av det behöriga statliga organet i medlemsstaten, ger till-

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil de
prud'hommes de Beauvais (Frankrike) den 2 augusti 2007 –
Olivier Polier mot Najar EURL**

(Mål C-361/07)

(2007/C 269/41)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil de prud'hommes de Beauvais

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Olivier Polier

Svarande: Najar EURL

Tolkningsfråga

Enligt förordning nr 2005-893 av den 2 augusti 2005 ⁽¹⁾ är det tillåtet att säga upp arbetstagaren under den tvååriga konsolideringsfas som gäller för nyanställningsavtal, utan att motivera uppsägningen och utan föregående information. Är förordningen giltig mot bakgrund av

- 1) europarätten i den mening som avses i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna enligt vilken arbetstagare åtnjuter skydd mot uppsägning utan giltigt skäl,
- 2) Internationella arbetsorganisationens konvention (nr 158) om uppsägning,
- 3) och bestämmelserna i Europeiska sociala stadgan?

⁽¹⁾ Ordonnance n° 2005-893, du 2 août 2005, relative au contrat de travail "nouvelles embauches" (förordning nr 2005-893 av den 2 augusti 2005 om anställningsavtal som kallas nyanställningsavtal) JORF, nr 179 av den 3 augusti 2005, s. 12689.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris (Frankrike) den 2 augusti 2007 – Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH mot Direction générale des douanes et droits indirects

(Mål C-362/07)

(2007/C 269/42)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH

Svarande: Direction générale des douanes et droits indirects

Tolkningsfrågor

1. Utgör kopieringsfunktionen i en multifunktionell apparat av det slag som har beskrivits i det förevarande förfarandet och som har tagits fram för att användas självständigt eller med en dator eller i ett datornätverk men som endast har kopieringsfunktion, en "specifik uppgift, annat än databehandling" i den mening som avses i anmärkning 5 E till kapitel 84 Kombinerade nomenklaturen, när apparaten fungerar självständigt?
2. Om den första frågan skall besvaras jakande, innebär denna specifika uppgift, som det är uttryckligen fastställt inte ger varan dess huvudsakliga karaktär, att varan inte kan klassificeras med tillämpning av anmärkning 5 E till kapitel 84, trots att varan har skrivare- och scannerfunktioner i samband med databehandling?
3. Om så är fallet, och det rör sig om en vara som är sammansatt av två materiellt olika separata moduler (skrivare och scanner), skall inte varan i så fall klassificeras mot bakgrund av den allmänna bestämmelsen 3 b?
4. Mer allmänt, skall skrivare av det slag som beskrivs i förevarande förfarande vid en korrekt tolkning av Harmoniserade systemet och Kombinerade nomenklaturen klassificeras i undernummer 8471 60 eller i 9009 12 00?
5. Strider kommissionens förordning (EG) nr 400/2006 av den 8 mars 2006 ⁽¹⁾ mot bestämmelserna i Kombinerade nomenklaturen och reglerna 1 och 3 b i de allmänna bestämmelserna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen genom att den har motiverats med hänvisning till begreppet "specifik funktion som ger varan dess karaktär" och fastställer

att sådana skrivare som beskrivits enligt förordningen skall klassificeras i undernummer 9009 12 00?

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 400/2006 av den 8 mars 2006 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EUT L 70, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris (Frankrike) den 2 augusti 2007 – Hewlett Packard International SARL mot Direction générale des douanes et droits indirects

(Mål C-363/07)

(2007/C 269/43)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Hewlett Packard International SARL

Svarande: Direction générale des douanes et droits indirects

Tolkningsfrågor

1. Utgör kopieringsfunktionen i en multifunktionell apparat av det slag som har beskrivits i det förevarande förfarandet och som har tagits fram för att användas självständigt eller med en dator eller i ett datornätverk men som endast har kopieringsfunktion, en "specifik uppgift, annat än databehandling" i den mening som avses i anmärkning 5 E till kapitel 84, när apparaten fungerar självständigt?
2. Om den första frågan skall besvaras jakande, innebär denna specifika uppgift, som det är uttryckligen fastställt inte ger varan dess huvudsakliga karaktär, att varan inte kan klassificeras med tillämpning av anmärkning 5 E till kapitel 84 Kombinerade nomenklaturen, trots att varan har skrivare- och scannerfunktioner i samband med databehandling?
3. Om så är fallet, och det rör sig om en vara som är sammansatt av två materiellt olika separata moduler (skrivare och scanner), skall inte varan i så fall klassificeras mot bakgrund av den allmänna bestämmelsen 3 b?

4. Mer allmänt, skall skrivare av det slag som beskrivs i förevarande förfarande vid en korrekt tolkning av Harmoniserade systemet och Kombinerade nomenklaturen klassificeras i undernummer 8471 60 eller 9009 12 00?
5. Strider kommissionens förordning (EG) nr 400/2006 av den 8 mars 2006 ⁽¹⁾ mot bestämmelserna i Kombinerade nomenklaturen och reglerna 1 och 3 b i de allmänna bestämmelserna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen genom att den har motiverats med hänvisning till begreppet "specifik funktion som ger varan dess karaktär" och fastställer att sådana skrivare som beskrivits enligt förordningen skall klassificeras i undernummer 9009 12 00?

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 400/2006 av den 8 mars 2006 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EUT L 70, s. 9).

Talan väckt den 3 augusti 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-369/07)

(2007/C 269/44)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Righini och I. Chatzigiannis)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 228.1 EG genom att inte vidta de åtgärder som krävs för att följa domstolens dom av den 12 maj 2005 i mål C-415/03 avseende Republiken Greklands underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3 i beslut från år 2002 avseende stöd som Grekland beviljade bolaget Olympic Airways,
- ålägga Republiken Grekland att till kommissionen betala ett vite om 53 611 euro per dag som nämnda medlemsstat underlåter att vidta de åtgärder som krävs för att följa domen i mål C-415/03, från den dag som domen i föreva-

rande mål meddelas till den dag som domen i mål C-415/03 har följts,

- ålägga Republiken Grekland att till kommissionen betala ett standardbelopp, som utgör resultatet av en multiplicering av ett dagsbelopp med det antal dagar som åsidosättandet pågått från den dag som domen i mål C-415/03 meddelades, till den dag domen i förevarande mål meddelas i den del som avser beslutet från år 2002, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Domstolen fastslog i dom av den 12 maj 2005 i mål C-415/03 att Republiken Grekland hade underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3 i kommissionens beslut 2003/372/EG av den 11 december 2002 om det statliga stöd som Grekland har beviljat Olympic Airways, genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva det stöd som har förklarats vara olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden – med undantag för det stöd som rör avgifterna till det nationella organet för social trygghet.
2. Kommissionen konstaterar att Republiken Grekland inte har underrättat kommissionen om någon åtgärd som vidtagits för att följa domstolens dom i mål C-415/03, trots att de grekiska myndigheterna försäkrat att så skulle ske, och att Republiken Grekland ännu inte har återkrävt det stöd som har förklarats vara olagligt i beslutet från år 2002. Kommissionen har därför väckt talan vid domstolen med stöd av artikel 228 EG.
3. Enligt artikel 228 EG och domstolens rättspraxis i detta hänseende skall kommissionen, när den väckt talan vid domstolen på grund av att en medlemsstat har underlåtit att vidta de åtgärder som krävs för att följa domstolens dom inom den frist som kommissionen bestämt, ange det standardbelopp eller det vite som den med hänsyn till omständigheterna anser det lämpligt att den berörda medlemsstaten skall betala. Det slutliga beslutet avseende åläggande av de straffavgifter som föreskrivs i artikel 228 EG fattas av domstolen inom ramen för utövandet av dess fulla prövningssrätt på området.
4. Såväl det vitesbelopp som det standardbelopp som kommissionen föreslår i samband med sin talan har fastställts på grundval av den beräkningsmetod som fastställts i kommissionens meddelande av den 13 december 2005 om tillämpningen av artikel 228 EG.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 3 augusti 2007 – Staatssecretaris van Financiën mot Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV

(Mål C-375/07)

(2007/C 269/45)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattas sådana plattor som definieras i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1196/97 av den 27 juni 1997 ... ⁽¹⁾ av nummer 1905 i Kombinerade nomenklaturen om det är fråga om plattor tillverkade av rismjöl, salt och vatten som är torkade men inte har genomgått värmebehandling?
- 2) Är ovannämnda förordning giltig, mot bakgrund av svaret på föregående fråga?
- 3) Skall artikel 871 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1677/98 av den 29 juli 1998 ⁽³⁾, tolkas så att, om tullmyndigheten enligt artikel 871.1 är skyldig att hänföra ett ärende till kommissionen innan den kan besluta att avstå från bokföring av tull i efterhand, den nationella domstol som prövar en talan som den tullskyldige väckt mot tullmyndighetens beslut att bokföra tullen i efterhand då inte har befogenhet att ogiltigförklara denna bokföring på den grunden att domstolen finner att villkoren i artikel 220.2 b [i tullkodexen] för att (vara skyldig att) avstå från bokföring i efterhand är uppfyllda, när kommissionen inte delar den bedömningen?
- 4) Om svaret på fråga 3 är att behörigheten för den nationella domstol som har att pröva en talan om uppbörd av tullar i efterhand inte begränsas av att kommissionen har befogenhet vad gäller uppbörd av tullar i efterhand, ger då gemenskapsrätten några andra möjligheter att säkerställa en enhetlig tillämpning av gemenskapsrätten i de fall då kommissionen

och den nationella domstolen gör olika bedömningar av villkoren för huruvida en gäldenär kunde ha upptäckt ett misstag från tullmyndigheternas sida i den mening som avses i artikel 220 i tullkodexen ⁽⁴⁾?

⁽¹⁾ Förordning om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EGT L 170, s. 13).

⁽²⁾ EGT L 253, s. 1 (svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 212, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 302, 1992, s. 1 (svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 3 augusti 2007 – Staatssecretaris van Financiën mot Kamino International Logistics B.V.

(Mål C-376/07)

(2007/C 269/46)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: Kamino International Logistics B.V.

Tolkningsfrågor

- 1) Skall anmärkning 5 i kapitel 84 i KN i dess lydelse enligt bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 1789/2003 av den 11 september 2003 ⁽¹⁾ tolkas så, att färgbildskärmar som kan återge signaler från såväl maskiner för automatisk databehandling, såsom föreskrivs i KN-nummer 8471 som från andra källor inte omfattas av KN-nummer 8471?
- 2) Om ovan i punkt 1 angivna färgbildskärmar emellertid omfattas av KN-nummer 8471, vilka omständigheter skall då läggas till grund för att fastställa huruvida dessa är apparater av sådant slag som endast eller huvudsakligen används i en maskin för automatisk databehandling?

3) Omfattar tillämpningsområdet för kommissionens förordning (EG) nr 754/2004 av den 21 april 2004 om klassificering av vissa varor i KN ⁽²⁾ även de omtvistade bildskärmarna och är denna förordning om så är fallet giltig med hänsyn till svaren på de två första frågorna?

⁽¹⁾ Förordning om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, EUT L 281, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 118, s. 32.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Retimnos domstol i enkel sammansättning den 8 augusti 2007 – Kyriaki Angelidaki m.fl. mot Nomarchiaki Avtodioikisi Rethimnis

(Mål C-378/07)

(2007/C 269/47)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Retimnos domstol i enkel sammansättning.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Kyriaki Angelidaki m.fl.

Svarande: Nomarchiaki Avtodioikisi Rethimnis

Tolkningsfrågor

- 1) Skall klausulerna 5, 8.1 och 8.3 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, vilket utgör en del av rådets direktiv 1999/70/EG (EGT L 175, 1999, s. 43), tolkas så att gemenskapsrätten utgör hinder för att en medlemsstat med åberopande av genomförandet av ramavtalet antar bestämmelser a) när det i den nationella rättsordningen, innan direktivet trädde i kraft, redan fanns likvärdiga lagliga åtgärder i den mening som avses i klausul 5.1 i ramavtalet och b) när de bestämmelser som antas för att genomföra ramavtalet medför en sänkning av den allmänna skyddsnivån för visstidsanställda arbetstagare enligt den nationella rättsordningen?
- 2) Om den förstan fråga besvaras jakande, är då sänkningen av skyddsnivån för visstidsanställda arbetstagare i situationer där det inte föreligger flera på varandra följande avtal om visstidsanställning utan ett enda anställningsavtal, som dock

har till syfte att tillgodose konstanta och varaktiga behov istället för tillfälliga, extraordinära eller omedelbara sådana, hänförlig till genomförandet av ramavtalet och direktivet och är följaktligen sänkningen av skyddsnivån förbjuden eller tillåten enligt gemenskapsrätten?

- 3) Om den första frågan besvaras jakande, utgör då antagandet av en föreskrift som är motiverad av genomförandet av ramavtalet, såsom den i förevarande mål aktuella artikel 11 i presidentdekret nr 164/2004, en otillåten sänkning av den allmänna skyddsnivån för visstidsanställda arbetstagare enligt den nationella rättsordningen, i den mening som avses i klausul 8.1 och 8.3 i ramavtalet, när det i den nationella rättsordningen, innan direktiv 1999/70/EG trädde i kraft, fanns likvärdiga lagliga åtgärder i den mening som avses i klausul 5.1 i ramavtalet, såsom artikel 8.3 i lag nr 2112/1920, som är aktuell i förevarande mål och

a) när tillämpningsområdet för nämnda föreskrift, som antagits i syfte att genomföra ramavtalet, endast omfattar situationer avseende flera på varandra följande avtal om visstidsanställning eller visstidsanställningsförhållanden och inte omfattar situationer avseende anställda som (inte ingått flera på varandra följande anställningsavtal utan) ingått ett enda avtal om visstidsanställning för att tillgodose konstanta och varaktiga behov hos arbetsgivaren medan motsvarande befintliga bestämmelse omfattar samtliga situationer avseende avtal om visstidsanställning, inbegripet de situationer där arbetstagaren ingått ett enda avtal om visstidsanställning, vilka avtal i själva verket avser arbetsuppgifter som har till syfte att tillgodose konstanta och varaktiga behov istället för tillfälliga, extraordinära eller omedelbara sådana, och

b) när det i den aktuella föreskriften, som antagits i syfte att genomföra ramavtalet, föreskrivs, såsom rättsverkan av skyddet för visstidsanställda arbetstagare och för att förhindra missbruk i den mening som avses i ramavtalet, att avtal om visstidsanställning skall anses utgöra avtal om tillsvidareanställning med omedelbar verkan (*ex nunc*), medan det i motsvarande befintliga bestämmelser föreskrivs att avtal om visstidsanställning skall anses utgöra avtal om tillsvidareanställning med retroaktiv verkan från avtalets ingående (*ex tunc*)?

- 4) Om den första frågan besvaras jakande, utgör den grekiske lagstiftarens val vid införlivandet av direktiv 1999/70/EG med den grekiska rättsordningen att dels inte låta det skydd som inrättas genom nämnda presidentdekret nr 164/2004 omfatta missbruk som uppstår genom ett enda avtal om visstidsanställning som avser arbetsuppgifter som har till syfte att tillgodose konstanta och varaktiga behov hos arbetsgivaren istället för tillfälliga, extraordinära och omedelbara sådana, dels inte anta analoga bestämmelser vilka särskilt avser sådana omständigheter som de som är aktuella i

förevarande mål och vilka bestämmelser medför ett skydd för arbetstagare mot denna särskilda form av missbruk, vilket skydd kompletterar det allmänna skydd som föreskrivs i den grekiska rättsordningens allmänna arbetsrätt avseende varje fall av arbete som utförts på grundval av ett ogiltigt anställningsavtal, oavsett om det förekommit missbruk i den mening som avses i ramavtalet, vilket skydd omfattar arbetstagares lönekrav och krav avseende avgångsvederlag, oberoende av huruvida arbetet utförts på grundval av ett giltigt anställningsavtal, en otillåten sänkning av den allmänna skyddsnivån för visstidsanställda arbetstagare enligt den nationella rättsordningen, i den mening som avses i klausul 8.1 och 8.3 i ramavtalet om visstidsarbete, vilket utgör en del av nämnda direktiv, när det i den nationella rättsordningen, innan direktiv 1999/70/EG trädde i kraft, fanns likvärdiga lagliga åtgärder i den mening som avses i klausul 5.1 i ramavtalet, såsom artikel 8.3 i lag nr 2112/1920, som är aktuell i förevarande mål, med beaktande av

a) att det i den nationella rätten föreskrivs en skyldighet att erlagga lön och avgångsvederlag avseende varje anställningsförhållande och att denna skyldighet inte har till särskilt syfte att förhindra missbruk i den mening som avses i ramavtalet samt

b) att den befintliga likvärdiga lagliga åtgärden innebär att ett (enda) avtal om visstidsanställning skall anses utgöra ett avtal om tillsvidareanställning?

5) Om föregående frågor besvaras jakande, skall då den nationella domstolen, vid tolkningen av den nationella rätten i enlighet med direktiv 1999/70/EG, underlåta att tillämpa de bestämmelser som är oförenliga med direktivet och som föreskrivs i föreskriften som antagits för att genomföra ramavtalet och som medför en sänkning av den allmänna skyddsnivån för visstidsanställda arbetstagare enligt den nationella rättsordningen, såsom bestämmelserna i presidentdekret nr 164/2004, vilka underförstått och indirekt, men uppenbart, inte omfattar något skydd mot missbruk som uppstår genom ett enda avtal om visstidsanställning som i själva verket avser arbetsuppgifter som har till syfte att tillgodose konstanta och varaktiga behov istället för tillfälliga, extraordinära eller omedelbara sådana, och istället tillämpa bestämmelserna i en likvärdig nationell föreskrift som fanns vid direktivets ikraftträdande, såsom bestämmelserna i artikel 8.3 i lag nr 2112/1920?

6) Om den nationella domstolen finner att en bestämmelse (i förevarande mål artikel 8.3 i lag nr 2112/1920) som utgör en likvärdig laglig åtgärd i den mening som avses i klausul 5.1 i ramavtalet om visstidsarbete, vilket utgör en del av direktiv 1999/70/EG, i princip är tillämplig i ett mål som rör visstidsarbete och ett konstaterande, på grundval av denna bestämmelse, att ett anställningsavtal – även om det är fråga om endast ett avtal – har tidsbegränsats utan objektiva grunder hänförliga till verksamhetens karaktär, art eller egen-

skaper, innebär att anställningsavtalet utgör ett avtal om tillsvidareanställning,

a) är då en nationell domstols tolkning och tillämpning av nationell rätt – som innebär att det under alla omständigheter föreligger objektiva grunder för ett avtal om visstidsanställning när avtalets rättsliga grund utgörs av bestämmelser om visstidsanställning för att tillgodose sociala, säsongsrelaterade, periodiska, tillfälliga, extraordinära eller kompletterande behov (i förevarande mål bestämmelserna i lag nr 3250/2004, FEK A' 124/7.7.2004), trots att visstidsanställningen i själva verket har till syfte att tillgodose konstanta och varaktiga behov – förenlig med gemenskapsrätten och

b) är då en nationell domstols tolkning och tillämpning av nationell rätt – som innebär att en bestämmelse, enligt vilken det är förbjudet att omvandla avtal om visstidsanställning inom den offentliga sektorn till avtal om tillsvidareanställning, skall tolkas så att det inom den offentliga sektorn är absolut och under alla omständigheter förbjudet att omvandla ett avtal om visstidsanställning eller visstidsanställningsförhållande till ett avtal om tillsvidareanställning eller tillsvidareanställningsförhållande, även i de fall då tidsbegränsningen utgör missbruk på grund av att de aktuella arbetsuppgifterna i själva verket har till syfte att tillgodose konstanta och varaktiga behov och den nationella domstolen i ett sådant fall inte ges någon möjlighet att fastställa det omtvistade anställningsförhållandets verkliga karaktär och klassificera det som ett avtal om tillsvidareanställning – förenligt med gemenskapsrätten, eller avser förbudet endast avtal om visstidsanställning som verkligen ingåtts för att tillgodose tillfälliga, oförutsedda, omedelbara, extraordinära eller liknande behov och inte sådana anställningsavtal som i själva verket ingåtts för att tillgodose konstanta och varaktiga behov?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Retimnos domstol i enkel sammansättning den 8 augusti 2007 – Charikleia Giannoudi mot Dimos Geropotamou

(Mål C-379/07)

(2007/C 269/48)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Retimnos domstol i enkel sammansättning.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Charikleia Giannoudi

Svarande: Dimos Geropotamou

Tolkningsfrågor

- 1) Skall klausulerna 5, 8.1 och 8.3 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, vilket utgör en del av rådets direktiv 1999/70/EG (EGT L 175, 1999, s. 43), tolkas så att gemenskapsrätten utgör hinder för att en medlemsstat med åberopande av genomförandet av ramavtalet antar bestämmelser
 - a) när det i den nationella rättsordningen, innan direktivet trädde i kraft, redan fanns likvärdiga lagliga åtgärder i den mening som avses i klausul 5.1 i ramavtalet och
 - b) när de bestämmelser som antas för att genomföra ramavtalet medför en sänkning av den allmänna skyddsnivån för visstidsanställda arbetstagare enligt den nationella rättsordningen?
 - 2) Om den första frågan besvaras jakande, utgör då antagandet av en föreskrift som är motiverad av genomförandet av ramavtalet, såsom den i förevarande mål aktuella artikel 11 i presidentdekret nr 164/2004, en otillåten sänkning av den allmänna skyddsnivån för visstidsanställda arbetstagare enligt den nationella rättsordningen, i den mening som avses i klausul 8.1 och 8.3 i ramavtalet, när det i den nationella rättsordningen, innan direktiv 1999/70/EG trädde i kraft, fanns likvärdiga lagliga åtgärder i den mening som avses i klausul 5.1 i ramavtalet, såsom artikel 8.3 i lag nr 2112/1920, som är aktuell i förevarande mål och
 - a) när föreskriften, som antagits i syfte att genomföra ramavtalet, har antagits efter det att fristen för att införliva direktiv 1999/70/EG löpt ut men skall tillämpas endast på avtal om visstidsanställning och visstidsanställningsförhållanden som var i kraft vid föreskriftens ikraftträdande eller som löpt ut inom en fastställd period före föreskriftens ikraftträdande men efter det att fristen för att införliva direktivet löpt ut, medan tillämpningsområdet för befintliga likvärdiga lagliga åtgärder inte är begränsat i tiden och omfattar samtliga avtal om visstidsanställning som ingåtts, var i kraft eller löpt ut när direktiv 1999/70/EG trädde i kraft och fristen för dess införlivande löpte ut,
 - b) när föreskriften, som antagits i syfte att genomföra ramavtalet, endast skall tillämpas på avtal om visstidsanställning och visstidsanställningsförhållanden som, för att de skall anses följa på varandra i den mening som avses i föreskriften, uppfyller kumulativa villkor som innebär
- 1) att det inte får ha förflutit mer än tre månader mellan avtalen, och
 - 2) att avtalens sammanlagda löptid skall vara minst 24 månader vid föreskriftens ikraftträdande, oberoende av hur många gånger avtalet har förnyats, eller att det ursprungliga avtalet har förnyats minst tre gånger och den sammanlagda anställningstiden räknat från och med det ursprungliga avtalet uppgår till minst 18 månader under en 24-månadersperiod, medan det inte föreskrivs sådana villkor i de befintliga likvärdiga lagliga åtgärderna, vilka istället omfattar samtliga (på varandra följande) avtal om visstidsanställning, utan krav på en minsta anställningstid och ett lägsta antal förnyelser av anställningsavtalet,
 - c) när det i föreskriften, som antagits i syfte att genomföra ramavtalet, föreskrivs, såsom rättsverkan av skyddet för visstidsanställda arbetstagare och för att förhindra missbruk i den mening som avses i ramavtalet, att avtal om visstidsanställning skall anses utgöra avtal om tillsvidareanställning med omedelbar verkan (*ex nunc*), medan det i motsvarande befintliga bestämmelser föreskrivs att avtal om visstidsanställning skall anses utgöra avtal om tillsvidareanställning med retroaktiv verkan från avtalets ingående (*ex tunc*)?
- 3) Om den första frågan besvaras jakande, utgör då antagandet av en föreskrift som är motiverad av genomförandet av ramavtalet, såsom den i förevarande mål aktuella artikel 7 i presidentdekret nr 164/2004, en otillåten sänkning av den allmänna skyddsnivån för visstidsanställda arbetstagare enligt den nationella rättsordningen, i den mening som avses i klausul 8.1 och 8.3 i ramavtalet, när det i föreskriften såsom skydd för visstidsanställda arbetstagare mot missbruk endast föreskrivs att arbetsgivaren är skyldig att erlagga lön och avgångsvederlag i situationer avseende olagliga på varandra följande avtal om visstidsanställning och när det i den nationella rättsordningen, innan direktiv 1999/70/EG trädde i kraft, fanns likvärdiga lagliga åtgärder i den mening som avses i klausul 5.1 i ramavtalet, såsom artikel 8.3 i lag nr 2112/1920, som är aktuell i förevarande mål, med beaktande av
 - a) att det i den nationella rätten föreskrivs en skyldighet att erlagga lön och avgångsvederlag avseende varje anställningsförhållande och att denna skyldighet inte har till särskilt syfte att förhindra missbruk i den mening som avses i ramavtalet samt
 - b) att de befintliga likvärdiga lagliga åtgärderna innebär att på varandra följande avtal om visstidsanställning skall anses utgöra avtal om tillsvidareanställning?

4) Om föregående frågor besvaras jakande, skall då den nationella domstolen, vid tolkningen av den nationella rätten i enlighet med direktiv 1999/70/EG, underlåta att tillämpa de bestämmelser som är oförenliga med direktivet och som föreskrivs i föreskriften som antagits för att genomföra ramavtalet och som medför en sänkning av den allmänna skyddsnivån för visstidsanställda arbetstagare enligt den nationella rättsordningen, såsom artiklarna 7 och 11 i presidentdekret nr 164/2004, och istället tillämpa bestämmelserna i en likvärdig nationell föreskrift som fanns vid direktivets ikraftträdande, såsom bestämmelserna i artikel 8.3 i lag nr 2112/1920?

5) Om den nationella domstolen finner att en bestämmelse (i förevarande mål artikel 8.3 i lag nr 2112/1920) som utgör en likvärdig laglig åtgärd i den mening som avses i klausul 5.1 i ramavtalet om visstidsarbete, vilket utgör en del av direktiv 1999/70/EG, i princip är tillämplig i ett mål som rör visstidsarbete och ett konstaterande, på grundval av denna bestämmelse, att ett anställningsavtal – även om det är fråga om endast ett avtal – har tidsbegränsats utan objektiva grunder hänförliga till verksamhetens karaktär, art eller egenskaper, innebär att anställningsavtalet utgör ett avtal om tillsvidareanställning,

a) är då en nationell domstols tolkning och tillämpning av nationell rätt – som innebär att det under alla omständigheter föreligger objektiva grunder för ett avtal om visstidsanställning när avtalets rättsliga grund utgörs av bestämmelser om visstidsanställning för att tillgodose sociala, säsongrelaterade, periodiska, tillfälliga, extraordinära eller kompletterande behov (i förevarande mål bestämmelserna i lag nr 3250/2004, FEK A' 124/7.7.2004), trots att visstidsanställningen i själva verket har till syfte att tillgodose konstanta och varaktiga behov – förenlig med gemenskapsrätten och

b) är då en nationell domstols tolkning och tillämpning av nationell rätt – som innebär att en bestämmelse, enligt vilken det är förbjudet att omvandla avtal om visstidsanställning inom den offentliga sektorn till avtal om tillsvidareanställning, skall tolkas så att det inom den offentliga sektorn är absolut och under alla omständigheter förbjudet att omvandla ett avtal om visstidsanställning eller visstidsanställningsförhållande till ett avtal om tillsvidareanställning eller tillsvidareanställningsförhållande, även i de fall då tidsbegränsningen utgör missbruk på grund av att de aktuella arbetsuppgifterna i själva verket har till syfte att tillgodose konstanta och varaktiga behov och den nationella domstolen i ett sådant fall inte ges någon möjlighet att fastställa det omtvistade anställningsförhållandets verkliga karaktär och klassificera det som ett avtal om tillsvidareanställning – förenligt med gemenskapsrätten, eller avser förbudet endast avtal om visstidsanställning som verkligen ingåtts för att tillgodose tillfälliga, oförutsedda, omedelbara, extraordinära eller liknande behov och inte sådana anställningsavtal som i själva verket ingåtts för att tillgodose konstanta och varaktiga behov?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Retimnos domstol i enkel sammansättning den 8 augusti 2007 – Georgios Karabousanos och Sofoklis Michopoulos mot Dimos Geropotamou

(Mål C-380/07)

(2007/C 269/49)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Retimnos domstol i enkel sammansättning.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Georgios Karabousanos och Sofoklis Michopoulos

Svarande: Dimos Geropotamou

Tolkningsfrågor

1) Skall klausulerna 5, 8.1 och 8.3 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, vilket utgör en del av rådets direktiv 1999/70/EG (EGT L 175, 1999, s. 43), tolkas så att gemenskapsrätten utgör hinder för att en medlemsstat med åberopande av genomförandet av ramavtalet antar bestämmelser a) när det i den nationella rättsordningen, innan direktivet trädde i kraft, redan fanns likvärdiga lagliga åtgärder i den mening som avses i klausul 5.1 i ramavtalet och b) när de bestämmelser som antas för att genomföra ramavtalet medför en sänkning av den allmänna skyddsnivån för visstidsanställda arbetstagare enligt den nationella rättsordningen?

2) Om den första frågan besvaras jakande, utgör då antagandet av en föreskrift som är motiverad av genomförandet av ramavtalet, såsom den i förevarande mål aktuella artikel 11 i presidentdekret nr 164/2004, en otillåten sänkning av den allmänna skyddsnivån för visstidsanställda arbetstagare enligt den nationella rättsordningen, i den mening som avses i klausul 8.1 och 8.3 i ramavtalet, när det i den nationella rättsordningen, innan direktiv 1999/70/EG trädde i kraft, fanns likvärdiga lagliga åtgärder i den mening som avses i klausul 5.1 i ramavtalet, såsom artikel 8.3 i lag nr 2112/1920, som är aktuell i förevarande mål och

a) när föreskriften, som antagits i syfte att genomföra ramavtalet, har antagits efter det att fristen för att införliva direktiv 1999/70/EG löpt ut men skall tillämpas endast på avtal om visstidsanställning och visstidsanställningsförhållanden som var i kraft vid föreskriftens

ikraftträdande eller som löpt ut inom en fastställd period före föreskriftens ikraftträdande men efter det att fristen för att införliva direktivet löpt ut, medan tillämpningsområdet för befintliga likvärdiga lagliga åtgärder inte är begränsat i tiden och omfattar samtliga avtal om visstidsanställning som ingåtts, var i kraft eller löpt ut när direktiv 1999/70/EG trädde i kraft och fristen för dess införlivande löpte ut,

b) när föreskriften, som antagits i syfte att genomföra ramavtalet, endast skall tillämpas på avtal om visstidsanställning och visstidsanställningsförhållanden som, för att de skall anses följa på varandra i den mening som avses i föreskriften, uppfyller kumulativa villkor som innebär

1) att det inte får ha förflutit mer än tre månader mellan avtalen, och

2) att avtalens sammanlagda löptid skall vara minst 24 månader vid föreskriftens ikraftträdande, oberoende av hur många gånger avtalet har förnyats, eller att det ursprungliga avtalet har förnyats minst tre gånger och den sammanlagda anställningstiden räknat från och med det ursprungliga avtalet uppgår till minst 18 månader under en 24-månadersperiod, medan det inte föreskrivs sådana villkor i de befintliga likvärdiga lagliga åtgärderna, vilka istället omfattar samtliga (på varandra följande) avtal om visstidsanställning, utan krav på en minsta anställningstid och ett lägsta antal förnyelser av anställningsavtalet,

c) när det i föreskriften, som antagits i syfte att genomföra ramavtalet, föreskrivs, såsom rättsverkan av skyddet för visstidsanställda arbetstagare och för att förhindra missbruk i den mening som avses i ramavtalet, att avtal om visstidsanställning skall anses utgöra avtal om tillsvidareanställning med omedelbar verkan (*ex nunc*), medan det i motsvarande befintliga bestämmelser föreskrivs att avtal om visstidsanställning skall anses utgöra avtal om tillsvidareanställning med retroaktiv verkan från avtalets ingående (*ex tunc*)?

3) Om den första frågan besvaras jakande, utgör då antagandet av en föreskrift som är motiverad av genomförandet av ramavtalet, såsom den i förevarande mål aktuella artikel 7 i presidentdekret nr 164/2004, en otillåten sänkning av den allmänna skyddsnivån för visstidsanställda arbetstagare enligt den nationella rättsordningen, i den mening som avses i klausul 8.1 och 8.3 i ramavtalet, när det i föreskriften såsom skydd för visstidsanställda arbetstagare mot missbruk endast föreskrivs att arbetsgivaren är skyldig att erlagga lön och avgångsvederlag i situationer avseende olagliga på varandra följande avtal om visstidsanställning och när det i den nationella

rättsordningen, innan direktiv 1999/70/EG trädde i kraft, fanns likvärdiga lagliga åtgärder i den mening som avses i klausul 5.1 i ramavtalet, såsom artikel 8.3 i lag nr 2112/1920, som är aktuell i förevarande mål, med beaktande av

a) att det i den nationella rätten föreskrivs en skyldighet att erlagga lön och avgångsvederlag avseende varje anställningsförhållande och att denna skyldighet inte har till särskilt syfte att förhindra missbruk i den mening som avses i ramavtalet samt

b) att de befintliga likvärdiga lagliga åtgärderna innebär att på varandra följande avtal om visstidsanställning skall anses utgöra avtal om tillsvidareanställning?

4) Om föregående frågor besvaras jakande, skall då den nationella domstolen, vid tolkningen av den nationella rätten i enlighet med direktiv 1999/70/EG, underlåta att tillämpa de bestämmelser som är oförenliga med direktivet och som föreskrivs i föreskriften som antagits för att genomföra ramavtalet och som medför en sänkning av den allmänna skyddsnivån för visstidsanställda arbetstagare enligt den nationella rättsordningen, såsom artiklarna 7 och 11 i presidentdekret nr 164/2004, och istället tillämpa bestämmelserna i en likvärdig nationell föreskrift som fanns vid direktivets ikraftträdande, såsom bestämmelserna i artikel 8.3 i lag nr 2112/1920?

5) Om den nationella domstolen finner att en bestämmelse (i förevarande mål artikel 8.3 i lag nr 2112/1920) som utgör en likvärdig laglig åtgärd i den mening som avses i klausul 5.1 i ramavtalet om visstidsarbete, vilket utgör en del av direktiv 1999/70/EG, i princip är tillämplig i ett mål som rör visstidsarbete och ett konstaterande, på grundval av denna bestämmelse, att ett anställningsavtal – även om det är fråga om endast ett avtal – har tidsbegränsats utan objektiva grunder hänförliga till verksamhetens karaktär, art eller egenskaper, innebär att anställningsavtalet utgör ett avtal om tillsvidareanställning,

a) är då en nationell domstols tolkning och tillämpning av nationell rätt – som innebär att det under alla omständigheter föreligger objektiva grunder för ett avtal om visstidsanställning när avtalets rättsliga grund utgörs av bestämmelser om visstidsanställning för att tillgodose sociala, säsongsrelaterade, periodiska, tillfälliga, extraordinära eller kompletterande behov (i förevarande mål bestämmelserna i lag nr 3250/2004, FEK A' 124/7.7.2004), trots att visstidsanställningen i själva verket har till syfte att tillgodose konstanta och varaktiga behov – förenlig med gemenskapsrätten och

b) är då en nationell domstols tolkning och tillämpning av nationell rätt – som innebär att en bestämmelse, enligt vilken det är förbjudet att omvandla avtal om visstidsanställning inom den offentliga sektorn till avtal om tillsvidareanställning, skall tolkas så att det inom den offentliga sektorn är absolut och under alla omständigheter förbjudet att omvandla ett avtal om visstidsanställning eller visstidsanställningsförhållande till ett avtal om tillsvidareanställning eller tillsvidareanställningsförhållande, även i de fall då tidsbegränsningen utgör missbruk på grund av att de aktuella arbetsuppgifterna i själva verket har till syfte att tillgodose konstanta och varaktiga behov och den nationella domstolen i ett sådant fall inte ges någon möjlighet att fastställa det omtvistade anställningsförhållandets verkliga karaktär och klassificera det som ett avtal om tillsvidareanställning – förenligt med gemenskapsrätten, eller avser förbudet endast avtal om visstidsanställning som verkligen ingåtts för att tillgodose tillfälliga, oförutsedda, omedelbara, extraordinära eller liknande behov och inte sådana anställningsavtal som i själva verket ingåtts för att tillgodose konstanta och varaktiga behov?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 8 augusti 2007 – Association national pour la protection des eaux et rivières – TOS mot Ministeriet för ekologi samt hållbar utveckling och fysisk planering

(Mål C-381/07)

(2007/C 269/50)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Association national pour la protection des eaux et rivières – TOS

Motpart: Ministeriet för ekologi samt hållbar utveckling och fysisk planering

Tolkningsfråga

Kan artikel 6 i [Europaparlamentets och rådets] direktiv 2006/11/EG av den 15 februari 2006 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö ⁽¹⁾ tolkas så, att medlemsstaterna, när de har upprättat program för

begränsning av vattenföroreningarna innehållande miljökvalitetsnormer med stöd av nämnda artikel, har rätt att för vissa anläggningar som anses vara föga förorenande införa en anmälningsplikt i förening med en erinran om dessa normer och en rätt för förvaltningsmyndigheten att motsätta sig driftsättningen eller att införa särskilda gränsvärden för utsläpp för just den berörda anläggningen?

⁽¹⁾ EUT L 64, s. 52.

Överklagande ingett den 13 augusti 2007 av Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH av den dom som förstainstansrätten meddelade den 24 maj 2007 i mål T-151/01, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av VfW AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme und Belland Vision GmbH

(Mål C-385/07 P)

(2007/C 269/51)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH (ombud: W. Deselaers, E. Wagner, B. Meyring, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission, VfW AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme und Belland Vision GmbH

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den dom som meddelats av Europeiska gemenskapens förstainstansrätt den 24 maj 2007 i mål T-151/01,
- ogiltigförklara kommissionens beslut 2001/463/EG av den 20 april 2001 om ett förfarande enligt artikel 82 EG (Ärende COMP D3/34493 – DSD) ⁽¹⁾,
- återförvisa målet till förstainstansrätten och att målet avgörs i enlighet med vad som följer av domstolens dom,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande av förstainstansrättens dom åberopar klaganden åtta grunder.

Som första grund gör klaganden gällande att förstainstansrätten inte har uppfyllt sin motiveringsskyldighet och även har åsidosatt artikel 82 EG genom att den gjort en motstridig bedömning av de omständigheter som ansågs ligga till grund för missbruket. Förstainstansrätten har å ena sidan angett att missbruket bestod i att klaganden tog ut en avgift av företag som inte anlitade dess system eller endast gjorde det med avseende på en del av förpackningarna som försetts med ett märke. Å andra sidan har förstainstansrätten, vad avser förpackningar på vilka systemet i fråga inte tillämpas, konstaterat att klaganden endast eventuellt kunde ta betalt för kostnaden för insamlingen och återvinningen enligt de omtvistade bestämmelserna i avtalet om användning av symbolen.

Den andra, femte och sjätte grunden avser den felaktiga och otillräckliga bedömningen som innebär en förvanskning av omständigheterna, vilken även är motstridig mot bakgrund av handlingarna i målet och den bevisning som föreligger och som avser omfattningen av den licens som klaganden beviljat. Förstainstansrätten borde, om den hade gjort en riktig bedömning, ha tillstått att klaganden inte beviljar en särskild licens, och att det angripna avgörandet därför skall förstås på så sätt att det skulle utgöra missbruk att inte bevilja en sådan licens. Följaktligen kan åläggandet att upphöra med överträdelsen i artikel 3 i det angripna beslutet likställas med ett åläggande att bevilja tvångslicens. Förstainstansrätten har dock felaktigt underlåtit att iaktta de villkor som följer av rättspraxis avseende tvångslicenser och har inte ens konstaterat att en tvångslicens inte är aktuell enligt varumärkesrätten och bestämmelserna om förpackningar. Mot bakgrund härav gör klaganden gällande åsidosättande av motiveringsskyldigheten, proportionalitetsprincipen, artikel 82 EG och artikel 3 i rådets förordning nr 17.

Som tredje och fjärde grund gör klaganden gällande att förstainstansrätten har åsidosatt motiveringsskyldigheten och artikel 82 EG, genom dess felaktiga och bristfälligt motiverade bedömning, med en felaktig beskrivning av tysk rätt på området för varumärken och förpackningar, avseende att varumärket "Der Grüne Punkt" inte skall kunna vara föremål för den "ensamrätt" som gjorts gällande. Genom denna bedömning har förstainstansrätten åsidosatt den princip enligt gemenskapens varumärkesrätt som innebär att innehavaren av ett registrerat varumärke ges ensamrätt vad avser användningen av varumärket för varor och tjänster som är identiska med eller av liknande slag som de varor eller tjänster för vilka varumärket registrerats.

Som sjunde och åttonde grund gör klaganden gällande två förfarandefel. Förstainstansrätten har gjort bedömningar ex officio utan att föremålet för bedömningarna i fråga angetts i de ifrågasatta avgörandena eller framförts av parterna inom ramen för förfarandet. Förstainstansrätten har även gjort sig skyldig till rättegångsfel till förfång för klaganden genom att den inte iakttagit den grundläggande gemenskapsrättsliga principen att mål skall avgöras inom rimlig tid.

(¹) EGT L 166, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 20 augusti 2007 – Glencore Grain Rotterdam BV mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Mål C-391/07)

(2007/C 269/52)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Glencore Grain Rotterdam BV

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Tolkningsfrågor

Skall artikel 13 i förordning (EG) nr 1501/95 förstås så att när det bevis som avses i artikel 13.2 läggs fram så bortfaller inte bara kravet på bevis för att tullformalitetserna för frisläppande för konsumtion har uppfyllts, utan även kravet på att transportdokumentet skall läggas fram (artikel 18.3 i förordning (EEG) nr 3665/87, nu artikel 16.3 i förordning (EG) nr 800/99)?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Korkein oikeus (Finland) den 27 augusti 2007 – Mirja Juuri mot Fazer Amica Oy

(Mål C-396/07)

(2007/C 269/53)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein oikeus (Finland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mirja Juuri

Motpart: Fazer Amica Oy

Tolkningsfrågor

- 1) Skall artikel 4.2 i rådets direktiv 2001/23/EG ⁽¹⁾ tolkas så, att en medlemsstat är skyldig att i lag garantera en arbetstagare som själv säger upp sig med anledning av att en verksamhetsöverlåtelse har medfört väsentligt försämrade arbetsvillkor samma rätt till ekonomisk ersättning från arbetsgivaren som när arbetsgivaren olagligt har sagt upp anställningsavtalet, i en situation där arbetsgivaren i enlighet med artikel 3.3 i nämnda direktiv har tillämpat det kollektivavtal som överlåtaren var bunden av, och som tillförsäkrade arbetstagarna bättre arbetsvillkor, endast till dess att avtalets giltighetstid har löpt ut, och därför har orsakat försämringen av arbetsvillkoren?
- 2) Om arbetsgivarens ansvar i den mening som avses i nämnda direktiv inte är så omfattande som anges i fråga 1, skall det likväl anses innebära att arbetsgivaren till exempel är skyldig att utge lön och övriga förmåner som är hänförliga till den uppsägningstid som arbetsgivaren skall iakta?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82 av den 22 mars 2001, s. 16).

Talan väckt den 27 augusti 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-397/07)

(2007/C 269/54)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Gippini Fournier och M. Alfonso)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

- Sökanden yrkar för det första att domstolen skall fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 69/335/EEG ⁽¹⁾ av den 17 juli 1969, genom att
- uppställa vissa villkor för att de obligatoriska undantagen från skatt på kapitalanskaffning skall bli tillämpliga,
- ta ut en indirekt skatt när ett bolags säte för den verkliga ledningen eller dess hemvist flyttas till Spanien och

bolaget inte påförts någon sådan skatt i sin ursprungsstat,

- ta ut en indirekt skatt på kapital som används för transaktioner i näringsverksamhet via filialer eller fasta driftställen tillbolag med hemvist i en medlemsstat som inte tillämpar en skatt liknande den spanska, och
- för det andra, att domstolen skall förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

— I direktiv 69/335 föreskrivs att jämvikten skall upprätthållas beträffande medlemsstaternas möjligheter att återinföra skatt på kapitalanskaffning eller att återinföra denna skatt för transaktioner som för närvarande är undantagna från skatteplikt. Spanien kan följaktligen inte avskaffa sina undantag från skatteplikt och beskatta alla de transaktioner som omfattas av den särskilda ordningen i kungligt lagdekret 4/2004, men som är undantagna från tillämpningsområdet för den tidigare gällande artikel 7.1.b och 7.1.b.a. Spanien måste tillämpa undantaget i artikel 45.1.B.10 på samtliga transaktioner som omfattas av tillämpningsområdet i den särskilda ordningen i kungligt lagdekret 4/2004, oberoende av huruvida denna särskilda ordning tillämpas i praktiken eller ej.

— Artikel 4 i direktiv 69/335 innehåller en uttömmande uppräkningslista av transaktioner som är skattepliktiga med avseende på skatt på kapitalanskaffning. Enligt artikel 4.1.g skall skatt på kapitalanskaffning tas ut vid flyttning av sätet för den verkliga ledningen i ett bolag, en sammanslutning eller annan juridisk person från en medlemsstat till en annan, såvida nämnda subjekt betraktas som en kapitalassociation i mottagarstaten men däremot inte i ursprungsstaten vid påförandet av denna skatt. Spanien kan följaktligen inte ta ut en skatt på kapitalanskaffning när ett bolags säte för ledningen eller hemvist flyttas, om en kapitalassociation inte skulle ha påförts en dylik skatt i ursprungsmedlemsstaten. Flyttningen av bolagets säte till en annan medlemsstat utgör inte för en kapitalassociation någon beskattningsutlösande händelse med avseende på skatt på kapitalanskaffning, inte ens i det fallet att den medlemsstat där bolaget har bildats inte skulle ha tagit ut någon sådan skatt. Det finns för övrigt ingenting som antyder att den spanska lagstiftningen tillämpas uteslutande på fall av skatteundandragande eller skatteflykt.

— Spanien får inte ta ut någon skatt på kapitalanskaffning beträffande den del av kapital som används för transaktioner som sker i en näringsverksamhet på spanskt territorium via filialer eller fasta driftställen. Som tydligt anges i artikel 2.1 i direktiv 69/335 får Spanien inte ta ut skatt på kapitalanskaffning av de bolag vars säte för den verkliga ledningen är beläget i en annan medlemsstat och inte i Spanien. I artikel 2.3 i direktiv 69/335 föreskrivs en sådan åtgärd som den som tillämpas i Spanien, dock enbart för det speciella fallet

där ett bolag har sitt hemvist och säte för den verkliga ledningen belägna i tredje land. Vad beträffar frågan om skatteflykt och skatteundandragande understryker kommissionen att de spanska bestämmelserna tillämpas utan någon som helst begränsning eller urskillning i fråga om huruvida det verkligen föreligger en situation av skatteundandragande eller skatteflykt. Spanien kan följaktligen inte med någon giltig verkan åberopa detta skäl.

(¹) Rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekt skatt på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 29 augusti 2007 – SALF SpA mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(Mål C-400/07)

(2007/C 269/55)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SALF SpA

Motparter: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

Tolkningsfrågor

1) Efter bestämmelserna i artiklarna 2 och 3 [i direktiv 89/105 (¹)], vilka reglerar förhållandet mellan de offentliga myndigheterna i en medlemsstat och läkemedelsföretagen – genom att fastställandet av priset på ett läkemedel eller en höjning av detta pris skall ske på grundval av de uppgifter som företagen har lämnat, men i den omfattning som den behöriga myndigheten godtar, det vill säga på grundval av en dialog mellan företagen och de myndigheter som har till uppgift att kontrollera läkemedelskostnaderna – regleras i artikel 4.1 [i samma direktiv] ”prisstopp på alla läkemedel eller på vissa kategorier av läkemedel”. Prisstoppet är utformat som en allmän åtgärd som minst en gång per år skall bli föremål för en undersökning för att fastställa huruvida prisstoppet skall kvarstå med hänsyn till de nationalekonomiska faktorerna i medlemsstaten.

Enligt bestämmelsen har de behöriga myndigheterna en tidsfrist på 90 dagar för att fatta ett beslut, eftersom de, efter utgången av denna tidsfrist, skall meddela vilka höjningar eller sänkningar av priserna som eventuellt görs.

I det sammanhanget önskar rätten få svar på följande fråga: Skall bestämmelsen, i den del det hänvisas till ”sänkningar av priserna som eventuellt görs”, tolkas på så sätt att det, förutom den allmänna åtgärden i form av ett prisstopp på alla eller på vissa kategorier av läkemedel, även kan vidtas en annan allmän åtgärd i form av en sänkning av priserna på alla eller på vissa kategorier av läkemedel, eller skall den inskjutna satsen ”sänkningar av priserna som eventuellt görs” endast anses syfta på de läkemedel som redan omfattas av prisstoppet?

2) Kan artikel 4.1 [i direktiv 89/105] – i den del det föreskrivs att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, i den händelse att prisstopp skulle införas, minst en gång per år skall genomföra en undersökning för att fastställa de nationalekonomiska faktorer som motiverar att prisstoppet kvarstår – tolkas så, att det, om det enligt svaret på fråga 1 är tillåtet att sänka priserna, även är möjligt att vidta denna åtgärd flera gånger under samma år och upprepa detta under flera år (från år 2002 till år 2010)?

3) Kan det enligt ovannämnda artikel 4 [i direktiv 89/105] – tolkad mot bakgrund av skälen i direktivet, enligt vilka det primära syftet med åtgärder för priskontroll i fråga om läkemedel är att ”slå vakt om folkhälsan genom att säkerställa att läkemedel finns att tillgå i tillräckliga mängder och till rimlig kostnad” och att förhindra ”skillnader i fråga om sådana åtgärder [som] kan hindra eller snedvrida handeln med läkemedel inom gemenskapen” – anses vara förenligt med gemenskapsrätten att vidta åtgärder som hänvisar till kostnadernas ”uppskattade” ekonomiska värde istället för deras ”fastställda” värde (frågan avser båda fallen)?

4) Skall de krav som hänger samman med iakttagandet av de tak för läkemedelskostnader som varje medlemsstat är behörig att fastställa ha ett direkt samband endast med läkemedelskostnader eller har medlemsstaterna behörighet att skönmässigt även beakta uppgifter som avser andra hälso- och sjukvårdskostnader?

5) Skall principen om öppenhet och principen om de berörda företagens delaktighet i beslut om prisstopp eller generella prissänkningar i fråga om läkemedel, vilka går att utläsa ur direktivet, tolkas så, att det är nödvändigt att alltid, och under alla omständigheter, föreskriva en möjlighet till dispens från det fastställda priset (artikel 4.2 i direktiv [89/105]) och en konkret delaktighet från sökandeföretagets sida, med följderna att myndigheterna är skyldiga att motivera ett eventuellt avslag?

(¹) Rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (EGT L 40, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45).

Talan väckt den 29 augusti 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna**(Mål C-401/07)**

(2007/C 269/56)

*Rättegångsspråk: nederländska***Parter**

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. van Vliet)

Svarande: Konungariket Nederländerna

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens beslut 2001/521/EG av den 13 december 2000 om den stödordning som Konungariket Nederländerna genomfört till förmån för sex gödselbearbetningsföretag ⁽¹⁾ genom att beträffande företaget Fleuren Compost BV inte inom den föreskrivna fristen vidta de åtgärder som enligt artikel 249 EG fjärde stycket och artiklarna 2 och 3 i ovannämnda beslut åvilar konungariket Nederländerna, och
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen fastslog genom beslut 2001/521 att Nederländerna skulle återkräva 487 328,13 EUR jämte ränta som Fleuren Compost BV (nedan kallat Fleuren) mottagit i otillåtet stöd. Vid den tidpunkt när talan väcktes i detta mål hade beloppet fortfarande inte inbetalats. Fleuren hade endast ställt en bankgaranti för beloppet. Sökanden hävdar att detta strider mot artikel 14.3 i förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽²⁾, i vilken det föreskrivs att kommissionens beslut skall verkställas omedelbart. Förstainstansrätten har dessutom i dom av den 14 januari 2004 i mål T-109/01 ogillat Fleurens överklagande av beslutet. Fleuren överklagande inte denna dom.

Sökanden hävdar bland annat att den nederländska lagstiftning som är tillämplig i målet, såsom den har tolkats av nederländska Raad van State, har gjort verkställigheten onödigt komplicerad och tidskrävande. Enligt Raad van State skall nämligen huvudbeloppet återkrävas i ett administrativt förfarande men räntan genom ett civilrättsligt förfarande. Sökanden påpekar även att ställandet av en bankgaranti inte kan jämföras med att stödbeloppet faktiskt återbetalas. En bankgaranti undanröjer inte den

ekonomiska fördel som Fleuren i årtal har åtnjutit, eftersom svaranden i strid med artikel 88.3 EG har betalat ut stöd till Fleuren utan kommissionens medgivande.

⁽¹⁾ EGT 2001, L 189, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 83, s. 1.

Överklagande ingett den 3 september 2007 av Konungariket Nederländerna av den dom som förstainstansrätten meddelade den 27 juni 2007 i mål T-405/07, Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-405/07 P)

(2007/C 269/57)

*Rättegångsspråk: nederländska***Parter**

Klagande: Konungariket Nederländerna (ombud: D.J.M de Grave och C.M. Wissels)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den överklagade domen,
- återförvisa målet till förstainstansrätten för prövning av övriga grunder,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i förfarandet.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande har klaganden anfört följande två grunder:

I den första grunden har klaganden gjort gällande att förstainstansrätten gjorde en oriktig tolkning av omsorgsskyldigheten och motiveringsskyldigheten enligt artikel 253 EG genom att fastslå att kommissionen inte åsidosatte nämnda skyldigheter när den i det ifrågasatta beslutet ⁽¹⁾ utan närmare motivering underlät att beakta relevanta omständigheter som den i rätt tid erhållit från den berörda medlemsstaten före detta beslut.

I den andra grunden har klaganden gjort gällande att förstainstansrätten tillämpade felaktiga rättsliga kriterier genom att vid prövningen av huruvida det förelåg ett specifikt problem i den mening som avses i artikel 95.5 EG fastslå

(i) att förekomsten av ett specifikt problem med luftkvaliteten endast skall bedömas mot bakgrund av kriterierna i direktiv 1999/30/EG⁽¹⁾ utan att det förhållandet att det är omöjligt för en medlemsstat att vidta åtgärder för att förhindra gränsöverskridande luftförorening och kriterier som hög befolkningsdensitet, trafikintensiteten i flera områden och lokaliseringen av bostadsområden längs trafikleder kan beaktas, samt

(ii) att inte kan vara fråga om ett specifikt problem i ovan nämnda mening när andra medlemsstater, även ett mycket lite antal, har problem med luftkvaliteten.

(¹) Kommissionens beslut 2006/372/EG av den 3 maj 2006 om utkast till nationella bestämmelser om gränsvärden för utsläpp av partiklar från dieseldrivna fordon, anmälda av Konungariket Nederländerna enligt artikel 95.5 i EG-fördraget (EUT L 142, s. 16).

(²) Rådets direktiv 1999/30/EG av den 22 april 1999 om gränsvärden för svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly i luften (EGT L 163, s. 41).

Talan väckt den 4 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-406/07)

(2007/C 269/58)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Triandafyllou)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla

a) sina skyldigheter enligt artiklarna 56 och 43 EG, samt artiklarna 40 och 31 i EES-avtalet, genom att mindre fördelaktiga bestämmelser är tillämpliga på utländska utdelningar än på inhemska utdelningar,

b) sina skyldigheter enligt artikel 43 EG och artikel 31 i EES-avtalet, genom bibehållandet av bestämmelserna i den grekiska inkomstskattelagen (lag nr 2238/1994, i dess lydelse enligt lag nr 3296/2004), enligt vilka en högre skattesats är tillämplig på utländska personbolag än vad som är fallet beträffande inhemska bolag.

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande att medlemsstaterna inte har rätt att tillämpa mindre fördelaktiga bestämmelser på utländska utdelningar än på inhemska utdelningar.

Den skattelättnad som föreskrivs i de grekiska skattebestämmelserna och som är avsedd att undvika dubbelbeskattning vid vinstutdelning till bolagsmännen, är endast tillämplig avseende inhemska utdelningar.

De grekiska skattebestämmelserna innebär således att de som är obegränsat skattskyldiga i Grekland avhålls från att investera sitt kapital i bolag med hemvist i en annan medlemsstat.

De grekiska skattebestämmelserna innebär dessutom en begränsning med avseende på bolag med hemvist i andra medlemsstater, genom att de utgör hinder för anskaffning av kapital i Grekland.

Eftersom kapitalinkomster av icke-grekiskt ursprung behandlas mindre förmånligt i skattehänseende än vad som är fallet beträffande utdelningar av bolag med hemvist i Grekland, är det mindre intressant för investerare med hemvist i Grekland att vara delägare i bolag med hemvist i andra medlemsstater jämfört med att vara delägare i bolag med hemvist i Grekland.

Härav följer att bestämmelser såsom de som är i fråga i förevarande fall utgör hinder för den fria rörligheten för kapital som i princip är förbjudet enligt artikel 56 EG.

Vad beträffar dem som är obegränsat skattskyldiga i Grekland och som innehar bolagsandelar i utlandet som innebär att de har ett bestämmande inflytande över bolaget och rätt att styra bolagets verksamhet, föreligger det hinder för etableringsfriheten, vilket är förbjudet enligt artikel 43 EG.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie den 10 september 2007 – MAGOORA Sp. z o.o. mot Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

(Mål C-414/07)

(2007/C 269/59)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: MAGOORA Sp. z o.o.

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 17.2 och 17.6 i sjätte direktivet ⁽¹⁾ hinder mot att Republiken Polen den 1 maj 2004 helt upphävde de dittills gällande nationella bestämmelserna om en begränsad avdragsrätt för den skatt som betalats vid köp av bränsle till fordon som används i samband med skattepliktig verksamhet, och i deras ställe införde en begränsad avdragsrätt för den skatt som betalats vid köp av bränsle till fordon som används i samband med skattepliktig verksamhet, som emellertid i den nationella rätten definierades utifrån andra kriterier än vad som var fallet före den 1 maj 2004, och att den sedan på nytt har ändrat dessa kriterier med verkan från och med den 22 augusti 2005?
- 2) Om den första frågan skall besvaras jakande: Utgör artikel 17.6 i sjätte direktivet hinder mot att Republiken Polen på detta sätt ändrade de ovannämnda kriterierna för att de facto begränsa tillämpningsområdet för avdragsrätten jämfört med de nationella bestämmelser som gällde den 30 april 2004 och de nationella bestämmelser som gällde före de ändringar som trädde i kraft den 22 augusti 2005? Om Republiken Polen sålunda har åsidosatt artikel 17.6 i sjätte direktivet, innebär detta att den skattskyldige visserligen har rätt till avdrag, men detta endast i den mån som ändringen av de nationella bestämmelserna medfört att avdragsrätten begränsats jämfört med de nationella bestämmelser som gällde den 30 april 2004 och som upphävdes denna dag?
- 3) Utgör artikel 17.6 i sjätte direktivet hinder mot att Republiken Polen, genom att åberopa medlemsstaternas behörighet enligt denna bestämmelse att begränsa avdragsrätten avseende utgifter som inte strikt är rörelseutgifter, till exempel sådana som hänför sig till lyxartiklar, nöjen eller underhållning, har begränsat avdragsrätten jämfört med rättsläget den

30 april 2004 på så sätt att det inte föreligger någon avdragsrätt för den skatt som betalats vid köp av bränsle till personbilar eller andra fordon med en tillåten totalvikt som inte överstiger 3,5 ton med undantag för fordon i den mening som avses artikel 86, stycke 4, i lagen av den 11 mars 2004 om beskattning av varor och tjänster i dess lydelse efter den 22 augusti 2005?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vestre Landsret, Danmark den 13 september 2007 – Brottmål mot Frede Damgaard

(Mål C-421/07)

(2007/C 269/60)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Vestre Landsret, Danmark.

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Frede Damgaard.

Tolkningsfrågor

Skall artikel 86 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel ⁽¹⁾, i ändrad lydelse, tolkas så att uppgifter som en tredjeman lämnar om ett läkemedel, framför allt uppgifter om läkemedlets behandlande eller förebyggande egenskaper skall anses som reklam även om tredjeman agerar på eget initiativ och är rättsligt och faktiskt helt oberoende av tillverkaren och säljaren?

⁽¹⁾ EGT L 311, s. 67.

Överklagande ingett den 14 september 2007 av AEPI Elliniki Etaireia pros Proostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE av den dom som förstainstansrätten (fjärde avdelningen) meddelade den 12 juli 2007 i mål T-229/05, AEPI Elliniki Etaireia pros Proostasian tis Pnevmatikis Idioktisias mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-425/07 P)

(2007/C 269/61)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: AEPI Elliniki Etaireia pros Proostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE (ombud: advokaten Th. Asprogerakas-Grivas)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ta upp överklagandet till sakprövning,
- i sin helhet upphäva den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen) meddelade den 12 juli 2007 i målet AEPI AE mot Europeiska gemenskapernas kommission,
- antingen själv ta upp till prövning den talan som väcktes den 14 juni 2005 (i enlighet med artikel 230 EG) nr 001/4372, 56 (2001) A/3603/2, vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt om ogiltigförklaring av kommissionens beslut SG-Greffe (2005) D/201832 av den 18 april 2005 om avslag på ett klagomål av den 22 mars 2001 (2001/4372, 56 (2001A/3603/2) – eller återförvisa målet till förstainstansrätten, vilken meddelade den överklagade domen – så att talan bifalls på de grunder som anförts däri, och
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I den överklagade domen gjordes en felaktig tolkning av artiklarna 81 EG och 82 EG, eftersom det inte undersöktes huruvida kommissionen i det angripna beslutet hade överskridit sitt utrymme för skönsmässig bedömning. Vidare beaktades inte domstolens rättspraxis på området eller de faktiska omständigheter som beskrevs i ansökan och som visar att handeln mellan medlemsstaterna påverkades. Genom att tolka och tillämpa artiklarna 81 EG och 82 EG på ett felaktigt sätt slog förstainstansrätten fast att det enligt bestämmelserna i gemenskapens konkurrensrätt med nödvändighet krävs att handeln mellan medlemsstaterna faktiskt har påverkats, medan det i själva

verket, enligt en korrekt tolkning och tillämpning av ovan nämnda bestämmelser, skall anses tillräckligt att det föreligger en möjlighet för en sådan påverkan för att det skall föreligga en överträdelse.

Talan väckt den 14 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-427/07)

(2007/C 269/62)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Recchia och D. Lawunmi)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastslå att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter genom att inte, i enlighet med artiklarna 2.1, och 4.2, 4.3 och 4.4 i rådets direktiv 85/337/EEG (⁽¹⁾) om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt vilket ändrades genom rådets direktiv 97/11/EG, vidta alla åtgärder för att säkerställa att projekt i kategorin vägbygge i klass 10(e) i bilaga II till direktiv 85/337/EEG som sannolikt kan komma att påverka miljön blir föremål för ett godkännandeförfarande och genomgår expertbedömning avseende miljöpåverkan i enlighet med artiklarna 5 och 10 i direktivet,
- fastslå att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6 i nedan nämnda direktiv genom att inte sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 3.1 och 3.3-3.7 och 4.1-6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG (⁽²⁾) av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG, eller inte på lämpligt sätt meddelat kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Införlivande av direktiv 85/337/EEG

Kommissionen gör gällande att Irland inte till fullo har införlivat direktiv 85/337/EEG, eftersom åtgärder inte har vidtagits för att uppnå de resultat som fastställs i artiklarna 2.1 och 4.1 avseende privata vägbyggnadsprojekt. Kommissionen anser att privata vägbyggnadsprojekt (framlagda av privata företag) omfattas av direktiv 85/337/EEG. Dessutom saknas anledning att anta att sådana projekt inte skulle påverka miljön nämnvärt. Irland har genom att inte inkludera vägbyggnadsprojekt som lagts fram av privata företag underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt nämnda artiklar i direktivet.

Införlivande av direktiv 2003/35/EG

Kommissionen gör gällande att Irland har underlåtit att i enlighet med artikel 6 i direktiv 2003/35/EG vidta de nationella åtgärder som krävs för att följa artiklarna 3 och 4 i direktivet och att därefter underrätta kommissionen. Artiklarna 3.1 och 3.3-6 innehåller närmare bestämt rättelser till flera av artiklarna i direktiv 85/337/EEG. Irland ifrågasätter inte det faktum att ett införlivande kräver ändringar både i irländsk planeringslagstiftning och i lagstiftning avseende andra system för godkännande. Irland meddelade inte några ändringar i sin planeringslagstiftning inom den uppsatta tidsramen, och har ännu inte delgivit kommissionen några ändringar i lagstiftning kring övriga system för godkännande. I artiklarna 3.7 och 4.4 i direktivet uppställs inte bara krav på översynssystem när det gäller beslutsfattande, utan även krav på system innefattande särskilda garantier. I den mån Irland hävdar att dess befintliga system för rättslig översyn uppfyller de krav som fastslås i artiklarna 3.7 och 4.4 har Irland inte lagt fram tillräckliga uppgifter för att tillgodose de krav som uppställs i den i artikel 6.1 andra meningen i direktivet.

⁽¹⁾ Svensk specialutgåva, område 15, vol. 6, s. 226.

⁽²⁾ EUT L 156, p. 17.

Överklagande ingett den 18 september 2007 av Bouygues SA och Bouygues Télécom SA av den dom som förstainstansrätten (fjärde avdelningen) meddelade den 4 juli 2007 i mål T-475/04, Bouygues och Bouygues Télécom mot kommissionen

(Mål C-431/07 P)

(2007/C 269/63)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Bouygues SA och Bouygues Télécom SA (ombud: advokaterna F. Sureau, D. Théophile, S. Perrotet, A. Bénabent, J. Vogel och L. Vogel)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission, Republiken Frankrike, Société française du radiotéléphone – SFR, Orange France SA

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom i mål T-475/04, Bouygues och Bouygues Télécom mot kommissionen,
- i andra hand återförvisa målet till förstainstansrätten för att denna skall avgöra målet på nytt med beaktande av domstolens rättsliga synpunkter,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandebolagen har åberopat fyra grunder till stöd för överklagandet.

I den första grunden har sökandebolagen hävdat att förstainstansrätten åsidosatte motiveringsskyldigheten när den fastslog att det på grund av "systematiken i systemet" var oundvikligt att efterskänka ifrågavarande fordran i förevarande mål. Eftersom denna systematik utgjorde en undantagsregel från principen att åtskillnad mellan flera företag med nödvändighet utgör en selektiv fördel, borde förstainstansrätten uttryckligen ha motiverat både systematiken i det system som den hänvisade till och orsakssambandet mellan denna systematik och vad som efterskänkts genom statliga medel.

I den andra grunden har sökandena hävdade att förstainstansrätten gjort en felaktig rättstillämpning när den fann att kommissionen inte var skyldig att inleda ett formellt undersökningsförfarande av det enda skälet att prövningen av ärendet i sak utvisade att det inte förebringats bevisning för att Orange och SFR åtnjöt någon fördel. Det är nämligen befogat att inleda ett formellt undersökningsförfarande med stöd av artikel 88.2 EG vid varje tillfälle som kommissionen inte med beaktande av den bevisning som den förfogar över under den preliminära granskningsfasen kan avgöra huruvida en åtgärd är förenlig med bestämmelserna i fördraget.

Genom den tredje grunden har sökandena anförde att förstainstansrätten begick tre fel när den gjorde en rättslig bestämning av omständigheterna. Dessa avser för det första att förfarandena för att tilldela UMTS-licenser är enhetligt, för det andra att fordringar som staten efterskänkt så att säga är osäkra och för det tredje lydelsen i den ministerskrivelse av den 22 februari 2001, enligt vilken det säkerställdes att de ekonomiska aktörerna skulle behandlas rimligt men inte att de skulle behandlas lika.

I den fjärde grunden har sökandena slutligen hävdade att förstainstansrättens tillämpning av artikel 87.1 EG byggde på en felaktig rättstillämpning i flera avseenden. Dessa fel avsåg tillämpningen av undantaget om systemets systematik, bedömningen av huruvida någon konkurrensfördel förelåg respektive tillämpningen av icke-diskrimineringsprincipen.

Talan väckt den 18 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-433/07)

(2007/C 269/64)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Zadra och M. Telles Romão)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2005/30/EG⁽¹⁾ av den 22 april 2005 om ändring, för att

anpassa dem till den tekniska utvecklingen, av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/24/EG och 2002/24/EG avseende typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 17 maj 2006.

⁽¹⁾ EUT L 106, s. 17.

Talan väckt den 18 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-434/07)

(2007/C 269/65)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Zadra och M. Telles Romão)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/41/EG⁽¹⁾ av den 7 september 2005 om ändring av rådets direktiv 76/115/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förankring av bilbälten i motorfordon, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 19 april 2006.

⁽¹⁾ EUT L 255, s. 149.

Talan väckt den 18 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-435/07)

(2007/C 269/66)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Zadra och M. Telles Romão)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/39/EG ⁽¹⁾ av den 7 september 2005 om ändring av rådets direktiv 74/408/EEG om motorfordon vad avser säten, fästanoordningarna för dessa och huvudstöd, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 19 april 2006.

⁽¹⁾ EUT L 255, s. 143.

Överklagande ingett den 14 september 2007 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten meddelade den 12 juli 2007 i mål T-312/05, Europeiska gemenskapernas kommission mot Efrosyni Alexiadou

(Mål C-436/07 P)

(2007/C 269/67)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Triantafyllou)

Övrig part i målet: Efrosyni Alexiadou

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 12 juli 2007 i mål T-312/05, kommissionen mot Alexiadou, som delgavs kommissionen den 18 juli 2007,
- bifalla kommissionens yrkanden, som dessa framställts i ansökan, och
- förplikta svaranden i målet om överklagande att ersätta rättegångskostnaderna avseende förfarandet i domstolen och i förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten har gjort en felaktig tolkning av de allmänna avtalsvillkoren (parternas lagstiftning), särskilt det om finansiell revision, som hänvisar till flexibel revision, och detta enbart som en möjlighet. I en annan klausul, som förstainstansrätten tog upp ex officio, nämns denna revision inte alls, även om det är fråga om bristande fullgörande av avtalet. Det framgår av detta att skyldigheten att genomföra revision är oberoende av den åberopade avtalsklausulen.

I alla händelser går det inte att kräva finansiell revision om denna saknar faktiskt föremål, eftersom ingen är skyldig att göra det omöjliga och avtalsklausulerna måste tolkas så, att de har praktiska verkningar.

Enligt principen om god budgetförvaltning skall kommissionen inte utföra kontroller utan anledning. Förstainstansrätten uteslöt redan från första början en tillämpning av principerna om tro och heder och om god affärssed, vilket hade kunnat vara till hjälp vid tolkningen.

Eftersom förstainstansrätten avgjorde målet genom tredskodom kan den inte klandra kommissionen för att inte ha utvecklat vissa av sina argument närmare (bland annat det som framförs i närmast föregående stycke ovan) utan att åsidosätta principen om rätt till ett effektivt domstolsskydd.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Val av ordförande för Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt

(2007/C 269/68)

Domarna i Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt har vid sammanträde den 17 september 2007 valt, enligt artikel 7 i rättegångsreglerna, domaren Marc Jaeger till förstainstansrättens ordförande för perioden 17 september 2007-31 augusti 2010.

Val av avdelningsordförande

(2007/C 269/69)

Förstainstansrätten har den 20 september 2007 enligt artikel 15 i rättegångsreglerna valt V. Tiili, J. Azizi, W.H. Meij, M. Vilaras, N.J. Forwood, M.E. Martins Ribeiro, O. Czúcz och I. Pelikánová till ordföranden på avdelningarna med fem domare och avdelningarna med tre domare för perioden 20 september 2007-31 augusti 2010.

Indelning av domarna på avdelning

(2007/C 269/70)

Förstainstansrätten har den 19 och den 25 september 2007 beslutat att förstainstansrätten skall bestå av åtta avdelningar sammansatta av fem domare och åtta avdelningar sammansatta av tre domare för perioden 25 september 2007-31 augusti 2010 och att domarna skall indelas på avdelning enligt följande:

Första avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare)

Avdelningsordföranden V. Tiili samt domarna F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, K. Jürimäe och S. Soldevila Frago

Första avdelningen (sammanträder med tre domare)

Avdelningsordföranden V. Tiili

domaren F. Dehousse

domaren I. Wiszniewska-Białecka

Andra avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare)

Avdelningsordföranden I. Pelikánová samt domarna F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, K. Jürimäe och S. Soldevila Frago

Andra avdelningen (sammanträder med tre domare)

Avdelningsordföranden I. Pelikánová

domaren K. Jürimäe

domaren S. Soldevila Frago

Tredje avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare)

Avdelningsordföranden J. Azizi samt domarna J.D. Cooke, E. Cremona, I. Labucka och S. Frimodt Nielsen

Tredje avdelningen (sammanträder med tre domare)

Avdelningsordföranden M J. Azizi

domaren E. Cremona

domaren S. Frimodt Nielsen

Fjärde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare)

Avdelningsordföranden O. Czúcz samt domarna J.D. Cooke, E. Cremona, I. Labucka och S. Frimodt Nielsen

Fjärde avdelningen (sammanträder med tre domare)

Avdelningsordföranden O. Czúcz

domaren J.D. Cooke

domaren I. Labucka

Femte avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare)

Avdelningsordföranden M. Vilaras samt domarna V. Vadapalas, M. Prek, T. Tchipev och V. Ciucă

Femte avdelningen (sammanträder med tre domare)

Avdelningsordföranden M. Vilaras

domaren M. Prek

domaren V. Ciucă

Sjätte avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare)

Avdelningsordföranden W.H. Meij samt domarna V. Vadapalas, M. Prek, T. Tchipev och V. Ciucă

Sjätte avdelningen (sammanträder med tre domare)

Avdelningsordföranden W.H. Meij

domaren V. Vadapalas

domaren T. Tchipev

Sjunde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare)

Avdelningsordföranden N.J. Forwood samt domarna D. Šváby, S. Papasavvas, E. Moavero Milanesi, N. Wahl, A. Dittrich och L. Truchot

Sjunde avdelningen (sammanträder med tre domare)

Avdelningsordföranden N.J. Forwood

a) domarna D. Šváby och E. Moavero Milanesi

b) domarna D. Šváby och L. Truchot

c) domarna E. Moavero Milanesi och L. Truchot

Åttonde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare)

Avdelningsordföranden M.E. Martins Ribeiro samt domarna D. Šváby, S. Papasavvas, E. Moavero Milanesi, N. Wahl, A. Dittrich och L. Truchot

Åttonde avdelningen (sammanträder med tre domare)

Avdelningsordföranden M.E. Martins Ribeiro

a) domarna S. Papasavvas och N. Wahl

b) domarna S. Papasavvas och A. Dittrich

c) domarna N. Wahl och A. Dittrich

På sjunde och åttonde avdelningarna i utökad sammansättning, vilka sammanträder med fem domare, skall de domare som skall sammanträda med avdelningsordföranden för att uppnå den dömande sammansättningen på fem domare vara de tre domarna i den dömande sammansättning som ursprungligen tilldelades målet, den fjärde domaren på den avdelningen och en domare på den andra avdelningen som är sammansatt av fyra domare. Den sistnämnda domaren får inte vara avdelningsordförande och skall utses enligt den turordning som föreskrivs i artikel 6 i förstainstansrättens rättegångsregler.

På sjunde och åttonde avdelningarna, vilka sammanträder med tre domare, skall avdelningsordföranden omväxlande sammanträda med de domare som nämns under a), b) eller c), beroende på vilken av dessa domargrupper referenten tillhör. I mål där avdelningsordföranden är referent skall avdelningsordföranden omväxlande sammanträda med domare ur var och en av dessa domargrupper i den ordning målen registreras, med undantag för mål som har samband med varandra.

Den stora avdelningens sammansättning

(2007/C 269/71)

Förstainstansrätten har den 19 september 2007 beslutat att för perioden 25 september-31 augusti 2010 skall de tretton domare som den stora avdelningen är sammansatt av (artikel 10.1 i rättegångsreglerna) vara förstainstansrättens ordförande, de sju avdelningsordförandena på de avdelningar som inte handlägger målet och de domare på den utökade avdelningen som skulle ha dömt i det aktuella målet om det hade tilldelats en avdelning sammansatt av fem domare.

Plenum

(2007/C 269/72)

Förstainstansrätten har den 2 oktober 2007, i enlighet med artikel 32.1 andra stycket i rättegångsreglerna, beslutat följande. Om, sedan en generaladvokat utsetts enligt artikel 17 i rättegångsreglerna, antalet domare i förstainstansrättens plenisammansättning är jämnt, skall den turordning som skall tillämpas under den treårsperiod för vilken ordförandena på femdomaravdelningarna har valts, enligt vilken förstainstansrättens ordförande skall utse den domare som inte skall delta i avgörandet av målet, vara omvänd turordning i förhållande till den rangordning efter antal tjänsteår som gäller enligt artikel 6 i rättegångsreglerna, förutom om den domare som utses på detta sätt är referent. I sådant fall skall den domare som står omedelbart före honom i rang utses.

Avdelningen för överklaganden

(2007/C 269/73)

Förstainstansrätten har den 19 september 2007 beslutat att avdelningen för överklaganden för perioden 25 september 2007-30 september 2008 skall vara sammansatt av förstainstansrättens ordförande och fyra avdelningsordföranden enligt ett rullande system.

Riktlinjer för hur målen skall fördelas mellan avdelningarna

(2007/C 269/74)

Förstainstansrätten har den 25 september 2007 i enlighet med artikel 12 i rättegångsreglerna fastlagt riktlinjer för hur målen skall fördelas på avdelningarna under perioden 25 september 2007-30 september 2008 enligt följande:

1. Överklaganden av personaldomstolens avgöranden skall tilldelas en avdelning för överklaganden, så snart ansökan har ingetts och utan att det påverkar en senare tillämpning av artiklarna 14 och 51 i rättegångsreglerna.
2. Andra mål än de som avses i punkt 1 skall, så snart ansökan har ingetts och utan att det påverkar en senare tillämpning av artiklarna 14 och 51 i rättegångsreglerna, fördelas på avdelningar sammansatta av tre domare.

De målen som avses i denna punkt skall fördelas på avdelningarna enligt tre olika turordningsregler, som fastställs utifrån den ordning i vilken målen registreras vid kansliet enligt följande:

- Mål angående genomförandet av de konkurrensregler som är tillämpliga på företag, reglerna om statligt stöd och reglerna om åtgärder avseende handelsskydd.
- Mål om immateriella rättigheter som avses i artikel 130.1 i rättegångsreglerna.
- Alla övriga mål.

Vid tillämpningen av dessa turordningsregler skall de två avdelningar som sammanträder med tre domare, men som är sammansatta av fyra domare, beaktas två gånger vid var tredje turfördelning.

Förstainstansrättens ordförande kan göra undantag från dessa turordningsregler för att beakta det samband som föreligger mellan vissa mål eller för att säkerställa en jämn fördelning av arbetsbördan.

Utseende av den domare som ersätter förstainstansrättens ordförande vad gäller behörigheten att besluta om interimistiska åtgärder

(2007/C 269/75)

Förstainstansrätten har den 19 september 2007 i enlighet med artikel 106 i rättegångsreglerna beslutat att utse domaren J.D. Cooke till ersättare för förstainstansrättens ordförande, när denne är frånvarande eller har förhinder, vad gäller behörigheten att besluta om interimistiska åtgärder, för perioden 18 september 2007-30 september 2008.

När det gäller de mål rörande interimistiska åtgärder i vilka förhandling hölls eller i vilka bevisupptagningen avslutades före den 17 september 2007, skall den domare som utsetts till behörig domare att besluta om interimistiska åtgärder för perioden 1 oktober 2006-17 september 2007 (EUT C 180, 2006, s. 15, och EUT C 155, 2007, s. 19), emellertid ha fortsatt behörighet att underteckna beslut i sådana mål efter den 17 september 2007.

Förstainstansrättens dom av den 27 september 2007 – Pelle och Konrad mot rådet och kommissionen

(De förenade målen T-8/95 och 9/95) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Mjolk — Tilläggsavgift — Referenskvantitet — Förordning (EEG) nr 2187/93 — Skadestånd till producenter — Tillfälligt upphävande av preskriptionstiden)

(2007/C 269/76)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Wilhelm Pelle (Kluse-Ahlen, Tyskland) och Ernst-Reinhard Konrad (Löllbach, Tyskland) (ombud: advokaterna B. Meisterernst, M. Düsing, D. Manstetten, F. Schulze och W. Haneklaus)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis A. Brautigam och A.-M. Colaert, därefter av A.-M. Colaert) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Booß och M. Niejahr därefter T. van Rijn och M. Niejahr, inledningsvis biträdda av advokaterna H.-J. Rabe och G. Berrisch och M. Núñez-Müller)

Saken

Talan om skadestånd enligt artikel 178 i EG-fördraget (nu artikel 235 EG) och artikel 215 andra stycket i EG-fördraget (nu artikel 288 andra stycket EG) för den skada sökandena påstår sig ha lidit till följd av tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 857/84 av den 31 mars 1984 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den tilläggsavgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68 inom mjölk och mjölkproducentsektorn (EGT L 90, s. 13), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1371/84 av den 16 maj 1984 om tillämpningsföreskrifter för den avgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68 (EGT L 132, s. 11).

Domslut

- 1) Rådet och kommissionen är skyldiga att ersätta den skada som Wilhelm Pelle och Ernst-Reinhard Konrad har lidit till följd av tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 857/84 av den 31 mars 1984 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den tilläggsavgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68 inom mjölk och mjölkproducentsektorn, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1371/84 av den 16 maj 1984 om tillämpningsföreskrifter för den avgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68, på grund av att det i dessa förordningar inte föreskrevs någon tilldelning av referenskvantiteter till de producenter som, i enlighet med det åtagande som gjorts enligt rådets förordning (EEG) nr 1078/77 av den 17 maj 1977 om införande av ett bidragssystem för avstående från saluförande av mjölk och mjölkprodukter och för omställning av mjölkkobesättningar, inte hade levererat någon mjölk under det av den berörda medlemsstaten fastställda referensåret.
- 2) Wilhelm Pelle, sökande i mål T-8/95, skall ersättas för den skada som han lidit till följd av tillämpningen av förordning nr 857/84 från och med den 5 december 1987 till och med den 28 mars 1989.
- 3) Ernst-Reinhard Konrad, sökande i mål T-9/95, skall ersättas för den skada som han lidit till följd av tillämpningen av förordning nr 857/84 från och med den 27 november 1986 till och med den 28 mars 1989.
- 4) Parterna skall inom sex månader från avkunnandet av denna dom till förstainstansrätten inge en överenskommelse i vilket det belopp som skall betalas har fastställts.
- 5) För det fall en överenskommelse inte kan nås, skall parterna inom sagda frist till förstainstansrätten inkomma med sina yrkanden om ersättningsbeloppets storlek.
- 6) Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.

(¹) EUT C 132, 28.5.2005.

Förstainstansrättens dom av den 17 september 2007 – Akzo Nobel Chemiclas och Akcros Chemicals mot kommissionen

(Förenade målen T-125/03 och T-253/03) (¹)

(Konkurrens — Administrativt förfarande — Kommissionens undersökningsbefogenheter — Handlingar som beslagtogs i samband med en undersökning — Sekretesskydd för skriftväxlingen mellan en advokat och hans klient)

(2007/C 269/77)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Akzo Nobel Chemiclas Ltd (Hersham, Walton on Thames, Surrey, Förenade kungariket) och Akcros Chemicals Ltd (Hersham) (ombud: C. Swaak, M. Mollica och M. vand der Woude, advokats)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis R. Wainwright och C. Ingen-Housz, och därefter F. Castillo de la Torre och X. Lewis, samtliga i egenskap av ombud)

Parter som har intervenerat till stöd för sökandena: Conseil des barreaux européens (CCBE) (Bryssel, Belgien) (ombud: J. Flynn, QC), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (Haag, Nederländerna) (ombud: O. Brouwer och C. Schillemans, advokats), European Company Lawyers Association (ECLA) (Bryssel) (ombud: M. Dolmans, K. Nordlander, advokats, och J. Temple Lang, solicitor); American Corporate Counsel Association (ACCA) – European Chapter (Paris, Frankrike) (ombud: G. Berrisch, avocat, och D. Hull, solicitor), och International Bar Association (IBA) (London, Förenade kungariket) (ombud: J. Buhart, avocat)

Saken

Talan om, i första hand, dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2003)559/4 av den 10 februari 2003 och, i den mån det behövs, kommissionens beslut K(2003)85/4 av den 30 januari 2003 som innebär att sökandena skall underkasta sig en undersökning i enlighet med artikel 14.3 i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av artiklarna [81 EG] och [82 EG] (EGT 113, 1962, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8) (ärende nr COMP/E-1/38.589), dels förordnande om att kommissionen skall återlämna vissa handlingar som beslagtogs i samband med denna undersökning och förbjuda densamme att använda sig av innehållet i dessa (mål T-125/03) och, i andra hand, ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2003) 1533 slutlig av den 8 maj 2003 att avslå en ansökan om att skydda dessa handlingar med stöd av principen om sekretesskydd för skriftväxlingen mellan en advokat och hans klient (mål T-253/03)

Domslut

- 1) *Talan i mål T-125/03 avvisas.*
- 2) *Talan i mål T-253/03 ogillas.*
- 3) *Akzo Nobel Chemicals Ltd och Akros Chemicals skall bära tre femtedelar av sina rättegångskostnader i målet rörande huvudsaken och i målet om interimistiska åtgärder. De skall även bära tre femtedelar av kommissionens rättegångskostnader i målet rörande huvudsaken och i målet om interimistiska åtgärder.*
- 4) *Kommissionen skall bära två femtedelar av sina rättegångskostnader i målet rörande huvudsaken och i målet om interimistiska åtgärder. Den skall även bära två femtedelar av Akzo Nobel Chemicals och Akros Chemicals rättegångskostnader i målet rörande huvudsaken och i målet om interimistiska åtgärder.*
- 5) *Intervenienterna skall bära sina egna rättegångskostnader i målet rörande huvudsaken och i målet om interimistiska åtgärder.*

(¹) EUT C 146 av den 21.6.2003.

**Förstainstansrättens dom av den 20 september 2007 –
Fachvereinigung Mineralfaserindustrie mot kommissionen**

(Mål T-375/03) (¹)

(Statligt stöd — Åtgärder för att främja användningen av isoleringsmaterial som tillverkas av förnybart råmaterial — Beslut om att förklara stödet förenligt med den gemensamma marknaden — Preliminärt undersökningsförfarande — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till sakprövning — Begreppet berörd part i den mening som avses i artikel 88.2 EG — Kommissionens skyldighet att inleda det kontradiktoriska förfarandet)

(2007/C 269/78)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima – European Insulation Manufacturers Association (Frankfurt am Main) (ombud: advokaterna T. Schmidt-Kötters, D. Uwer och K. Najork)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuschitz och M. Niejahr)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: inledningsvis W.-D. Plessing, M. Lumma och C. Schulze-Bahr, därefter W.-D. Plessing och C. Schulze-Bahr)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2003) 1473 slutlig av den 9 juli 2003, varigenom de tyska myndigheternas planerade åtgärder för att främja användningen av isoleringsmaterial som tillverkas av förnybart råmaterial (stöd N 694/2002) förklarades vara förenliga med den gemensamma marknaden.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima – European Insulation Manufacturers Association skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.*
- 3) *Förbundsrepubliken Tyskland skall bära sin rättegångskostnad.*

(¹) EUT C 35, 7.2.2004.

Förstainstansrättens beslut av den 27 september 2007 – La Mer Technology mot harmoniseringsbyrån – Laboratoires Goëmar (LA MER)

(Mål T-418/03) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om att ordmärket LA MER skall registreras som gemenskapsvarumärke — Det äldre nationella ordmärket LABORATOIRE DE LA MER — Relativt registreringshinder — Verklig användning av det äldre varumärket — artikel 43.1 och 43.2 i förordning (EG) nr 40/94 — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning nr 40/94)

(2007/C 269/79)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: La Mer Technology, Inc. (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: inledningsvis advokaterna V. von Bomhard, A. Renck och A. Pohlmann, därefter V. von Bomhard och A. Renck)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: D. Botis)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Laboratoires Goëmar (Saint-Malo, Frankrike) (ombud: advokaterna E. Baud och S. Strittmatter)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 23 oktober 2003 (ärende R 814/2000-2) om ett invändningsförfarande mellan bolaget Laboratoires Goëmar och La Mer Technology, Inc.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *La Mer Technology, Inc. skall bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Laboratoires Goëmar har förorsakats.*

(¹) EUT C 47, s. 21.2.2004.

Förstainstansrättens dom av den 17 september 2007 – Microsoft mot kommissionen

(Mål T-201/04) (¹)

(Konkurrens — Missbruk av dominerande ställning — Operativsystem för klientdatorer — Operativsystem för arbetsgruppsservrar — Mediespelare som kan användas för direktuppspelning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 82 EG konstateras — Vägran av ett företag i dominerande ställning att tillhandahålla information om interoperabilitet och att tillåta användning av informationen — Företaget i dominerande ställning säljer sitt operativsystem för klientdatorer endast på villkor att köparen samtidigt förvärvar dess mediespelare — Korrigerande åtgärder — Utseende av en oberoende övervakande förvaltare — Böter — Fastställelse av bötesbeloppet — Proportionalitet)

(2007/C 269/80)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Microsoft Corp. (Redmond, Washington, Förenta staterna) (ombud: advokaten J.-F. Bellis och I. Forrester, QC)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis R. Wainwright, F. Castillo de la Torre, P. Hellström och A. Whelan, därefter F. Castillo de la Torre, P. Hellström och A. Whelan)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: The Computing Technology Industry Association, Inc. (Oakbrook Terrace, Illinois, Förenta staterna) (ombud: advokaterna G. van Gerven och T. Franchoo samt B. Kilpatrick, solicitor), DMDsecure.com BV (Amsterdam, Nederländerna), MPS Broadband AB (Stockholm, Sverige), Pace Micro Technology plc (Shipley, West Yorkshire, Förenade kungariket), Quantel Ltd (Newbury, Berkshire, Före-

nade kungariket), Tandberg Television Ltd (Southampton, Hampshire, Förenade kungariket) (ombud: advokaten J. Bourgeois), Association for Competitive Technology, Inc. (Washington, DC, Förenta staterna) (ombud: advokaterna L. Ruessmann och P. Hecker, samt K. Bacon, barrister), TeamSystem SpA (Pesaro, Italien), Mamut ASA (Oslo, Norge) (ombud: advokaten G. Berrisch), och Exor AB (Uppsala, Sverige) (ombud: advokaterna S. Martínez Lage, H. Brokelmann och R. Allendesalazar Corcho)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Software & Information Industry Association (Washington, DC) (ombud: J. Flynn, QC, C. Simpson och T. Vinje, solicitors samt advokaterna D. Paemen, N. Dodoo och M. Dolmans), Free Software Foundation Europe eV (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaten C. Piana), Audiobanner.com (Los Angeles, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaten L. Alvizar Ceballos), och European Committee for Interoperable Systems (ECIS) (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna D. Paemen, N. Dodoo och M. Dolmans samt J. Flynn, QC)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2007/53/EG av den 24 mars 2004 om ett förfarande enligt artikel 82 [EG] och artikel 54 i EES-avtalet mot Microsoft Corp. (Ärende COMP/C-3/37.792 – Microsoft) (EUT L 32, 2007, s. 23), eller i andra hand en talan om att de böter som sökanden åläggs i detta beslut skall upphävas eller sättas ned.

Domslut

- 1) Artikel 7 i kommissionens beslut 2007/53/EG av den 24 mars 2004 om ett förfarande enligt artikel 82 [EG] och artikel 54 i EES-avtalet mot Microsoft Corp. (Ärende COMP/C-3/37.792 – Microsoft) ogiltigförklaras i den mån

— Microsoft därigenom åläggs att lämna ett förslag avseende inrättande av en mekanism som skall innefatta utseende av en oberoende övervakande förvaltare med befogenhet att, oberoende av kommissionen, erhålla bistånd, få tillgång till upplysningar, handlingar, Microsofts lokaler och anställda samt till "källkoden" för de berörda Microsoft-produkterna,

— Microsoft därigenom i sitt förslag till inrättande av nämnda mekanism skall ange att bolaget skall stå för alla kostnader som har samband med utseende av övervakaren, inklusive ersättningen till denne, och

— kommissionen därigenom förbehålls rätten att besluta om en sådan mekanism som avses i första och andra strecksatserna ovan.

- 2) *Talan ogillas i övrigt.*

- 3) Microsoft skall bära 80 procent av sin rättegångskostnad och ersätta 80 procent av kommissionens rättegångskostnad, med undantag för de kostnader som kommissionen har haft i samband med interventionen av The Computing Technology Industry Association, Inc., Association for Competitive Technology, Inc., TeamSystem SpA, Mamut ASA, DMDsecure.com BV, MPS Broadband AB, Pace Micro Technology plc, Quantel Ltd, Tandberg Television Ltd och Exor AB.

- 4) Microsoft skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad för det interimistiska förfarandet i mål T-201/04 R, med undantag för de kostnader som kommissionen har haft i samband med interventionen av The Computing Technology Industry Association, Association for Competitive Technology, TeamSystem, Mamut, DMDsecure.com, MPS Broadband, Pace Micro Technology, Quantel, Tandberg Television och Exor.
- 5) Microsoft skall ersätta de rättegångskostnader som Software & Information Industry Association, Free Software Foundation Europe, Audiobanner.com och European Committee for Interoperable System (ECIS) har haft, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.
- 6) Kommissionen skall bära 20 procent av sin rättegångskostnad och ersätta 20 procent av Microsofts rättegångskostnad, med undantag för de kostnader som Microsoft har haft i samband med interventionen av Software & Information Industry Association, Free Software Foundation Europe, Audiobanner och ECIS.
- 7) The Computing Technology Industry Association, Association for Competitive Technology, TeamSystem, Mamut, DMDsecure.com, MPS Broadband, Pace Micro Technology, Quantel, Tandberg Television och Exor skall bära sin egen rättegångskostnad, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.

(¹) EUT C 179, 10.7.2004.

Förstainstansrättens dom av den 17 september 2007 – Frankrike mot kommissionen

(Mål T-240/04) (¹)

(Europeiska atomenergigemenskapen — Investeringar — Underrättelse till kommissionen om investeringsprojekt — Fullgörande — Förordning (Euratom) nr 1352/2003 — Kommissionen saknar behörighet — Artiklarna 41 EA-44 EA — Rättssäkerhetsprincipen)

(2007/C 269/81)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: inledningsvis F. Alabrune, G. de Bergues, C. Lemaire och E. Puisais, därefter G. de Bergues och S. Gasri)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: C.-D. Quassowski och A. Tiemann) och Konungariket Belgien (ombud: inledningsvis D. Haven, därefter M. Wimmer och slutligen A. Hubert, biträdd av advokaten J.-F. De Bock)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens förordning (Euratom) nr 1352/2003 av den 23 juli 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1209/2000 om fullgörande av upplysningsplikten enligt artikel 41 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 192, s. 15).

Domslut

- 1) Kommissionens förordning (Euratom) nr 1352/2003 av den 23 juli 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1209/2000 om fullgörande av upplysningsplikten enligt artikel 41 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall ersätta Republiken Frankrikes rättegångskostnad.
- 3) Republiken Tyskland och Konungariket Belgien skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 304, 13.12.2003 (tidigare mål C-455/03).

Förstainstansrättens dom av den 20 september 2007 – Imagination Technologies mot harmoniseringsbyrån (PURE DIGITAL)

(Mål T-461/04) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av ordmärket PURE DIGITAL som gemenskapsvarumärke — Absoluta registreringshinder — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 — Särskiljningsförmåga uppnådd genom användning — Artikel 7.3 i förordning (EG) nr 40/94)

(2007/C 269/82)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Imagination Technologies Ltd (Kings Langley, Hertfordshire, Förenade kungariket) (ombud: M. Edenborough, barrister, samt P. Brownlow och N. Jenkins, solicitors)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: inledningsvis D. Schennen, därefter D. Botis)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnds beslut av den 16 september 2004 (ärende R 108/2004-2) om registrering av ordmärket PURE DIGITAL som gemenskapsvarumärke

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 57, 5.3.2005.

**Förstainstansrättens dom av den 20 september 2007 –
EARL Salvat père & fils m.fl. mot kommissionen**

(Mål T-136/05) (¹)

(Statligt stöd — Åtgärder för omställning av vinodlingar — Beslut i vilket stödet förklaras vara delvis förenligt och delvis oförenligt med den gemensamma marknaden — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till sakprövning — Motiveringsskyldighet — Bedömning enligt artikel 87.1 EG)

(2007/C 269/83)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: EARL Salvat père & fils e.a (Saint-Paul-de-Fenouillet, Frankrike); Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées (CIVDN) (Perpignan, Frankrike); och Comité national des interprofessions des vins à appellation d'origine (CNIV) (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna H. Calvet och O. Billard)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Giolito och A. Stobiecka-Kuik)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av artikel 1.1 och 1.3 i kommissionens beslut 2007/253/EG av den 19 januari 2005 om Rivesaltes-planen och de skattelikhande avgifterna CIVDN som Frankrike infört (EUT L 112, s. 1)

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökandena skall bära sin rättegångskostnad och ersätta svarandens rättegångskostnad vid förstainstansrätten.*
- 3) *Republiken Frankrike skall bära sin rättegångskostnad vid förstainstansrätten.*

(¹) EUT C 132, 28.5.2005.

**Förstainstansrättens dom av den 20 september 2007 –
Fachvereinigung Mineralfaserindustrie mot kommissionen**

(Mål T-254/05) (¹)

(Statligt stöd — Åtgärder för att främja användningen av isoleringsmaterial som tillverkas av förnybart råmaterial — Beslut om att förklara stödet förenligt med den gemensamma marknaden — Preliminärt undersökningsförfarande — Talan om ogiltigförklaring — Branschsammanlutning — Begreppet berörd part i den mening som avses i artikel 88.2 EG — Grunder som avser huruvida beslutet är välgrundat — Avvisning)

(2007/C 269/84)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima – European Insulation Manufacturers Association (Frankfurt am Main) (ombud: advokaterna T. Schmidt-Kötters, D. Uwer och K. Najork)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuschitz)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och C. Schulze-Bahr)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2005) 379 av den 11 februari 2005, avseende statligt stöd N 260b/2004 (Tyskland – förlängning av programmet för att främja användningen av isoleringsmaterial som tillverkas av förnybart råmaterial).

Domslut

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima – European Insulation Manufacturers Association skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.*
- 3) *Förbundsrepubliken Tyskland skall bära sin rättegångskostnad.*

(¹) EUT C 229, 17.9.2005.

**Förstainstansrättens beslut av den 5 september 2007 –
Document Security Systems mot ECB**(Mål T-295/05) ⁽¹⁾

(Monetär union — Utgivning av eurosedlar — Påstådd användning av en patenterad uppfinning avsedd att undvika förfälskningar — Talan om intrång i ett europeiskt patent — Förstainstansrätten saknar behörighet — Avvisning — Skadeståndstalan)

(2007/C 269/85)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Document Security Systems, Inc. (Rochester, New York, USA) (ombud: L. Cohen, H. Sheraton, B. Uphoff, solicitors, och C. Stanbrook, QC)

Svarande: Europeiska centralbanken (ECB) (ombud: C. Zilioli och P. Machado, biträdda av advokaterna E. Garayar Gutiérrez och G. de Ulloa y Suelvez)

Saken

Intrångstalan i syfte att få fastställt att ECB gjort intrång i de rättigheter som följer av ett europeiskt patent som innehas av sökanden, samt begäran om ersättning för den skada som denne påstår sig ha lidit till följd av patentintrånget

Avgörande

- 1) *Talan om patentintrång avvisas.*
- 2) *Skadeståndstalan ogillas.*
- 3) *Document Security Systems, Inc. Skall bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Europeiska centralbankens rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 229, 17.9.2005.

**Förstainstansrättens beslut av den 7 september 2007 –
González Sánchez mot harmoniseringsbyrån – Bankinter
(ENCUENTA)**(Mål T-49/06) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Artikel 63.4 i förordning (EG) nr 40/94 — Bristande talerätt — Avvisning)

(2007/C 269/86)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Francisco Javier González Sánchez (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten G. Justicia González)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: S. Palmero Cabezas)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Bankinter, SA (Madrid, Spanien)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 16 december 2005 (ärende R 1116/2005-2) avseende ett invändningsförfarande mellan Bankinter, SA och Confederación Española de Cajas de Ahorros.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Francisco Javier González Sánchez skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 310, 16.12.2006.

**Talan väckt den 9 augusti 2007 – Offshore Legends NV
mot harmoniseringsbyrån – Acteon (OFFSHORE LEGENDS
(i svart och vitt))**

(Mål T-305/07)

(2007/C 269/87)

Ansökan är avfattad på franska

Parter

Sökande: Offshore Legends NV (Nevele, Belgien) (ombud: advokaterna P. Maeyaert och N. Clarembeaux)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Acteon SARL (Saint-Tropez, Frankrike)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- delvis ogiltigförklara det beslut som fattades av den andra överklagandenämnden den 29 maj 2007 (ärende R 1031/2006-2),
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket Offshore Legends i svart och vitt för varor i klasserna 3, 9, 14, 18, 20, 24, 25, 28 och 35 – Ansökan nr 3 160 231

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Acteon SARL

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det nationella och internationella figurmärket Offshore One för varor i klasserna 16, 18 och 25

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen för samtliga varor som omfattades av invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Delvis ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut, i den del som invändningen har avslagits beträffande de aktuella varor som ingår i klasserna 18 och 25.

Grunder: Överklagandenämnden åsidosatte artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾ genom att göra en oriktig bedömning av risken för förväxling och i synnerhet av likheten mellan varumärkena ifråga.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Acteon SARL (Saint-Tropez, Frankrike)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- delvis ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden fattade den 29 maj 2007 (ärende R 1038/2006-2), och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "Offshore Legends" blått, svart och grönt, för varor i klasserna 3, 9, 14, 18, 20, 24, 25, 28 och 35 – ansökan nr 2 997 021

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Acteon SARL

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det nationella och internationella figurmärket "Offshore One" för varor i klasserna 16, 18 och 25

Invändningsenhetens beslut: Invändningen avslås för samtliga ifrågasatta varor

Överklagandenämndens beslut: Delvis ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut att avslå invändningen för de varor som avses i klasserna 18 och 25

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾ då överklagandenämnden uppges ha begått ett fel vid bedömningen av förväxlingsrisken och, i synnerhet, ett fel vid bedömning av om det ifrågavarande varumärket liknar ett äldre varumärke

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 9 augusti 2007 – Offshore Legends mot harmoniseringsbyrån – Acteon (OFFSHORE LEGENDS (blått, svart och grönt))

(Mål T-306/07)

(2007/C 269/88)

Ansökan är avfattad på franska

Parter

Sökande: Offshore Legends NV (Nevele, Belgien) (Nevele, Belgien) (ombud: advokaterna P. Maeyart och N. clarembaux)

Talan väckt den 16 augusti 2007 – Tegebauer mot parlamentet

(Mål T-308/07)

(2007/C 269/89)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Tegebauer (Trier (Tyskland)) (ombud: advokaten R. Nieporte)

Svarande: Europaparlamentet

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara framställningsutskottets beslut av den 20 juni 2007 avseende framställning nr 0095/2007,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har väckt talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets framställningsutskotts beslut av den 20 juni 2007, genom vilket den framställning som sökanden ingett i enlighet med artikel 191.6 i Europaparlamentets arbetsordning lades till handlingarna utan att bli föremål för fortsatt prövning. Sökandens framställning avser kravet på delvis återbetalning av den ersättning som utbetalats i samband med dennes praktiktjänstgöring inför en karriär som högre tjänsteman inom den allmänna förvaltningen i staden Braunschweig.

Sökanden gör till stöd för sin talan gällande att det ifrågasatta beslutet är bristfälligt motiverat. Sökanden anser vidare att villkoren för att göra en framställning i enlighet med artikel 194 EG – särskilt villkoret att det skall avse en fråga som hör till gemenskapens verksamhetsområden – är uppfyllda.

Talan väckt den 27 augusti 2007 – Kommissionen mot B2Test

(Mål T-317/07)

(2007/C 269/90)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (Bryssel, Belgien) (ombud: L. Escobar Guerrero, i egenskap av ombud samt advokaten E. Bouttier)

Svarande: B2Test (Gardanne, Frankrike)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta bolaget B2Test att till sökanden betala ett belopp på 50 110,72 euro motsvarande ett huvudbelopp på 43 437,94 euro samt 6 672,78 euro i dröjsmålsränta som förföll till betalning den 23 december 2004,
- förplikta bolaget B2Test att betala 8,03 euro per dag för förfallen ränta, med samma räntesats, från den 24 december 2004 till dess att betalning sker,
- förplikta bolaget B2Test att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan grundas på en skiljedomsklausul. Sökanden yrkar att svaranden skall förpliktas att återbetala det förskott

som gemenskapen betalat, jämte dröjsmålsränta, på grund av att svaranden inte har verkställt kontrakt nr BRST-CT-98-5452, som slutits inom ramen för ett särskilt program för forskning och teknisk utveckling, inklusive demonstrationsprojekt, inom området industriell teknik och materialteknik (1994-1998) ⁽¹⁾ rörande projektet "Research and development of a new safety flooring based on recycled plastic and rubber materials for an environmental and economical added value".

Enligt kontraktet skulle svaranden regelbundet inge i kontraktet angivna vetenskapliga och finansiella handlingar till kommissionen. Enligt sökanden har svaranden ingett endast en del av de handlingar som krävdes enligt kontraktet, vilket dessutom har skett nära tre år för sent i förhållande till de föreskrivna fristerna. Slutrapport för projektet har aldrig ingetts. Sökanden gör därför gällande att svaranden har åsidosatt sina avtalsenliga förpliktelser och att den är skyldig att återbetala det förskott som kommissionen utbetalat.

⁽¹⁾ EGT L 222, 1994, s. 19; svensk specialutgåva, område 13, volym 26, s. 198.

Talan väckt den 28 augusti 2007 – Lufthansa AirPlus Servicekarten mot harmoniseringsbyrån – Applus Servicios Tecnológicos (A+)

(Mål T-321/07)

(2007/C 269/91)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH (Neu Isenburg, Tyskland) (ombud: advokaterna G. Würtemberger och T. Wittmann)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Applus Servicios Tecnológicos SL (tidigare Agbar Automotive SL) (Barcelona, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- upphäva det beslut som fattades av andra överklagandenämnden i ärende R 310/2006-2 angående den invändning mot registrering som grundas på EG-varumärkesregistrering nr 2 335 693 "Airplus International" mot EG-varusmärke-ansökan nr 2 993 356 "A+",
- godta invändningen mot EG-varumärkesansökan nr 2 993 356 "A+" och avslå ansökan om registrering av EG-varumärke nr 2 933 356 "A+", och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Applus Servicios Tecnológicos SL (tidigare Agbar Automotive SL)

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "A+" för varor och tjänster i klasserna 9, 35, 36, 37, 40, 41 och 42 – ansökan nr 2 933 356

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: EG-ordmärket "Airplus International" för varor och tjänster i klasserna 9, 35, 36 och 42

Invändningsenhetens beslut: Invändningen avslås.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 och artikel 8.5 samt artiklarna 73, 74 och 79 i rådets förordning (EG) nr 40/94.

Sökanden gör gällande att överklagandenämnden inte har gjort en värdering av likheten mellan varor och tjänster samt likheten mellan varumärkena och att överklagandenämnden inte har beaktat det äldre varumärkets renommé. Sökanden anför vidare att överklagandenämnden har åsidosatt motiveringsskyldigheten. Sökanden anser dessutom att överklagandenämnden inte begränsade sig till att pröva de ostridiga faktiska omständigheter, bevis och argument som parterna hade framfört. Sökanden gör dessutom gällande att harmoniseringsbyrån har åsidosatt sökandens rätt till ett effektivt försvar genom att inte ha informerat sökanden om att ett annat företag hade ersatt varumärkesinnehavaren. Sökanden anser slutligen att överklagandenämnden har överskridit sina befogenheter genom att utan motivering ha beaktat uppgifter som varumärkesinnehavaren tillhandahöll efter att den frist som harmoniseringsbyrån fastställt hade löpt ut.

Talan väckt den 27 augusti 2007 – Kenitex Química, S.A. mot harmoniseringsbyrån (Kenitex TINTAS A qualidade da cor)

(Mål T-322/07)

(2007/C 269/92)

Ansökan är avfattad på portugisiska

Parter

Sökande: Kenitex Química, S.A. (Manique, Estoril, Portugal) (ombud: M. Pardete Reis)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Chemicals International Establishment

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara beslut R 330/2006-4, som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 19 juni 2007 i förfarande nr 879 C 001553742/1 om ogiltigförklaring av ett gemenskapsvarumärke (gemenskapsvarumärke med registreringsnummer 1553742) och som delgetts sökanden per fax den 25 juni 2007, och fastställa att gemenskapsvarumärket KENITEX TINTAS A QUALIDADE DA COR med nr 1553742, för vilket ansökan om registrering lämnades in den 13 mars 2000 och som registrerades den 22 maj 2001, är giltigt,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den 22 maj 2001 registrerades på begäran av sökanden figurmärket KENITEX TINTAS A QUALIDADE DA COR som gemenskapsvarumärke för varor i klasserna 1, 2 och 19 i Niceöverenskommelsen (kemikalier för industriella ändamål, konsthartser, målarfärger, fernissor, lacker, förtunningsmedel, naturhartser, metaller för målare, byggnadsmaterial, ej av metall, asfaltvägbeläggning, ytbeklädnader, säkerhetsräcken för vägar och byggnadsglas).

Chemicals International Establishment ansökte om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket med åberopande av registreringarna av de äldre nationella grafiska varumärkena Kenitex för varor i klass 2 (dekorativa färger) i Portugal, Kenitex för varor i klasserna 2 och 19 (ytbeklädnader i olika färger för byggnader) i Frankrike och Kenitex för varor i klasserna 1, 2, 17 och 19 (varor som inte är brandfarliga och som är vattenavvisande, färger och ytbeklädnader) i Beneluxstaterna.

Annulleringsenheten biföll ansökan om ogiltigförklaring. Överklagandenämnden avlog sökandens överklagande av detta beslut, då nämnden ansåg att det förelåg förväxlingsrisk med hänsyn till varuslagslikheten och varumärkeslikheten.

Sökanden gör gällande att artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94 ⁽¹⁾ har åsidosatts, då det enligt sökanden inte föreligger någon risk för förväxling mellan de båda kännetecknen och med hänsyn till att sökandens kännetecken motsvarar sökandens firma och ett annat sökanden tillhörigt näringskännetecken i Portugal som registrerats av Instituto Nacional de Propriedade Industrial (INPI).

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1).

Talan väckt den 30 augusti 2007 – El Morabit mot Europeiska unionens råd

(Mål T-323/07)

(2007/C 269/93)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Mohamed El Morabit (Amsterdam, Nederländerna)
(ombud: advokaten U. Sarikaya)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkande

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det angripna radsbeslutet av den 28 juni 2007.

Grunder och huvudargument

Sökandens talan riktar sig mot rådets beslut ⁽¹⁾, i vilket rådet fastslog, att det har fattats ett beslut till sökandens nackdel av en sådan behörig nationell myndighet som anges i artikel 1.4 i den gemensamma ståndpunkten och att sökanden även fortsättningsvis skall omfattas av de särskilda restriktiva åtgärder som föreskrivs i förordning (EG) nr 2580/2001.

Sökanden anför att han förvisso har dömts av domstol för att ha tillhört en terroriststämplad organisation med att domen har överklagats. Rådets beslut har således fattats för tidigt och strider mot artikel 6 i EKMR och artiklarna 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2007/445/EG av den 28 juni 2007 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism samt om upphävande av besluten 2006/379/EG och 2006/1008/EG (EUT L 169, s. 58).

Talan väckt den 3 september 2007 – Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe mot harmoniseringsbyrån (SURFCARD)

(Mål T-325/07)

(2007/C 269/94)

Ansökan är avfattad på franska

Parter

Sökande: Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe (Strasbourg, Frankrike) (ombud: advokaterna P. Greffe och J. Schouman)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 14 juni 2007 (ärende R 358/2007-4) avseende avslag på ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket SURFCARD, ansökan nr 3 837 564, för varor och tjänster i klasserna 9, 36 och 38,
- förplikta harmoniseringsbyrån att registrera ansökan avseende gemenskapsvarumärket SURFCARD nr 3 837 564 för samtliga angivna varor och tjänster.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket SURFCARD för varor och tjänster i klasserna 9, 36 och 38 (ansökan nr 3 837 564)

Granskarens beslut: Registreringsansökan avslås till viss del.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b i rådets förordning nr 40/94 ⁽¹⁾ genom att sökanden anser, i motsats till det ifrågasatta beslutets lydelse, att ordet SURFCARD är godtyckligt och har särskiljningsförmåga för de angivna varorna och tjänsterna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 30 augusti 2007 – Kuiburi Fruit Canning mot rådet**(Mål T-330/07)**

(2007/C 269/95)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Kuiburi Fruit Canning Co., Ltd (Bangkok, Thailand)
(ombud: advokaterna F. Graafsma och J. Cornelis)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 682/2007 av den 18 juni 2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av viss beredd eller konserverad sockermajs i form av korn med ursprung i Thailand och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att rådets förordning (EG) nr 682/2007 ⁽¹⁾ av den 18 juni 2007 skall ogiltigförklaras eftersom den strider mot artikel 17.3 i förordning (EG) nr 384/96 ⁽²⁾ och artikel 6.10.2 i WTO-avtalet ⁽³⁾ genom att sökandens ansökan om en individuell dumpningsmarginal avslögs trots att sökanden framhöll att företaget är den enda exporterande producent som har lämnat den information som behövs för beräkning av den individuella marginalen.

Enligt sökanden gjorde kommissionen för det första en uppenbart felaktig bedömning genom att dra slutsatsen att det förekom mer än en ansökan om beräkning av en individuell marginal.

Sökanden framhåller för det andra att rådet, då det endast var en exporterande producent som ansökte om beräkning av en individuell marginal, inte efter eget godtycke kunde bestämma huruvida en individuell undersökning skulle bli oskäligt betygande och hindra att utredningen skulle bli färdig i tid.

Om rådet skulle få bestämma efter eget godtycke anser sökanden att rådet har gjort en uppenbart felaktig bedömning när det kom till slutsatsen att en ytterligare undersökning av en exportör skulle ha blivit oskäligt betygande och förhindrat att utredningen skulle ha kunnat avslutas i tid.

Slutligen framhåller sökanden att rådet har gjort en uppenbart felaktig bedömning genom att dra slutsatsen att beräkningen av en individuell marginal för sökanden skulle vara diskriminerande i förhållande till andra exportörer som inte hade valts ut genom stickprov.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 682/2007 av den 18 juni 2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av viss beredd eller konserverad sockermajs i form av korn med ursprung i Thailand (EUT L 159, s. 14).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, s. 1).

⁽³⁾ Multilaterala förhandlingar i Uruguayrundan (1986-1994) – Bilaga 1 – Bilaga 1A – Avtal om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (WTO-GATT 1994) – antidumpningsavtalet (EGT L 336, s. 103).

Talan väckt den 4 september 2007 – Tyskland mot kommissionen**(Mål T-332/07)**

(2007/C 269/96)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och C. von Donat, Rechtsanwalt)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K (2007) 2619 slutlig av den 25 juni 2007 om nedsättning av det finansiella stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden som beviljats genom kommissionens beslut K(94) 3379 till förmån för ett samlat programdokument för gemenskapens strukturåtgärder inom områden som omfattas av mål 2 i den tyska delstaten Nordrhein-Westfalen i Förbundsrepubliken Tyskland (ERUF nr 94.02.13.012), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har genom det angripna beslutet satt ned det finansiella stödet från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) till förmån för program för gemenskapens strukturåtgärder inom områden som omfattas av mål 2 i den tyska delstaten Nordrhein-Westfalen.

Till stöd för sin ansökan gör sökanden gällande att svaranden i det angripna beslutet har gjort en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna.

Sökanden anför bland annat att villkoren för att sätta ned stödet enligt artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 ⁽¹⁾ inte är uppfyllda. Sökanden gör i detta hänseende gällande att den omstrukturering som gjorts inte kan anses utgöra en väsentlig ändring av programmet. Sökanden anser även att en hänvisning till "Riktlinjer för avslutande av de operativa åtgärderna 1994-1999 (SEK (1999) 1316) inom ramen för strukturfonderna (SEK (1999) 1316)" i sig inte räcker för att visa att den aktuella ändringen är väsentlig.

Även om det antas att det har skett en väsentlig ändring av programmet hävdar sökanden att kommissionen borde ha använt sig av sin behörighet enligt artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 genom att i det konkreta fallet bedöma det sätt på vilket programmet har genomförts. Enligt sökanden borde kommissionen ha undersökt huruvida det var proportionerligt att sätta ned stödet från ERUF i detta fall.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT L 374, s. 1).

Talan väckt den 7 september 2007 – Entrance Services mot parlamentet

(Mål T-333/07)

(2007/C 269/97)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Entrance Services NV (Vilvoorde, Belgien) (ombud: advokaterna A. Delvaux och V. Bertrand)

Svarande: Europaparlamentet

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förklara att talan om ogiltigförklaring kan tas upp till sakprövning,
- ogiltigförklara det beslut genom vilket parlamentet förkastade sökandens anbud och tilldelade en annan anbudsgivare kontraktet, ett beslut som sökanden delgavs den 14 augusti 2007, och
- förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av parlamentets beslut av den 14 augusti 2007 om förkastande av det anbud som sökanden hade avgett i anbudsförfarandet avseende kontrakt om skötsel och underhåll av automatisk utrustning, snickerier och tillhörande utrustning i Europaparlamentets byggnader i Bryssel (kontrakt om tillhandahållande av tjänster 2007-2010) (anbudsinfordran nr IFIN-BATIBRU-JLD-S0765-00) ⁽¹⁾.

Till stöd för sin talan återoppar sökanden, för det första, att artikel 10 i de administrativa specifikationerna och artikel 93.1 i budgetförordningen ⁽²⁾ har åsidosatts. Parlamentet valde nämligen ett anbud från en anbudsgivare som, enligt sökanden, befann sig i en sådan situation för uteslutande som anges i artikel 10 i de administrativa specifikationerna och som grundades på att kommissionen hade konstaterat att anbudsgivaren hade deltagit i konkurrensbegränsande samverkan.

För det andra gör sökanden gällande att parlamentet har åsidosatt artiklarna 97 och 98 i budgetförordningen samt artikel 137 i genomförandeförordningen ⁽³⁾ genom att kräva att anbudsgivarna skall styrka sin tekniska kapacitet att utföra kontraktet med andra bevis än dem som avses i nämnda bestämmelser.

För det tredje återoppar sökanden en grund som avser att artiklarna 97 och 98 i budgetförordningen samt artikel 135.5 i genomförandeförordningen har åsidosatts, eftersom parlamentet krävde att anbudsgivarna skulle styrka sin ekonomiska och finansiella kapacitet att utföra kontraktet med bevis som inte föreskrivs i nämnda bestämmelser och eftersom parlamentet förkastade sökandens anbud med motiveringen att bolaget inte hade lagt fram de erforderliga bevisen.

Slutligen hävdar sökanden att det angripna beslutet skall ogiltigförklaras, eftersom likabehandlingsprincipen, såsom den slås fast i artikel 89.1 i budgetförordningen, har åsidosatts. Parlamentet förkastade nämligen sökandens anbud och tilldelade en annan anbudsgivare kontraktet, medan den sistnämnde befann sig i samma situation som sökanden vad gäller den omständigheten att det inte hade getts in sådana godkännanden som krävs enligt artikel 11 i de administrativa specifikationerna.

⁽¹⁾ Meddelande om upphandling av tjänster: EUT S 148, 2006, nr 159062.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, s. 1).

Talan väckt den 31 augusti 2007 – Denka International mot kommissionen**(Mål T-334/07)**

(2007/C 269/98)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Denka International BV (Barneveld, Nederländerna) (ombud: advokaterna C. Mereu och K. Van Maldegem)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslut 2007/387/EG av den 6 juni 2007 att inte uppta diklorvos i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och att återkalla tillstånden för växtskyddsmedel som innehåller det ämnet samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna liksom kompensationsränta och dröjsmålsränta utgörande 8 procent.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som sökanden åberopar är identiska eller lika de som åberopas i mål T-326/07, *Cheminova m.fl. mot kommissionen*.

Talan väckt den 4 september 2007 – Mergel m.fl. mot harmoniseringsbyrån (Patentconsult)**(Mål T-335/07)**

(2007/C 269/99)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Volker Mergel (Wiesbaden, Tyskland), Klaus Kampfenkel (Hofheim, Tyskland), Burkart Bill (Darmstadt, Tyskland) och Andreas Herden (Wiesbaden, Tyskland) (ombud: advokaten G. Friedrichs)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattat den 25 juni 2007 (ärende 299/2007-4),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: ordmärket "Patentconsult" för tjänster i klasserna 35, 41 och 42 (ansökan nr 4 439 774).

Granskarens beslut: Avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 (¹) på grund av att det sökta varumärket inte är beskrivande och inte heller saknar erforderlig särskiljningsförmåga.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 10 september 2007 – Telefónica och Telefónica de España mot kommissionen**(Mål T-336/07)**

(2007/C 269/100)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Telefónica och Telefónica de España (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna F.-E. González Diaz och S. Sorinas Jimeno)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand, med stöd av artikel 230 i EG-fördraget, ogiltigförklara det beslut som Europeiska gemenskapernas kommission fattade den 4 juli 2007 i ärende KOMP/38.784 – *Wanadoo España Telefónica*,
- i andra hand, med stöd av artikel 229 i EG-fördraget, upphäva eller sätta ned de böter som påfördes sökanden genom beslutet, och
- i vilket fall som helst förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan riktas mot det beslut av den 4 juli 2007, avseende ett förfarande enligt artikel 82 i EG-fördraget (ärende KOMP/38.784 – *Wanadoo España mot Telefónica*), genom vilket kommissionen ålade Telefónica S.A. att solidariskt med Telefónica de España erlägga böter med 151 875 000 euro för en överträdelse av artikel 82 i EG-fördraget avseende påstådd prispress.

Sökandena har till stöd för sin talan anfört följande:

- Åsidosättande av sökandenas rätt till försvar genom att beslutet grundades på en rad faktiska omständigheter som inte delgavs sökandena under det administrativa förfarandet och vilka sökandena inte bereddes tillfälle att kommentera.
- Svaranden har gjort sig skyldig till olika uppenbara felaktiga bedömningar angående:
 - Angivandet av tre olika grossistmarknader och inte en enda tillträdesmarknad för grossister avseende ADSL som inkluderar såväl accessnätet som det nationella och regionala tillträdet, eller åtminstone de två sista.
 - Påståendet om en dominerande ställning för sökandena, såväl på den relevanta marknaden för grossistprodukter som för detaljister.
 - Tillämpningen av artikel 82 i EG-fördraget på dess påstått lagstridiga handlande. Kommissionen tillämpar för det första nämnda artikel på en *de facto* vägran att ingå avtal medan de ifrågavarande grossistprodukterna inte utgör "kritiska infrastrukturer". Detta strider mot rättspraxis i domen i målet *Oscar Bronner*. För det andra gäller att trots att det i beslutet anses att artikel 82 skulle kunna tillämpas på sökandenas handlande, vilket inte är fallet, tas i beslutet inte någon hänsyn till rekvisiten i rättspraxis i form av domen i målet *Industrie des Poudres Sphériques*, enligt vilken det för att en prispress skall kunna anses vara olaglig krävs att det först visas att det har tagits ut ett överpris på produkten i ett tidigare led samt ett underpris på produkten i slutkonsumentens led.
 - Det påstått lagstridiga handlandet och dess inverkan på marknaden. För det första eftersom kommissionen använder fel sätt för att välja ut de grossistintäkter som jämförts och för det andra då kommissionen gör sig skyldig till bland annat betydande fel vid beräkningen och underlåter att genomföra "period-för-period"-testet och testet med "diskonterade kassaflöden". Dessa fel innebär, vart och ett för sig och tillsammans, att den metod och de beräkningar som redovisas i beslutet är ogiltiga. Beslutet visar inte heller i tillräcklig mån att handlandet har haft någon sådan negativ inverkan på konkurrensen.
 - Kommissionen har handlat *ultra vires* och, under alla förhållanden åsidosatt subsidiaritetsprincipen, proportionalitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen, lojalitetsprincipen och principen om en god förvaltning genom att ingripa där den nationella regleringsmyndigheten för telekommunikationer redan hade agerat, en myndighet som har inrättats av gemenskapslagstiftaren och som har agerat i enlighet med den behörighet och de befogenheter som den har erhållit, samt med stöd av en lagstiftning som grundas på de gemenskapsrättsliga konkurrensbestämmelserna.

När det gäller upphävandet av böterna, eller nedsättningen av desamma, hävdar sökandena att kommissionen har åsidosatt artiklarna 15.2 i rådets förordning (EEG) nr 17/62 om tillämpning av artiklarna 85 och 86 i fördraget (nu artiklarna 81 och 82),

och 23.2 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget, genom att anse att överträdelsen har skett uppsåtligt eller på grund av grov oaksamhet och genom att klassificera överträdelsen som ett "särskilt allvarligt missbruk".

Talan väckt den 6 september 2007 – Brilliant Hotelsoftware mot harmoniseringsbyrån (BRILLIANT)

(Mål T-337/07)

(2007/C 269/101)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Brilliant Hotelsoftware Limited (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna J. Croll och C. Pappas)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) meddelade den 14 juni 2007 och registrera varumärket "BRILLIANT", och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "BRILLIANT" för varor och tjänster i klasserna 9 och 42 (ansökan nr 4 345 849)

Granskarens beslut: Avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 (⁽¹⁾), eftersom det sökta varumärket varken är beskrivande eller saknar erforderlig särskiljningsförmåga.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Överklagande ingett den 4 september 2007 av Irène Bianchi av den dom som personaldomstolen meddelade den 28 juni 2007 i mål F-38/06 Bianchi mot Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen

(Mål T-338/07 P)

(2007/C 269/102)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Irène Bianchi (Turin, Italien) (ombud: M.-A. Lucas)

Övrig part i målet: Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten skall

- upphäva personaldomstolens (andra avdelningen) dom av den 28 juni 2007 i mål F-38/06,
- bifalla de yrkanden som klaganden framställde i första instans,
- förplikta Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen att ersätta rättegångskostnaderna från såväl första som andra instans.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör till stöd för sitt överklagande gällande att personaldomstolen har underlåtit att beakta eller missuppfattat vissa omständigheter vilket medfört en felaktig bedömning av de omständigheter som står i strid med artiklarna 25.2 och 26 i tjänsteföreskrifterna. Klaganden gör även gällande att personaldomstolen har åsidosatt gemenskapsrätten och särskilt förfarandebestämmelser, genom en missuppfattning av bevisning som klaganden lagt fram. Klaganden har slutligen åberopat en grund avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten och felaktig rättstillämpning till följd av en påstådd underlåtenhet att beakta omständigheter eller bevisning avseende dessa eller av en missuppfattning av dessa omständigheter och ett felaktigt konstaterande avseende faktiska omständigheter.

Talan väckt den 11 september 2007 – Juwel Aquarium mot harmoniseringsbyrån – Potschak – Bavaria Aquaristik (Panorama)

(Mål T-339/07)

(2007/C 269/103)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Juwel Aquarium GmbH & Co. KG (Rotenburg, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Jestaedt och G. Rother)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Christian Potschak – Bavaria Aquaristik

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 28 juni 2007 (R 214/2006-1),
- ogilla det yrkande som framförts av motparten vid överklagandenämnden om att gemenskapsvarumärket Panorama (registreringsnummer 2 771 087) skall upphävas,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om upphävande: Ordmärket Panorama för varor i klasserna 11, 16 och 20 (gemenskapsvarumärke nr 2 771 087).

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om upphävande av gemenskapsvarumärket: Christian Potschak – Bavaria Aquaristik

Annuleringsenhetens beslut: Yrkandet om upphävande ogillas.

Överklagandenämndens beslut: Annuleringsenhetens beslut upphävs och gemenskapsvarumärket upphävs till viss del.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾, eftersom gemenskapsvarumärket Panorama inte är rent beskrivande. Dessutom är kännetecknet Panorama inte ett gängse uttryck i enlighet med artikel 7.1 d i förordning nr 40/94 och har således inte blivit en sedvanlig beteckning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1).

Talan väckt den 4 september 2007 – Evropaiki Dynamiki mot kommissionen

(Mål T-340/07)

(2007/C 269/104)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Evropaiki Dynamiki (Athen, Grekland) (ombud: advokaten N. Korogiannakis)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta kommissionen att erlägga ett belopp på 172 588,62 euro vilket utgör obetalda stödberättigade kostnader som sökanden ådrog sig inom ramen för avtal nr EDC-53007 EEBO/27873,
- förplikta kommissionen att erlägga ett symboliskt belopp på 1 000 euro motsvarande den skada som företagets namn och god rykte lidit samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna och andra kostnader som har uppkommit med anledning av detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar skadestånd, enligt artikel 238 EG och artikel 235 EG, som ersättning för den skada som företaget har orsakats genom kommissionens beslut av den 16 maj 2003 att avsluta avtal nr EDC-53007 EEBO/27873 undertecknat av kommissionen avseende projektet "e-Content Exposure and Business Opportunities" ("EEBO") som skulle utföras inom ramen för ett flerårigt gemenskapsprogram för stimulans av utvecklingen och utnyttjandet av europeiskt digitalt innehåll på det globala nätet samt för främjande av den språkliga mångfalden i informationssamhället (2001-2005) och inkluderade Fischer och Marthinsen som externa konsulter avseende programmets genomförande.

Till stöd för sin talan anför sökanden att det beslut som den upphandlande myndigheten (GD INFSO) fattade om att avsluta avtalet innehåller uppenbara bedömningsfel som har lett till att sökanden inte har kunnat uppfylla sina avtalsenliga skyldigheter. Sökanden framhåller vidare att det omtvistade beslutet fattades i strid mot principerna om god förvaltningssed och öppenhet och att vissa representanter för kommissionen misslyckades med att avvärja påstådda intressekonflikter. Mot bakgrund av det ovanstående framhåller sökanden att företaget är berättigat till skadestånd för de tjänster som det har utfört liksom för de stödberättigade kostnader som uppkommit inom ramen för avtalets verkställande inklusive ränta från den tidpunkt då dessa belopp förföll till betalning.

Talan väckt den 10 september 2007 – Sison mot rådet

(Mål T-341/07)

(2007/C 269/105)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: J.M. Sison (Utrecht, Nederländerna) (ombud: advokaterna J. Fermon, A. Comte, H. Schultz, D. Gürses, W. Kaleck)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- med stöd av artikel 230 EG delvis ogiltigförklara, i enlighet med vad som anges nedan, rådets beslut 2007/445/EG av den 28 juni 2007 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism samt om upphävande av besluten 2006/379/EG och 2006/1008/EG, och särskilt
- ogiltigförklara artikel 1 i detta beslut jämte punkt 1.33 i dess bilaga, som har följande lydelse: "SISON, Jose Maria (alias Armando Liwanag, alias Joma, ledare för Filippinernas kommunistparti, inbegripet NPA), född den 8.2.1939 i Cabugao, Filippinerna";
- delvis ogiltigförklara artikel 1 i detta beslut jämte punkt 2.7 i dess bilaga i den del sökanden nämns enligt följande: "Filippinernas kommunistparti, inbegripet Nya folkarmén (New People's Army (NPA)), Filippinerna, med koppling till Sison José Maria C. (alias Armando Liwanag, alias Joma, ledare för Filippinernas kommunistparti, inbegripet NPA)";
- på grundval av artikel 241 EG förklara att rådets förordning (EG) nr 2580/2001 av den 27 december 2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism (EGT L 344, s. 70) är rättsstridig;
- förplikta gemenskapen att på grundval av artikel 235 EG och 288 EG betala skadestånd till sökanden med 291 427,97 euro, samt 200,87 euro för varje månad till dess förstainstansrätten avkunnar sin dom, jämte ränta från oktober 2002 till dess betalning sker;
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har i sin ansökan med stöd av artikel 230 EG yrkat att rådets beslut 2007/445/EG ⁽¹⁾ av den 28 juni 2007 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 ⁽²⁾ om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism samt om upphävande av besluten 2006/379/EG och 2006/1008/EG skall ogiltigförklaras i den del det inbegriper Professor Jose Maria Sison. Vidare har sökanden med stöd av artikel 241 EG yrkat att förstainstansrätten skall förklara att rådets förordning nr 2580/2001 är rättsstridig, samt yrkat ersättning med stöd av artiklarna 235 EG och 288 EG för den skada som sökanden påstås ha lidit.

Till stöd för dessa yrkanden har sökanden åberopat följande grunder:

Sökanden har gjort gällande att rådet åsidosatte artikel 253 EG när det angav skälen för beslutet. I detta hänseende har sökanden gjort gällande att rådet gjort en uppenbart oriktig bedömning när den antog det ifrågasatta beslutet, med hänsyn

till att beslutet grundades på ej underbyggda omständigheter och påståenden. Vidare har sökanden anförts att beslutet i fråga åsidosätter principen om god förvaltning. Sökanden anser även att beslutet strider mot artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001/EG och artikel 1.4 i den gemensamma ståndpunkten 2001/931-/GUSP samt mot den gemenskapsrättsliga proportionalitetsprincipen. Enligt sökanden strider beslutet dessutom mot den fria rörligheten för kapital enligt artikel 56 EG. Slutligen har sökanden hävdats att beslutet fattades i strid med de allmänna principerna i gemenskapsrätten som grundar sig på principen om en rättvis rättegång, rätten till en opartisk domstol, oskuldspresumtionen, rätten till försvar och rätten att yttra sig, rättssäkerhetsprincipen, rätten till yttrandefrihet, rätten till föreningsfrihet och rätten att äga egendom som föreskrivs i den Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter. Till sist har sökanden gjort gällande rådet missbrukade sin behörighet genom att införa sökanden i den förteckning som bilagts det ifrågasatta beslutet.

⁽¹⁾ EGT L 169, s. 58.

⁽²⁾ EGT L 344, 28.12.2001, s. 70.

Talan väckt den 10 september 2007 – Ryanair mot kommissionen

(Mål T-342/07)

(2007/C 269/106)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair Holdings Plc (County Dublin, Irland) (ombud: J. Swift, QC, V. Power, solicitor, A. McCarthy, solicitor, advokaten G. Berrish, och D. Hull, solicitor)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har begärt ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2007) 3104 av den 27 juni 2007, att förklara en företagskoncentration oförenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion (ärende COMP/M.4439 – Ryanair mot Aer Lingus).

Sökanden har i första hand gjort gällande att kommissionen, efter vad som påstås, felaktigt, utan att i enlighet med lagenliga krav ha kunnat påvisa detta, har kommit till den slutsatsen att fusionen påtagligt hämmar den effektiva konkurrensen inom den gemensamma marknaden. I andra hand har sökanden anförts att kommissionen felaktigt, utan att i enlighet med lagenliga krav ha kunnat påvisa detta, har dragit den slutsatsen att fusionen, såsom denna ändrats genom sökandens olika åtaganden under undersökningen, påtagligt hämmar den effektiva konkurrensen.

Till stöd för dessa påståenden har sökanden gjort gällande att kommissionen gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning vad gäller a) konkurrensförhållandet mellan de två transportörerna, b) hindren för att komma in på marknaden och för att utvidga sin verksamhet, och c) dess granskning linje för linje. Kommissionen har dessutom gjort grundläggande och uppenbara fel när den bedömt de effektivitetsvinster som uppstått i samband med fusionen och när behandlat sökandens åtaganden.

Talan väckt den 12 september 2007 – allsafe Jungfalk mot harmoniseringsbyrån (ALLSAFE)

(Mål T-343/07)

(2007/C 269/107)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: allsafe Jungfalk GmbH & Co. KG (Engen, Tyskland) (Ombud: advokaterna D. Jestaedt och J. Bühling)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattades av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (R 454/2006-4),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket ALLSAFE för varor och tjänster i klasserna 6, 12, 22, 35, 39 och 42 (ansökan nr 2 940 534)

Granskarens beslut: Ansökan avslås.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾, eftersom det varumärke som ansökan avser har särskiljningsförmåga och inte är beskrivande.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1).

Talan väckt den 10 september 2007 – O2 (Germany) mot harmoniseringsbyrån (Homezone)

(Mål T-344/07)

(2007/C 269/108)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: O2 (Germany) GmbH & Co. OHG (München, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Fottner och M. Müller)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd fattat den 5 juli 2007 i ärende R 1583/2006-4 i den mån det innebär avslag på överklagandet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "Homezone" för varor och tjänster i klasserna 9, 38 och 42 (ansökan nr 4 677 506).

Granskarens beslut: Delvist avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c samt av artikel 7.3 i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 13 september 2007 – La Banque Postale mot kommissionen

(Mål T-345/07)

(2007/C 269/109)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: La Banque Postale (ombud: advokaterna S. Hautbourg och J.-E. Skovron)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- med stöd av artikel 230.4 EG ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet i sin helhet, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Genom denna talan yrkar sökanden ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2007) 2110 slutligt av den 10 maj 2007, genom vilket det förklaras att bestämmelserna i franska Code Monétaire et Financier som förbehåller de tre kreditinstituten La Banque Postale (sökanden), Caisses d'Épargne et de Prévoyance och Crédit Mutuel särskilda rättigheter för tillhandahållande av A-bankboken och den blå bankboken är oförenliga med artikel 86.1 EG, jämförd med artiklarna 43 och 49 EG.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

Genom sin första grund gör sökanden gällande att kommissionen åsidosatt dennas rätt till att yttra sig under det förförande som har lett till det angripna beslutet, i det att sökanden inte fick möjlighet att yttra sig över två rapporter som av kärandena lämnades till kommissionen och vilka enligt sökanden visat sig vara grundläggande för kommissionens bevisföring.

Genom sin andra grund gör sökanden gällande att kommissionen gjort sig skyldig till flera fall av felaktig rättstillämpning och bedömning då den fastslog att systemet för tillhandahållande av A-bankboken utgjorde ett hinder för utövandet av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster. Enligt sökanden har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att avseende uttrycket "inskränkningar" i artiklarna 43 och 49 EG samt avseende de omständigheter under vilka de två principerna kan åberopas, göra en mycket extensiv tolkning. Sökanden gör dessutom gällande att kommissionen felaktigt dragit slutsatsen att de särskilda rättigheterna gör det svårare och mer kostsamt att etablera sig på den franska marknaden för sparkonton.

Genom sin tredje grund hävdar sökanden att kommissionen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och gjort uppenbart oriktiga bedömningar då den fastslog att systemet för tillhandahållande av A-bankboken var oförenligt med artikel 86.2 EG. Enligt sökanden har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning samt en i flera avseenden felaktig bedömning vid definitionen av den tjänst av allmänintresse som tillgången till banktjänster utgör och som är knuten till A-bankboken, samt vid bedömningen av huruvida de särskilda rättigheterna är nödvändiga och proportionerliga för tillhandahållandet av tillgång till banktjänster och socialt boende, vilka båda är tjänster av allmänintresse.

Genom sin fjärde grund gör sökanden gällande att det angripna beslutet är motstridigt och otillräckligt motiverat.

Talan väckt den 13 september 2007 – Duro Sweden mot harmoniseringsbyrån (EASYCOVER)

(Mål T-346/07)

(2007/C 269/110)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Duro Sweden AB (Gävle, Sverige) (ombud: R. Bird, Solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattades av den fjärde överklagandenämnden den 3 juli 2007 i ärende nr R 1065/2005-4,
- förplikta svaranden att ersätta kostnaderna för överklagandet, och
- förordna att ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke skall bifallas i enlighet med förordningen.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket EASYCOVER för varor i klasserna i 19, 24 och 27 – ansökan nr 4 114 567

Granskarens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Överklagandenämnden åsidosatte artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 när den fann att ansökan om registreringen av gemenskapsvarumärke stod i strid med den artikeln, utan att ange någon självständig grund för detta.

Överklagandenämnden åsidosatte artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 genom att inte beakta alla omständigheter hänförliga till det sökta varumärket.

Talan väckt den 12 september 2007 – Al-Aqsa mot rådet

(Mål T-348/07)

(2007/C 269/111)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Stichting Al-Aqsa (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaten J. Pauw)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets beslut 2007/445/EG i de delar som beslutet är tillämpligt på sökanden samt fastställa att förordning (EG) nr 2580/2001 inte är tillämplig på sökanden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden hävdar att rådets beslut 2007/445/EG av den 28 juni 2007 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism samt om upphävande av besluten 2006/379/EG och 2006/1008/EG är ogiltig i de delar som berör sökanden.

Sökanden anför till stöd för sin talan inledningsvis att rådets gemensamma ståndpunkt av den 27 december 2001 om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism (*) inte är tillämplig på sökanden.

Sökanden anför därefter att det inte har fattats något beslut till sökandens nackdel av en sådan behörig myndighet som avses i artikel 1.4 i rådets gemensamma ståndpunkt av den 27 december 2001.

Sökanden anser sig dessutom sakna uppsåt, skuld eller vetskap att ha stött terrorverksamhet.

Sökanden anser inte heller att det framgår varken av motiveringen till det angripna beslutet eller det nationella beslut som låg till grund för det angripna beslutet att sökanden har underlättat terrorverksamhet.

Sökanden anför slutligen att proportionalitetsprincipen, väsentliga formföreskrifter har åsidosatts, eftersom rådet inte har gjort någon prövning av huruvida det var lämpligt att föra upp sökanden i förteckningen samt att sökandens rätt att nyttja sin egendom och kravet på en tydlig motivering har åsidosatts.

(¹) 2001/931/GUSP (EGT L 344, s. 93).

Talan väckt den 7 september 2007 – FMC Chemical m.fl. mot kommissionen

(Mål T-349/07)

(2007/C 269/112)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: FMC Chemical SPRL (Bryssel, Belgien), Satec Handelsgesellschaft mbH (Elmshorn, Tyskland), Belchim Crop Protection NV (Londerzeel, Belgien), FMC Foret SA (Sant Cugat del Valles, Spanien), F&N Agro Slovensko s.r.o. (Bratislava, Slovakien), F&N Agro Česká republika s.r.o. (Prag, Republiken Tjeckien), F&N Agro Polska sp. z o.o. (Warsawa, Polen) och FMC Corp. (Philadelphia, Amerikas förenta stater) (ombud: juristerna C. Mereu och K. Van Maldegem)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslut 2007/415/EG,
- förklara att dokumentationen om karbosulfan enligt artikel 20 i kommissionens förordning (EG) nr 1490/2002 är rättsstridig och inte kan tillämpas på de första sökandena samt att den skall omprövas, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga kostnader och utgifter i detta förfarande.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som sökandena åberopar är identiska med eller liknar dem som har åberopats i mål T-326/07, Cheminova m.fl. mot kommissionen.

Talan väckt den 14 september 2007 – Kommissionen mot Rednap

(Mål T-352/07)

(2007/C 269/113)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Triantafyllou och J. Enegren, ombud)

Svarande: Rednap (Malmö, Sverige)

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— Förplikta svaranden att:

- till käranden betala ett belopp på EUR 516 329,63 (femhundrasextontusentrehundratjugonio euro och sextiotre cent), fördelat på EUR 334 375,49 i kapitalbelopp och EUR 181 954,14 i dröjsmålsränta för perioden från och med sista betalningsdag för kapitalbeloppet i enlighet med respektive debetnota och fram till och med den 31 juli 2007;
- från och med den 1 augusti 2007 till och med den dag då skulden betalats i sin helhet, när det gäller skulden enligt kontrakt DE 3010 (DE) "RISE", betala dröjsmålsränta till ett belopp av EUR 72,04 (sjuttiotvå euro och fyra cent) per dag, och när det gäller skulden enligt kontrakt HC 4007 (HC) "HEALTHLINE" betala dröjsmålsränta till ett belopp av EUR 37,89 (trettiosju euro och åttionio cent) per dag,

— betala kostnaderna för detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Sökanden begär i förevarande talan, vilken grundas på en skiljeklausul, att svaranden förpliktas att återbetala en för stor utbetalning som gjorts av kommissionen till svaranden i samband med genomförandet av kontrakten nr DE 3010 (DE) "RISE" och HC 4007 (HC) "HEALTHLINE" angående informationsprojekten som kommissionen hade ingått med svaranden i dennes egenskap av medlem i ett konsortium.

Efter revisioner av svarandens kostnadsredovisningar för kontrakten drog kommissionen slutsatsen att svaranden inte hade utnyttjat hela det utbetalda beloppet för genomförandet av projektet. Sökanden har vid flera tillfällen framställt krav på betalning av det utestående beloppet, vilket utgör föremål för denna talan.

Talan väckt den 13 september 2007 – Esber mot harmoniseringsbyrån – Coloris Global Coloring Concept (COLORIS)**(Mål T-353/07)**

(2007/C 269/114)

*Ansökan är avfattad på spanska***Parter**

Sökande: Esber, S.A. (Vizcaya, Spanien) (ombud: advokaterna J. A. Calderón Chavero, T. Villate Consonni och A. Yañez Manglano)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Coloris Global Coloring Concept, S.A.S.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 28 juni 2007 i ärende R-1060/2006-1,
- och följaktligen, med fastställande av överklagandenämndens beslut, avslå invändningen och bevilja ansökan om registrering av det omtvistade varumärket, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna, för det fall harmoniseringsbyrån bestrider att den är skyldig att ersätta dem, och ogilla harmoniseringsbyråns yrkanden.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden.

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke innehållande ordet COLORIS (registreringsansökan nr 2 817 732), för varor i klass 2.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: COLORIS GLOBAL CONCEPT, S.A.S.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det nationella franska ordmärket COLORIS, för varor i klass 2 (nr 98/717642).

Invändningsenhetens beslut: Bifall på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken.

Talan väckt den 18 september 2007 – Pfizer mot harmoniseringsbyrån – (FOTOPROTECTOR ISDIN)**(Mål T-354/07)**

(2007/C 269/115)

*Ansökan är avfattad på engelska***Parter**

Sökande: Pfizer Ltd (Sandwich, Förenade kungariket) (ombud: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde, lawyers och M. Hawkins, sollicitör)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Isdin SA (Barcelona, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 28 juni 2007 i ärende R 567/2006-1, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring: Ordmärket FOTOPROTECTOR ISDIN för varor i bland annat klass 5 – Gemenskapsvarumärke nr 1 075 597

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Isdin SA

Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Varumärkesrätt som den som ansökt om ogiltigförklaring innehar: Det nationella ordmärket ISTIN för varor i klass 5

Annulleringsenhetens beslut: Delvis ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av annulleringsenhetens beslut, i den del gemenskapsvarumärket ogiltigförklaras

Grunder: Åsidosättande av sökandens rätt att yttra sig enligt artikel 73 i rådets förordning nr 40/94 och åsidosättande av artikel 52, jämförd med artikel 8.1 b i förordning nr 40/94.

Talan väckt den 18 september 2007 – Pfizer mot harmoniseringsbyrån – Isdin (ISDIN Pediatrís)**(Mål T-355/07)**

(2007/C 269/116)

*Ansökan är avfattad på engelska***Parter**

Sökande: Pfizer Ltd (Sandwich, Förenade kungariket) (ombud: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dole, advokater samt M. Hawkins, Solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Isdin, SA (Barcelona, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara första överklagandenämndens beslut av den 28 juni 2007 i ärende R 566/2006-1,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring: Figurmärket "ISDIN Pediatrís" för varor som ingår i bland annat klass 5 (Gemenskapsvarumärke nr 1 243 807)

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Isdin, SA

Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket: sökanden

Varumärkesrätt som den som ansökt om ogiltigförklaring innehar: Det nationella ordmärket "ISTIN" för varor som ingår i klass 5

Annulleringsenhetens beslut: Ansökan om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket bifölls delvis

Överklagandenämndens beslut: Annulleringsenhetens beslut ogiltigförklarades avseende ogiltigförklaringen av gemenskapsvarumärket

Grunder: Åsidosättande av sökandens rätt att bli hörd i enlighet med artikel 73 i rådets förordning nr 40/94 och åsidosättande av artikel 52 jämförd med artikel 8.1b i förordningen.

Talan väckt den 19 september 2007 – Pfizer Ltd mot harmoniseringsbyrån – Isdin (ISDIN 14-8.000)**(Mål T-356/07)**

(2007/C 269/117)

*Ansökan är avfattad på engelska***Parter**

Sökande: Pfizer Ltd (Sandwich, Förenade Konungariket) (ombud: advokaterna V. von Bomhard, A. Renck och T. Dolde, samt M. Hawkins, solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Isdin SA (Barcelona, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 28 juni 2007 (ärende R 565/2006-1), och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring: Ordmärket "ISDIN 14-8.000", för varor i bland annat klass 5 (gemenskapsvarumärke nr 1 243 633).

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Isdin SA

Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Varumärkesrätt som den som ansökt om ogiltigförklaring innehar: Det nationella ordmärket "ISTIN" för varor i klass 5.

Annulleringsenhetens beslut: Delvis ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket.

Överklagandenämndens beslut: Ogiltigförklaring av annulleringsenhetens beslut i den del gemenskapsvarumärket ogiltigförklarades genom det beslutet.

Grunder: Åsidosättande av sökandens rätt att bli hörd enligt artikel 72 i rådets förordning nr 40/94, och åsidosättande av artikel 52, jämförd med artikel 8.1 b i den nämnda förordningen.

Talan väckt den 19 september 2007 – Focus Magazin Verlag GmbH mot harmoniseringsbyrån**(Mål T-357/07)**

(2007/C 269/118)

*Ansökan är avfattad på engelska***Parter**

Sökande: Focus Magazin Verlag GmbH (München, Tyskland)
(ombud: advokaten B.C. Müller)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden
(varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Editorial Planeta, SA (Barcelona, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- upphäva punkterna 1, 3 och 4 i det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden fattat den 30 juli 2007 i invändningsförfarande nr B 516 742 (Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 2 340 289),
- ändra det ifrågasatta beslutet som nämns i punkt 1, så att det ifrågasatta gemenskapsvarumärket registreras för följande varor och tjänster:
 - Klass 9 – Datorer och databehandlingsutrustning; datorminnen; maskinläsbara databärare, försedda med alla typer av information, samt ljud- och bildupptagningsbärare, speciellt disketter, cd-romskivor, dvd-skivor, smartkort, magnetkort, videokassetter, cd-skivor och videaskivor; informationssamlingar registrerade på databärare.
 - Klass 16 – Trycksaker, häften, tidskrifter, tidningar, böcker, dekaler, kalendrar, kontorsartiklar (ej möbler), instruktions- och undervisningsmaterial (ej apparater), ingående i klass 16.
 - Klass 41 – underhållning, speciellt radiounderhållning; genomförande av nöjesevenemang, levande tillställningar, kultur- och idrottsevenemang, ingående i klass 41.

— förplikta det invändande bolaget att ersätta kostnaderna i invändningsförfarandet och rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "FOCUS Radio" för varor och tjänster i klasserna 9, 16, 35, 38, 41 och 42 – ansökan nr 2 340 289

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Editorial Planeta, SA

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: De nationella ord- och bildmärkena "FOCUS MILENIUM", "PLANETA FOCUS" och "PLANETA FOCUS 99" för varor och tjänster i klasserna 9, 16 och 41

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifallande av invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Delvis ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut och delvis avslag på ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94, eftersom det inte finns någon relevant likhet mellan de aktuella varumärkena och således ingen förväxlingsrisk

Talan väckt den 14 september 2007 – Nouriddin El Fatmi mot Europeiska unionens råd**(Mål T-362/07)**

(2007/C 269/119)

*Rättegångsspråk: nederländska***Parter**

Sökande: Nouriddin El Fatmi (Amsterdam, Nederländerna)
(ombud: advokaten J. Pauw)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att förordning (EG) nr 2580/2001 inte kan tillämpas eller ogiltigförklara beslut 2007/445 till den del dessa texter är tillämpliga på sökanden,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden gjort gällande först och främst att rådets förordning (EG) nr 2580/2001 av den 27 december 2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism ⁽¹⁾ inte kan tillämpas på honom och att det inte finns något samband mellan utrikes- och säkerhetspolitik och honom själv.

Sökanden har för det andra påstått att förordning nr 2580/2001 inte kan tillämpas på honom, eftersom han vare sig begått eller försökt att begå terroristhandlingar och inte heller har deltagit i eller underlättat sådana.

Sökanden har slutligen hävdat att proportionalitetsprincipen åsidosatts genom det angripna beslutet och att det är otillräckligt motiverat.

⁽¹⁾ EGT L 344, s. 70.

Grunder och huvudargument

Sökanden anför inledningsvis till stöd för sin talan att rådets förordning (EG) nr 2580/2001 av den 27 december 2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism (EGT L 344, s. 70) inte är tillämplig på sökanden, eftersom det inte finns något samband mellan den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och svaranden.

Sökanden anför vidare att förordning nr 2580/2001 inte är tillämplig på honom eftersom han inte har deltagit i terrorverksamhet, varken på försöksstadiet, genom deltagande eller genom att ha underlättat terrorverksamhet.

Sökanden anför slutligen att det angripna beslutet strider mot proportionalitetsprincipen, är ofullständigt motiverat och åsidosätter sökandens grundläggande rättigheter, i synnerhet rätten att ostört få nyttja sin egendom och rätten till respekt för privatlivet.

Talan väckt den 26 september 2007 – Lettland mot kommissionen

(Mål T-369/07)

(2007/C 269/121)

Rättegångsspråk: lettiska

Talan väckt den 14 september 2007 – Hamdi mot rådet

(Mål T-363/07)

(2007/C 269/120)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Ahmed Hamdi (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaten J. Pauw)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förklara att förordning (EG) nr 2580/2001 inte är tillämplig och/eller ogiltigförklaring av beslut 2007/445 i de delar som dessa rättsakter är tillämpliga på sökanden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Parter

Sökande: Republiken Lettland (ombud: E. Baldoe-Buraka och K. Bārdiņa)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K (2007) 3409 av den 13 juli 2007 om förslag till ändring av den nationella fördelningsplanen för utsläppsrätter för växthusgaser som Lettland anmält i enlighet med artikel 3.3 i kommissionens beslut K/2006/5612 (slutlig) av den 29 november 2006 om den nationella fördelningsplanen för utsläppsrätter för växthusgaser som Lettland anmält i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, samt
- handlägga målet skyndsamt.

Grunder och huvudargument

Sökanden, Republiken Lettland, anser att kommissionen har gjort en extremt vid tolkning av sina befogenheter enligt artikel 9.3 i direktiv 2003/87/EG och i betydande omfattning begränsat Republiken Lettlands suveränitet på energiområdet, särskilt i fråga om valet av dess energikällor och dess elförsörjning, varigenom kommissionen har överträtt de befogenheter som fastställs i artikel 175.2c i EG-fördraget.

Sökanden anser vidare att kommissionen har åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen eftersom tillämpningen av det beräkningssätt som kommissionen utarbetat för fastställandet av den totala tillåtna volymen av utsläppskvoter missgynnar de medlemsstater som har låga totala utsläpp.

Sökanden anser även att det första kriteriet i bilaga III till direktiv 2003/87/EG har åsidosatts eftersom kommissionen har fattat sitt beslut utan hänsyn till de internationella åtaganden som Kyotoprotokollet innebär för Republiken Lettland.

Slutligen har beslutet fattats i strid mot väsentliga formkrav eftersom fristen som fastställts i artikel 9.3 i direktiv 2003/87/EG för avslag på en plan inte har respekterats.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275 av den 25.10.2003, s. 32).

EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL

Personaldomstolens dom av den 4 oktober 2007 – De la Cruz m.fl. mot Europeiska arbetsmiljöbyrån

(Mål F-32/06) ⁽¹⁾

(Personalmål — Kontraktsanställda — Nya tjänsteföreskrifterna — Tidigare lokalanställda — Fastställelse av lönegradsplacering och lön vid rekryteringen — Likvärdiga tjänster — Rådfrågning av personalkommittén)

(2007/C 269/122)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: María del Carmen de la Cruz m.fl. (Galdako, Spanien) m.fl. (ombud: advokaterna G. Vandersanden och L. Levi)

Svarande: Europeiska arbetsmiljöbyrån (ombud: E. Ortega, C. Georges och J.G. Blanch, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal)

Saken

Talan dels om ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut att inte placera sökandena, som är kontraktsanställda i tjänstegrupp II, i tjänstegrupp III, dels om skadestånd.

Domslut

- 1) Europeiska arbetsmiljöbyråns beslut att placera sökandena i tjänstegrupp II i deras avtal om anställning som kontraktsanställda, vilka undertecknades den 28 och den 29 april 2005 ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Europeiska arbetsmiljöbyrån skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 131, 3.6.2006, s. 51.

Personaldomstolens (tredje avdelningen) dom av den 19 september 2007 – Tuomo Talvela mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål F-43/06) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Rapport om karriärutveckling — Utvärdering för år 2004 — Rätten till försvar — Skyldighet att motivera rapporten — Administrativ undersökning)

(2007/C 269/123)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Tuomo Talvela (Oslo, Norge) (ombud: advokaten É. Boigelot)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Berscheid och M. Velardo)

Saken

Personalmål – dels ogiltigförklaring av sökandens rapport om karriärutveckling för år 2004 och dels skadeståndsyrkande

Domslut

- 1) Talan ogillas
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 143, 17.6.2006.

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 18 september 2007 – Botos mot kommissionen(Mål F-10/07) ⁽¹⁾*(Personalmål — Tjänstemän — Social trygghet — Sjukförsäkring — Finansiering av sjukvårdskostnader — Allvarlig sjukdom — Förvaltningskommitté — Läkarutlåtande)*

(2007/C 269/124)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* Patricia Botos (Meise, Belgien) (ombud: advokaten L. Vogel)*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och K. Herrmann)**Saken**

Ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut av den 30 oktober 2006 att avslå sökandens klagomål mot sex administrativa beslut rörande bland annat erkännande av hennes sjukdom som allvarlig vid fastställande av nivån för ersättning av sjukvårdskostnader enligt artikel 72.1 i tjänsteföreskrifterna.

Domslut

- 1) Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 23 januari 2006 och av den 30 oktober 2006 ogiltigförklaras, i den mån Patricia Botos däri nekas ersättning för de analyser som RED Laboratories och Ategis genomfört enligt normal sats i enlighet med Europeiska gemenskapernas institutioners gemensamma sjukförsäkringssystem.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Patricia Botos skall bära två tredjedelar av sina rättegångskostnader.
- 4) Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina egna rättegångskostnader och ersätta en tredjedel av Patricia Botos rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 69, 24.3.2007, s. 31.

Personaldomstolens beslut av den 10 september 2007 – Speiser mot Europaparlamentet(Mål F-146/06) ⁽¹⁾*(Personalmål — Tillfälligt anställda — Lön — Utlandstillägg — För sent ingivet klagomål — Uppenbart att talan skall avvisas)*

(2007/C 269/125)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* Michael Alexander Speiser (Neu-Isenburg, Tyskland) (ombud: advokaten F. Theumer)*Svarande:* Europaparlamentet (ombud: A. Lukosiute och N. Lorenz)**Saken**

Ogiltigförklaring av det beslut som fattades av Europaparlamentets generalsekreterare den 11 september 2006 att avslå sökandens klagomål över att han inte beviljats utlandstillägg.

Avgörande

- 1) Talan avvisas som uppenbart ogrundad.
- 2) Michael Speiser skall ersätta en tredjedel av rättegångskostnaderna.
- 3) Europaparlamentet skall utöver sina egna rättegångskostnader ersätta två tredjedelar av Michael Speisers rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 56 av den 10 mars 2007, s. 42.

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 11 september 2007 – O'Connor mot kommissionen

(Mål F-12/07 AJ)

(Rättshjälp)

(2007/C 269/126)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* Elizabeth O'Connor (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna J.-N. Louis och E. Marchal)*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Martin och M. Velardo)

Saken

Ansökan om rättshjälp

Avgörande

Ansökan om rättshjälp i mål F-12/07 AJ, O'Connor mot kommissionen avslås.

Talan väckt den 29 juni 2007 – Aayhan m.fl. mot parlamentet

(Mål F-65/07)

(2007/C 269/127)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Laleh Aayhan (Strasbourg, Frankrike) m.fl. (ombud: advokaten R. Blindauer)

Svarande: Europaparlamentet

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara det uttryckliga avslagsbeslutet av den 20 april 2007 som parlamentet fattade avseende sökandenas klagomål av den 19 december 2006,
- omklassificera samtliga tidsbegränsade avtal genom vilka sökandena har varit bundna till parlamentet, så att de utgör enda tidsbegränsat avtal,
- fastställa att parlamentet har en skyldighet att låta samtliga dessa anställda omfattas av ett tidsbegränsat avtal,
- slå fast att de anställda vid parlamentet som betecknas extraanställda personer vid Europaparlamentets sessioner, från anställningens begynnelse och för samtliga perioder under vilka de har arbetat, har rätt till en ersättning motsvarande den rätt till betald ledighet som de har förvärvat genom sitt arbete,
- förplikta parlamentet att till varje sökande utge ett belopp på 2 000 euro som ersättning för deras icke ersättningsgilla kostnader för förfarandet, samt
- förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena är extraanställda personer vid Europaparlamentets sessioner och tjänstgör vid dess plenarsessioner i Strasbourg till följd av de tolv plenarsessioner som hålls per år.

Sökandena anför till stöd för sin talan för det första att artikel 78 i den ordning som är tillämplig på andra anställda är rättsstridig, eftersom denna bestämmelse leder till att den kategori som avser extraanställda personer under sessionerna utesluts från tillämpningsområdet för alla slags rättskällor, såväl statliga som gemenskapliga sådana.

Sökandena åberopar vidare ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen såsom den formuleras bland annat i Europeiska sociala stadgan och i Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention (nr 111) angående diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning. Sökandena hävdar också att parlamentet har åsidosatt principen om skyldighet för varje arbetsgivare att motivera ett beslut om uppsägning, en princip som erkänts bland annat i artikel 4 i ILO:s konvention (nr 158) om uppsägning av anställningsavtal på arbetsgivarens initiativ.

Sökandena hävdar slutligen att den normala formen för ett anställningsförhållande utgörs av ett tidsobegränsat avtal, vilket föreskrivs särskilt i direktiv 1999/70 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43).

Talan väckt den 16 juli 2007 – Georgios Karatzoglou mot Europeiska byrån för återuppbyggnad (byrån)

(Mål F-71/07)

(2007/C 269/128)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Georgios Karatzoglou (Preveza, Grekland) (ombud: advokaten S. A. Pappas)

Svarande: Europeiska byrån för återuppbyggnad (byrån)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- förplikta byrån att erlagga beloppet 348 965,96 EUR som ersättning för materiell skada till följd av underlåtelse att följa förstainstansrättens (fjärde avdelningen) dom av den 23 februari 2006 i mål T-471/04 (Georgios Karatzoglou mot Europeiska byrån för återuppbyggnad) ⁽¹⁾,
- förplikta byrån att erlagga beloppet 100 000 EUR som ersättning för ideell skada till följd av underlåtelse att följa domen i mål T-471/04,

- förplikta byrån att erlagga beloppet 100 000 EUR som ersättning för ideell skada till följd av byråns tjänsterelaterade fel, eftersom denna inte vidtog några särskilda åtgärder för att följa domen i mål T-471/04,
- förplikta byrån att erlagga ränta med 3 procent på ovan angivna belopp från det att domen i mål T-471/04 offentliggjordes,
- förplikta byrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har i sak hävdatt att byrån åsidosatt artikel 233 EG, eftersom den inte vidtog nödvändiga åtgärder för att följa förstainstansrättens dom i mål T-471/04.

(¹) EUT C 96, 22.4.2006, s. 13.

Talan väckt den 22 augusti 2007 – Anselmo m.fl. mot rådet

(Mål F-85/07)

(2007/C 269/129)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ana Anselmo (Bryssel, Belgien) med flera (ombud: advokat S. Pappas)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara dels tillsättningsmyndighetens beslut av den 11 maj 2007 om avslag på sökandenas klagomål avseende en skillnad i behandling mellan godkända sökande från det interna uttagningsprovet B/227 och de tjänstemän som har befordrats enligt det godkännandeförfarande som föreskrivs i rådets beslut av den 2 december 2004 rörande villkoren för tillämpning av godkännandeförfarandet, dels de beslut som har angripits genom dessa klagomål,
- fastställa att artikel 5.2 i bilaga XIII i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän vid Europeiska gemenskapernas har åsidosatts genom att den tidigare lönegraden för personer som har upptagits på förteckningen över godkända sökande från det interna uttagningsprovet B/227 inte tillgodoräknats,
- fastställa att principerna om likabehandling och god förvaltning har åsidosatts, genom att det har bortsetts från tidigare

lönegrad och från mobilitetsskyldigheten, vilken endast gäller för personer som har klarat ett uttagningsprov,

- följaktligen, tillgodoräkna tidigare lönegrad för de godkända sökande i fråga genom att ogiltigförklara av de angripna rättsakterna,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena, som upptogs på förteckningen över godkända sökande för det interna uttagningsprovet B/227, vilken offentliggjordes den 9 juli 2007 av rådets generalsekretariat, tillsattes i kategori B och behöll därvid samma lönegrad som de tidigare uppnått i kategori C eller D. Deras lönegrad ändrades därefter och beräknades utifrån den dag de påbörjade sina nya tjänster. Den personal som befordrats enligt godkännandeförfarandet och inte till följd av ett uttagningsprov, har däremot kunna behålla sina tidigare lönegrader. Sökandena gör mot denna bakgrund gällande att de ovannämnda bestämmelserna och principerna har åsidosatts.

Talan väckt den 6 september 2007 – Jan Kuchta mot ECB

(Mål F-89/07)

(2007/C 269/130)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Jan Kuchta (Frankfurt-am-Main, Tyskland) (ombud: advokaten B. Karthaus)

Svarande: Europeiska centralbanken

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- förplikta svaranden att till sökanden utge skadestånd på 1 euro,
- ogiltigförklara beslutet om annual salary & bonus review (ASBR) för år 2006 av den 31 december 2006
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden hävdar att svaranden har åsidosatt dataskyddsbestämmelser genom att utan ha underättat honom överlämna hela rapporten om honom för år 2006 till hans nya chef.

Sökanden hävdar vidare att svaranden i förfarandet för att upprätta annual salary & bonus review (ASBR) har åsidosatt likabehandlingsprincipen och att svaranden inte har låtit sökandens fackrepresentant uttala sig vad gäller genomförandet av svarandens ASBR år 2006.

Talan väckt den 17 september 2007 – Traore mot kommissionen

(Mål F-90/07)

(2007/C 269/131)

Rättegångsspråk: *franska*

Parter

Sökande: Amadou Traore (Rhodes Saint Genèse, Belgien) (ombud: advokaten E. Boigelot)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara beslutet att avslå sökandens ansökan till tjänsten som vikarierande affärsansvarig vid kommissionens delegation i Togo, en tjänst till vilken X tillsattes,
- ogiltigförklara tillsättningen av X till den nämnda tjänsten,
- ogiltigförklara beslutet att avslå sökandens ansökan till tjänsten som affärschef vid kommissionens delegation i Tanzania, en tjänst till vilken Y tillsattes,
- ogiltigförklara tillsättningen av Y till den nämnda tjänsten,
- förplikta svaranden att utge skadestånd för ideell skada och för den skada som sökanden lidit med avseende på sin karriär med ett belopp på 3 500 euro och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden först att rekryteringsförfarandet var felaktigt, dels eftersom nivån på de omtvistade tjänsterna hade fastställts till graderna AD9-AD14, i strid mot de principer som fastslogs särskilt i domen *Economidis* mot kommissionen⁽¹⁾ och dels eftersom meddelandet om lediga tjänster avseende den första av de aktuella tjänsterna och prioriteringsordningen som fastställs i artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (tjänsteföreskrifterna) inte hade beaktats. Sökanden tillägger att det inte har utförts någon jämförande undersökning av meriter, vilket visar

på att det har förekommit maktmissbruk, liksom åsidosättande av principen om likabehandling och principen om att alla tjänstemän har rätt till en yrkeskarriär.

Sökanden gör dessutom gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 1d.1 i tjänsteföreskrifterna eftersom den avslog hans ansökningar särskilt på grund av hans afrikanska ursprung.

⁽¹⁾ Personaldomstolens dom av den 14 december 2006 i mål F-122/05, EUT C 331, 30.12.2006, s. 47.

Talan väckt den 13 september 2007 – Torijano Montero mot rådet

(Mål F-91/07)

(2007/C 269/132)

Rättegångsspråk: *franska*

Parter

Sökande: Torijano Montero (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Rodrigues, R. Albelice och Ch. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara meddelandet om en ledig tjänst av den 31 oktober 2006, publicerad av rådets generalsekretariat, genom personalledelande nr 171/06, angående tjänsten som chef för "yttre säkerhet" vid rådets säkerhetsavdelning,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 31 maj 2007 att avslå sökandens begäran,
- upplysa tillsättningsmyndigheten om följderna av att de omtvistade besluten ogiltigförklaras och då särskilt att krav på lönegrad som ställs i meddelandet om ledig tjänst skall omprövas, så att sökanden får möjlighet att söka tjänsten, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänstemän i lönegrad AD 6, bestrider att möjligheten att söka tjänsten som chef för "yttre säkerhet" vid rådets säkerhetsavdelning, en tjänst i lönegrad AD 11, i ovan nämnda meddelande reserverats för tjänstemän i lönegrad AD 8 eller högre.

Sökanden erinrar först om att han i mål F-76/05 ⁽¹⁾ har yrkat att bli placerad i lönegrad AD 8 och gör gällande att principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts, då tillsättningen av tjänsten i fråga medför att han förlorar sin nuvarande ställning som chef för sektorn "extern säkerhet/skydd för uppdrag" till förmån för den kandidat som får tjänsten.

Sökanden gör vidare gällande att tjänstens intresse har åsidosatts genom att han till följd av kravet på lönegrad i meddelandet om ledig tjänst inte kan söka tjänsten, trots att han är den mest lämpade att utföra de arbetsuppgifter som anges i nämnda meddelande. Administrationen har inte heller förklarat varför tjänstens intresse motiverar ett undantag från artikel 31.2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna, enligt vilken tjänstemän skall anställas i lönegraderna AD 5 till AD 8.

Sökanden hävdar slutligen att administrationen har åsidosatt principen om likabehandling och gjort en uppenbart oriktig bedömning.

⁽¹⁾ EUT C 281, 12.11.2005, s. 23 (målet var ursprungligen registrerat vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt under nummer T-302/05 och överfördes till Europeiska unionens personaldomstol genom beslut av den 15.12.2005).

Talan väckt den 1 oktober 2007 – Tsirimiagos mot Regionkommittén

(Mål F-100/07)

(2007/C 269/133)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Kyriakos Tsirimiagos (Kraainem, Belgien) (ombud: advokaten M.-A. Lucas)

Svarande: Europeiska unionens regionkommitté

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara det beslut som direktören för regionkommitténs administration fattade den 21 november 2006 om att återkräva de belopp om 2 120,16 euro som betalats ut till sökanden som korrigeringskoefficient för den del av dennes lön som överfördes till Frankrike mellan april 2004 och maj 2005,
- i den mån det behövs, ogiltigförklara beslutet av den 21 juni 2007 att avslå sökandens administrativa klagomål av den 21 februari 2007 av beslut av den 21 november 2006 i det avseende det genom beslutet bekräftas att beloppet om 2 038,61 euro skall återbetalas,

— förplikta regionkommittén att återbetala 2 038,61 euro som innehållits på dennes lön, jämte dröjsmålsränta med 8 procent om året räknat från den 1 december 2006, tidpunkten för återkravet, fram tills full betalning sker,

— förplikta regionkommittén att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat grunder som är mycket lika de som åberopats i samband med mål F-59/07 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 199, 25.8.2007, s. 51.

Talan väckt den 3 oktober 2007 – Cova mot kommissionen

(Mål F-101/07)

(2007/C 269/134)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Philippe Cova (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 29 juni 2007 till den del det lönetillägg som föreskrivs i artikel 7.2 i tjänsteföreskrifterna inte beviljades för en längre tid än ett år, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har åberopat följande grunder:

1. Tillsättningsmyndigheten har åsidosatt artikel 7.2 i tjänsteföreskrifterna
- Syftet med artikel 7.2 i tjänsteföreskrifterna är att säkerställa tjänstens friktionsfria kontinuitet när en tjänst är vakant. Enligt bestämmelsens korrekta innebörd skall den tillfälliga tjänstgöringen på en tjänst vara så kortvarig som möjligt, och av det skälet är administrationen enligt reglerna tvungen att utan dröjsmål se till att den tillfälliga tjänstföringen upphör genom att utse en enhetschef till tjänsten.

- "Den tillfälliga tjänstgöringen skall vara begränsad till ett år": denna bestämmelse avser endast längden på den tillfälliga tjänstgöringen och påverkar inte den motsvarande ersättningen om den tillfälliga tjänstgöringen förlängs utöver ett år.
 - Tidsfristen på ett år är inte ovillkorlig till sin karaktär, särskilt som tidsfristen inte är riktad till tjänstemannen utan till administrationen utan något ytterligare förbehåll om att den är obligatorisk, bindande eller tvingande. Följaktligen skall den uppfattas som en stark påminnelse till administrationen om att tillsätta den vakanta tjänsten så snart som möjligt.
2. Åsidosättande av omsorgsplikten och principen om god förvaltningssed
- Den ovannämnda omsorgsplikten innebär att när en myndighet fattar ett beslut rörande en tjänstemans ställning skall den beakta alla förhållanden som kan påverka beslutet, och därvid beakta inte bara tjänstens intresse utan även den berörde tjänstemannens intresse.
 - I det sammanhanget är ofta principen om god förvaltningssed knuten till omsorgsplikten.
 - I förevarande fall underlät kommissionen att uppfylla sina skyldigheter, eftersom den kände till att den tidigare enhetschefen skulle tilldelas en annan tjänst och godtog den tillfälliga tillsättningen av Philippe Cova för en längre tid än ett år. Kommissionens tolkning leder till den paradoxala situationen att sökanden endast kan beviljas lönetillägg under ett år, trots att det ansvar som han påtagit sig för den fastställda perioden var större.
-